

கழக வெளியீடு: ௪௦௦

கட்டுரை வரைவியல்

என்னும்

இடைத்தரக் கட்டுரை இலக்கணம்

சேலம் கல்லூரி மேலூள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்

மதுரைப் பண்டிதன், நெல்லைப் புலவன்
சென்னைப் புலவகலைத் தலைவன் (எம் ஏ),

ஞா தேவநேயன்

எழுதியது

திருநெல்வேலித் தேன்னிந்திய

சுவாமித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,

திருநெல்வேலி - 6.

6.

1965

© சா. தேவதேயப் பாவாணர் (1902)

1965 THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.

Ed 1 June 1936

Reprints:

Aug. 1940; Jan. 1944; Nov. 1952; July. 1965

P31,J9

K5

KATTURAI VARAIVIYAL

am, 127, Broadway, Madras - 1.

மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரை

எந்த மொழியையும் பிழையறப் பேசவும் எழுதவும் அதன் இலக்கணவறிவு இன்றியமையாததென்பது எவரும் மறுக்கொணாதது.

இலக்கணம் பொதுவாய் மாணவர்க்கு வெறுப்பை விளைத்தற்கு, அதன் அரிதுணர் பொருண்மையினும் அதில் அவர்க்கு விருப்பின்மையே பெரிதும் காரணமாகும். மாணவர் மனம் பெரும்பாலும் ஆங்கில மயமாயிருக்கின்ற இக்காலத்தில், ஆங்கிலத்தினும் மிக விரிந்த தமிழிலக்கணம் அவர்க்கு ஏற்கின்றிலது. நன்னூல் மிகையென நீக்கி, அதிற் சில இன்றியமையாத பகுதிகளையே புதுமுறைப் பள்ளியிறுதிப் பாடத்திட்டக் குழுவார் பாடமாக ஏற்படுத்தியிருப்பினும், அவையும் மிகையென மாணவரால் மதிக்கப்படுகின்றன. [இலக்கண வறிவின்றிப் பிழையறப் பேசுவதும், எழுதுவதுமோ முயற்கோடும் ஆமை யிறகுமே யாகும். இலக்கண வறிவின்மையானேயே, பல பாடசாலைகளில், ஆறாம் படிவ (Form) மாணவர்கூட ஆறாம் வகுப்பு மாணவர் போன்றே பிழைமலிய எழுதுகின்றனர். அவருடைய கட்டுரைகளை ஆசிரியர்கை வலிக்கவும் மனஞ் சலிக்கவும் ஓயாது திருத்தித் திருத்தி ஒழிவு நேரத்தையெல்லாம் ஒழிப்பினும், அம்மாணவரது அறிவு திருந்தாமையின், அவ்வாசிரியர் உணர்வுபெல்லாம் விழலுக் கிறைத்த நீர்போல் வீணாகின்றன.]

மாணவர் இலக்கண நூல்கள் எல்லாம் கட்டுரைக்குரியவையும் வேண்டாதனவுமான பல இலக்கணங்களை விட அவன. அவற்றுள் கட்டுரைக்கு மிக வேண்டிய

புணரியலோ, சொற்புணர்ச்சிகளைத் திட்டம்பட வகுக்காமல், பெரும்பாலும் தவிர்ப்பும் (Exception) உறழ்ச்சியும் படவே வகுத்துக்கூறும். இதனால், மாணவர்க்குத் தெளிவான அறிவு பிறப்பதில்லை. ஆதலால், கட்டுரைக்கு வேண்டிய இலக்கணங்களை மட்டும் இயன்றவரை சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் கற்பிப்பின், மாணவர்க்குப் பயன்படுமென்றெண்ணி, பல ஆண்டுகளாக ஆயத்தம் செய்து இந்நூலை எழுதத் துணிந்தேன். மாணவர் பிழைகள் பெரும்பாலும் ஏழுத்துப் பிழையும் சொற்பிழையுமாயிருத்தலின், அவற்றை நீக்குவதற்குப் பலவழிகள் இந்நூலெடுமையுங் கையாளப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, ரகர ரகர வேறுபாடுகளையும் வலிமிகும் இடங்களையும் நோக்குவார்க்கு இவ்வுண்மை எளிது புலனாகும்.

இப்பதிப்பில் பல திருத்தங்களும் பல புதுச்சேர்க்கைகளும் நிகழ்ந்துள்ளன.

மாணவர் மனத்தில் அழுத்தப் பதியுமாறும், அவ்வப்பகுதிக் கேற்றவாறும், ஆங்காங்கு வழிமொழிதலாகவுள்ள சில சொற்களும் சொற்றொடர்களும் கூறியது கூறலாயின், அறிஞர் அதனைப் பொறுத்தருள்க.

இப்புத்தகத்தின் திருத்தம்பற்றிய கருத்துக்களை எவரேனும் தெரிவிப்பின், அவற்றை நன்றியுடன் அடுத்த பதிப்பிற் பயன்படுத்திக்கொள்வேன்.

சென்னை }
20—1—1944.

ஞா.

நாலாம் பதிப்பின் முகவுரை

இப் பதிப்பில் பல திருத்தங்களும் புதுச் சேர்க்கைகளும் நிகழ்ந்துள்ளன. ஆதலால், இப் பொத்தகம் முன்னிலும் மிகுதியாய்ப் பயன்படுமென்று கருதுகின்றேன்.

மாணவரும் பொதுமக்களும் இதை வாங்கிப் பயன்பெறுக.

காட்டுப்பாடி, }
25—12—1964. }

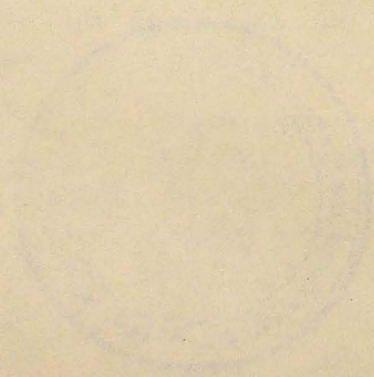
ஞா. தே.

சென்னை மாவட்டம்

சென்னை மாவட்டம்
சென்னை மாவட்டம்
சென்னை மாவட்டம்
சென்னை மாவட்டம்

சென்னை

சென்னை

உள்ளடக்கம்

முகவுரை :	பக்கம்
மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரை	... v
நான்காம் பதிப்பின் முகவுரை	... vii
குறுக்க விளக்கம்	... xi
தமிழிலக்கக் குறிகள்	... xii

நூல் :

I. எழுத்தியல்—(Orthography)

1. சில எழுத்துக்களின் வடிவங்கள்	... 1
2. சில இனவெழுத்துக்களின் பெயர்கள்	... „
3. ரகர நகர வேறுபாடுகள்	... 3
4. ளகர ழகர வேறுபாடுகள்	... 12
5. மொழிமுத வெழுத்துக்கள்	... 17
6. மொழியிடை யெழுத்துக்கள்	... 18
7. மொழியிறுதி யெழுத்துக்கள்	... 19
8. வடவெழுத்து	... „
9. புணர்ச்சி	... 23
10. வலிமிகும் இடங்கள்	... 31
11. வலிமிகா இடங்கள்	... 36

II. சொல்லியல்—(Etymology)

1. எண்ணடி உயர்திணைப் பெயர்	... 38
2. இருபாற் பெயர்கள்	... „
3. இழிவடைந்த சொற்கள்	... 41
4. உயர்வடைந்த சொற்கள்	... „
5. பொருள் திரிபு	... 42
6. இகழ்ச்சிச் சொற்கள்	... 43
7. இழிசொற்கள்	... „
8. வழுஉச் சொற்கள்	... 44
9. மிகைபடு சொற்கள்	... 48
10. மரூஉச் சொற்கள்	... 49
11. குறைச் சொற்கள்	... 51
12. மிகைச் சொற்கள்	... 52
13. போலி	... „
14. பல்வடிவச் சொற்கள்	... 54

	பக்கம்
15. பன்முறைச் சொற்கள்	... 58
16. சொன்மயக்கம்	... 61
17. சொற் குறுக்கம்	... 65
III. சொற்றொடரியல்—(Syntax)	
1. சொற்றொடர் அமைப்பு	... 66
2. பாகி யமைப்பு	... 84
3. நடை	... ”
4. வழக்கியல்	... 89
5. நிறுத்தக் குறிகள்	... 91
6. நேர்க் கூற்று, நேரல் கூற்று	... 99
7. மரபு	... 101
8. இணைமொழிகள்	... ”
9. தொடர்மொழிகள்	... 103
IV. அணியியல்—(Rhetoric)	
1. சொல்லணி	... 109
2. பொருளணி	... ”
V. கட்டுரையியல்—(Essay-Writing)	
1. கடித மெழுதுதல் (Letter-Writing)	... 116
2. கட்டுரை	... 118
3. போலிகை (மாதிரி)க் கட்டுரை	... 120
4. கட்டுரை வகை	... 123
5. கட்டுரைப் பொருள்கள்	... 124
6. கட்டுரைக் குறிப்புச் சட்டகங்கள்	... 127
7. பெருவழக்கான பிழைகளும் திருத்தமும்	... 142
பின்னிணைப்பு—(Appendices)	
1. கட்டுரை திருத்தும் முறை	... 149
2. வடசொல்—தென்சொல்	... 151
3. இந்துத்தானிச் சொல்—தமிழ்ச் சொல்	... 159
4. ஆங்கிலச் சொல்—தமிழ்ச் சொல்	... 162

குறுக்க விளக்கம் (Abbreviations)

- ஆ.—ஆங்கிலம்
ஆண்.—ஆண்பால்
இ.—இருசொல், இழிவழக்கு (Slang word or usage)
இ. கா.—இறந்த காலம்
இந்.—இந்தி, இந்துத்தானி
இடை.—இடைச்சொல்
உ.—உடன்பாடு
எ.—எதிர்மறை
எ. கா.—எதிர் காலம்
எச்.—எச்சம்
ஏ.—ஏவல் வினை (Imperative Mood)
ஒ.—ஒருமை
ஒ. நோ.—ஒப்பு நோக்குக
கு.—குறை (Lose of letter or letters)
குறு.—குறுக்கம் (Abbreviation)
கொ.—கொச்சை (Barbarism)
நி. கா.—நிகழ்காலம்
ப.—பன்மை
பெ.—பெயர்ச்சொல் (Noun)
பெ. எ.—பெயர் எச்சம் (Adjective or Adjectival Participle)
பெண்.—பெண்பால்
பொது.—பொதுப்பால்
போ.—போலி (Permutation)
ம.—மறூஉ (Disguise or Corruption)
வ.—வடசொல் (Sanskrit word)
வி.—வினைச்சொல்
வி. எ.—வினை யெச்சம் (Adverb or Adverbial Participle)
வி. மு.—வினை முற்று (Finite Verb)
-

தமிழிலக்கக் குறிகள்

முழுவினக்கம்		கீழிலக்கம் (Fractions)		
ஆங்கிலம்	தமிழ்	ஆங்கிலம்	தமிழ்	பெயர்
1	க	$\frac{1}{8}$	஁, ஁	மாகாணி
2	உ			வீசம்
3	ஊ	$\frac{1}{8}$	ஹ	அரைக்கால்
4	ஈ	$\frac{3}{8}$	ஹி	முண்டாணி
5	ஐ	$\frac{1}{4}$	வ	கால்
6	ஊ	$\frac{1}{2}$	இ, ?	அரை
7	எ	$\frac{3}{4}$	ஊ, ஐ	முக்கால்
8	அ			
9	க			
10	(ய) க0			
11	(யக) கக			
20	(உய) உ0			
21	உக			
100	(ஈ) க00			
101	(ஈக) க0க			
1000	(ஊ, ஐ) க000			
1001	(ஊக) க00க			

பிறைக்கோட்டிலுள்ளவை பழமுறை பற்றியன. அவை ஆங்கில முறைபற்றி மாற்றப்பட்டுள்ளன.

கட்டுரை வரைவியல்

—x—

1. எழுத்தியல் - ORTHOGRAPHY

1. சில எழுத்துக்களின் வடிவங்கள்

(Forms of some of the Tamil Letters)

உயிர் :	அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ
உயிர் } மெய் }	க கு கூ ங ங நு நூ ச ஶ சூ ட டு டூ ண ண னை னு னூ ந அல்லது ற ர ரா ரீ ரீ ரே ரே ரை ரொ ரோ ரொள ல லை ள ளை ளை ளை ற று று று ன னு னை னு னூ

இவ்வடிவங்கட்கு மாறா பெழுதுவதெல்லாம் வழுவாகும்.

குறிப்பு :—'ஈ' என்னும் வடிவத்திற்குப் பதிலாக 'இ' என்னும் வடிவத்தை இஃ என மேற் சுழித்தும் எழுதலாம்.

2. சில இனவெழுத்துக்களின் பெயர்கள்

எழுத்து பெயர்

- i. ண டண்ணகரம், முச்சுழி னாகரம்.
ந தந்நகரம். மொழிமுதல் நகரம்.
ன றன்னகரம், இருசுழி னகரம்.
- ii. ர இடையின ரகரம், சின்ன ரகரம்.
ற வல்லின றகரம், பெரிய றகரம்.
- iii. ழ சிறப்பு ழகரம், பெரிய ழகரம், மகர ழகரம்.
ள பொது ளகரம், சின்ன ளகரம்.

3. ரகர நகர வேறுபாடுகள்

i. ரகரம் வருமிடங்கள் :—

(1) வட சொற்களும் திசைச் சொற்களும்

வடசொற்களிலும் திசைச்சொற்களிலும் வருவது இடையின ரகரம்.

நகரம் தமிழுக்கே சிறப்பெழுத்தாதலின், பிற மொழிச் சொற்களில் வருபவை பெரும்பாலும் இடையின ரகரமே. கிறிஸ்து, சீரூப்புராணம், உமறுப் புலவர் என்னும் சில திசைச்சொற்களில் மட்டும் வல்லின நகரம் வைத்தெழுதப்படும். பிற திசைச்சொற்களிலெல்லாம் அது வழுவாகும்.

எ - று :	பீழை	தீருத்தம்	பீழை	தீருத்தம்
	ராமசாமி (வ.)	இராமசாமி	உறுமால் (இந்.)	உருமால்
	பிரமணன் (வ.)	பிராமணன்	குறுமா (இந்.)	குருமா
	அபரூதம் (வ.)	அபராதம்		

தமிழிலில்லாத வடவெழுத்துக்களிருப்பதனாலும், தமிழில் மொழிமுத லிடை கடைகளில் வராத எழுத்துக்கள் மொழி முத லிடை கடைகளில் வருவதனாலும், வட சொற்களை ஒருவாறு அறியலாம். தமிழிலில்லாத மாணவர் தமிழாசிரியர்வாய்க் கேட்டே வடசொற்களை யறிதல் கூடும்.

(2) மெய்யீறு

மொழிக்கு இறுதியில் மெய்யெழுத்தாய் வரக்கூடியது இடையின ரகரமேயன்றி வல்லின நகர மன்று.

எ - று : அவர், ஊர், குதிர், இடக்கர்.

வல்லின நகரமெய் புணர்ச்சியாலன்றி இயல்பாக ஒரு சொல்லிறுதியில் வராது.

எ - று : பால் + பசு = பாற்பசு, பொன் + குடம் = பொற்குடம்.
அவர், குதிர், ஊர், பேர் முதலிய ரகர மெய்யீற்றுச் சொற்கள் அவரு, குதிரு, ஊரு, பேரு என உயிரீருக ஒலிக்கப்படுதல் தவறாகும்.

(3) இணைமெய்

மொழியிடையில் இணைந்து (இசைந்து) வரும் இரு மெய்களில் முதன் மெய்யாயிருக்கக் கூடியது இடையின ரகரமே. வல்லின நகர மெய்யை யடுத்து வேறொரு மெய்யும் வருவதின்று.

எ - று : பிழை திருத்தம்
நேர்த்தி நேர்த்தி (நேர் + தி = நேர்த்தி)
முயற்சி முயற்சி (முயல் + சி = முயற்சி)

குறிப்பு : கரம், காரம் என்னும் எழுத்துச் சாரியைகளிலும், காரம், காரன், காரி என்னும் பின்னொட்டு (Suffix)களிலும், தா, வா என்னும் வினைப்பகுதிகளின் திரிபுகளிலும் வருவது இடையின ரகரம். பிறவிடங்களை ஆசிரியர்வாய்க் கேட்டறிக.

எ - று : இகரம், ஈகாரம்.
இளக்காரம், வீட்டுக்காரன், வீட்டுக்காரி, அதிகாரி.
தரவு, தருகிறான்; வரவு, வருகிறான்.

ii. நகரம் வருமிடங்கள் :—

(1) இரட்டித்தல்.

இரட்டிக்குமிடமெல்லாம் வல்லின நகரமே.

எ - று : வெற்றி, அற்ற, கற்றோர், ஆற்றை.

பிழை	திருத்தம்
சுவறு	சுவர்
சுவற்றில்	சுவரில்

(2) எனகரமெய்யும் ஆய்தமும் அடுத்தல்

எனகரமெய்க்கும் ஆய்தத்திற்கும் பின்வருவதெல்லாம் வல்லின நகரமே.

எ - று : கன்று, சென்றான், பஃறி, அஃறிணை.

(3) நிகழ்கால இடைநிலைகள் - கிறு, கின்றி, ஆநின்றி.

எ - று : இருக்கிறான், எழுகின்றான், ஓடாநின்றான்.

(4) இணைக்குறில்லாச் சொல் உகரவீறு.

இணைக்குறின் மொழியல்லாத சொற்களிலெல்லாம் உகர வீறு ஏறி வருவது (அஃ, தாவது தனிநெடிற்சும்

பின்னும் இரண்டு முதலிய பல எழுத்திற்குப் பின்னும், உகரம் ஏறிவருவது) வல்லின நகரம். எ-டு: காறு, களிறு.

பீழை

தீருத்தம்

ஊரு, குளிர்

ஊர், குளிர்

(5) குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகரம் ஏறிவரக்கூடிய மெய் வல்லின நகரமே.

(ஈரெழுத்திற்குக் குறையாத, ஈரெழுத்தாயின் நெடிகை முதலாகக்கொண்ட, ஒரு சொல்லின் கடைசியில் வல்லின மெய்யின்மேல் ஏறி வரும் உகரம் குற்றியலுகரம் என்னும் பொது விதியை நினைக்க.)

எ - டு : ஆறு, கிணறு, மற்று, கன்று.

இவ்விதி முந்தின விதிகளின் அடங்குமேனும் தெளிவு பற்றி வேறாகவும் கூறப்பட்டது.

(6) புணர்ச்சித் திரிபு

ல், ன் என்ற மெய்களின் புணர்ச்சித் திரிபெல்லாம் வல்லின நகரமே.

எ - டு : ல்--கல்+பலகை=கற்பலகை

கல்+தாழை=கற்றாழை

வருதல்+கு=வருதற்கு

ன்--தன்+பெருமை=தற்பெருமை

பொன்+தோடு=பொற்றோடு

அதன்+கு=அதற்கு. வந்ததன்+கு=வந்ததற்கு

(7) தற்பவத் திரிபு

வடசொற்களிலுள்ள த், ஸ், ல், என்னும் எழுத்துக்கள் தமிழில் திரியக்கூடியது வல்லின நகரமாயே.

எ - டு : உத்சவம் - உற்சவம், பஸ்பம்-பற்பம், அல்பம்-அற்பம்.

iii. ரகர நகரச் சொற்கள் :—

அரம் - ஓர் ஆயுதம்

அறம் - தருமம்

அரவு - பாம்பு, ஒரு தொழிற் பெயர் விசுதி.

அறவு - நீக்கம், முடிவு

அரன் - சிவன்

அறன் (போலி) - தருமம்

அரா - பாம்பு, சிவனே !

அரி - ஏ. காய்களைச் சிறிதாயறு,
பொருள்களைச் சிறிது சிறி
தாய்ச் சேர், பயிர்களை அறு,
எறும்புபோல் பொருள்
களைத் தின். பெ. அரிக்கட்டு,
திருமால்.

அரு - பெ. வடிவில்லாதது;

பெ. ஏ. அரிய, அருமையான

அருகு - பெ. பக்கம்;

ஏ. குறைவாகு, கிட்ட

அரை - பெ. பாதி, இடை

ஏ. மாவாக்கு, துவையலாக்கு

ஆரை - ஒரு கீரை, சக்கர
வுறுப்பு.

இர - வேண்டு, பிச்சையெடு

இரக்கை - பிச்சையெடுத்தல்

இரங்கு - அருள்கூர்

இரப்பு - பிச்சை யெடுத்தல்

இரவு - (night)

இரா - பெ. இரவு

வி. இருக்கமாட்டா.

இராட்டு - கைராட்டினம்

இரு - ஏ. தங்கு, உட்கார், காத்

திரு, வாழ்ந்திரு;

பெ. ஏ. இரண்டு

இருக்கு - முதல் ஆரிய வேதம்

இரும்பு - ஓர் உலோகம்

இரை - விலங்குணவு

உரவு - வலிமை

உரல் - (mortar)

உரி - ஏ. கழற்று, தோலுரி;

பெ. தோல், அரைப்படி, ஒரு

சொல்வகை, உரிமை.

உரிஞ்சு உரசு, தீண்டு.

அற - நீங்கா, நீங்காத
(அம்பரத்தூணி)

அறி - தெரிந்துகொள்

அறு - ஏ. நீங்கு;

பெ. ஏ. ஆறு (six)

அறுகு - ஒரு புல்

அறை - ஏ. அடி; பெ. அரங்கு
(room)

ஆறை - ஆற்றூர் என்பதன்
மரூஉ

இற - ஏ. சா, அளவுகட

இறக்கை - சாதல், சிறகு

இறங்கு - கீழ்வா (to descend)

இறப்பு - சாவு, இறவாணம்.

இறவு - முடிவு

இர - இரல்

இராட்டு - இரல்

இறு - முடி, அறு, செலுத்து,

பாளையமிறங்கு, வடி.

இறுக்கு - இறுகச்செய்

இறம்பு - குறுங்காடு, சிறுமலை

இறை - ஏ. சிதறு, இழு, தெறி;

பெ. சிறிது, வளைவு, முன்கை

வரி, அரசன், கடவுள்.

உறவு - கலந்து வாழ்தல்

உறல் - பொருந்துதல்

உறி - பாத்திரம் வைக்கத்

தூக்கும் கருவி

உறிஞ்சு - (வாயால்) உள்ளிழு

உரு - வடிவம், நிறம், பாட்டு,
அச்சம், பொருள், மந்திரம்

உருமு - இடி (thunder)

உருமி - புழுங்கு

உரை - ஏ. சொல், உரசு, பெ.
சொல், பொருள், புகழ்.

எரி - ஏ. வேகு, காந்து, சின;
பெ. நெருப்பு.

ஏரல் - பிராணிகள் ஊர்வதால்
நிலத்தில் விழுங் கோடு

ஒரு - (one)

கர - மறை

கரகரப்பு - தொண்டையரிப்பு

கரம் - கை, மயம்

குறிற் சாரியை

கரி - பெ. அடுப்புக்கரி, யானை;
ஏ. கருப்பாகு, தீ

கரு - ஏ. கருப்பாகு;
பெ, முட்டை, கருப்பம்,
மூலம்; பெ. ஏ. கரிய.

கருப்பு - கரிய நிறம்.

கரை - ஏ. to dissolve, கத்து,
அழை, அழு; பெ. அணை,
எல்லை, பங்கு.

கிரி - மலை (வ)

குரம் - குளம்பு

குரவன் - பெரியோன்

குரங்கு - ஒரு விலங்கு

குரவை - ஒரு கூத்து

குரு - நிறம், ஆசிரியன், சிறு
கொப்புளம்.

குருகு - நாரை, கொக்கு,
அன்னம்

குருக்கு - ஒரு செடி

உறு - ஏ. பொருந்து, உ.
மிகுந்த

உறுமு - நாய்போல் முறுமுறு

உறுமி - ஒருவகைப் பறை

உறை - ஏ. இறுகு, தங்கு, பெ.
மூடி (cover)

எறி - (to throw)

ஏறல் - ஏறுதல்

ஒறு - தண்டி (to punish)

கற - பீச்சு

கறகறப்பு - தொண்டையில்
நீரொலித்தல்

கறம் - வர்மம்

கறி - பெ. தொடுகறி (curry)
இறைச்சி; ஏ. புல்லைக் கடி.

கறு - சின, கருப்பாகு.

கறுப்பு - கரிய நிறம், கோபம்

கறை - களங்கம், இரத்தம்

கிறி - இடும்பு, கிறுக்கு

குறம் - குறிசொல்லல், ஒரு
வகைப் பணுவல், ஒரு கலம்பக
வுறுப்பு.

குறவன் - ஒரு குலத்தான்

குறங்கு - தொடை (thigh)

குறவை - ஒரு மீன்

குறு - ஏ. கொய்; பெ. ஏ.
குட்டையான

குறுகுறு - ஒர்இரட்டைக்கிளவி

குறுகு - கிட்டு, சுருங்கு.

குறுக்கு - ஏ. சுருக்கு

வி. ஏ. ஊடே; பெ. நடுமுதுகு

குருமா (சிந்.) - ஒரு வகைக் குழம்பு

குருமான-குருவின் மகன் ஒரு குலம், விலங்கின்குட்டி.

குரும்பை - (தென்னை, பனை முதலியவற்றின்) பிஞ்சு

குரை - ஏ. குலை;

பெ. குலைத்தல், ஓர் அசைநிலை.

கூரை - முகடு

சிரை - மயிர் வறண்டு

கூரா - கள்

கூரை - ஒரு செடி

செரி - உண்டது அறு (சீரணி)

செரு - போர்

சொரி - பொழி

தரி (வ.)-அணி, தங்கு, பொறு.

தரிப்பு - கடுக்கன்

தரு (வ.) - பெ. மரம்; பெ. எ.

தருகிற

திரம் - உறுதி, ஒரு தொழிற் பெயர் விசுதி.

திரை - ஏ. மேலிழு, திரள், அலைபோல் மேடு பள்ளமாகு; பெ. screen தோற் சுருக்கு, அலை.

துர - செலுத்து

துரு - அழுக்கு

துரை-பிரப்பு, வெள்ளைக்காரன்.

குறுமா - சிறு விலங்கு

குறுமான் - சிறுமான், சிறுமகன்.

குறும்பை - ஓர் ஆடு

குறை - ஏ. சுருக்கு;

பெ. நிரம்பாமை, குற்றம்,

கூறை - பிண ஆடை [தேவை.

சிறை - ஏ. தடு, பெ. காவற் கூடம்,

சுரு - ஒரு மீன்வகை

சூறை - கொள்ளை, சுழல்காற்று (சூறாவளி)

செறி - ஏ. திணி, அடக்கு, நெருங்கு, பெ. ஓர் அணி.

செறு - ஏ. சின, அழி, நெருங்கு, நிறை, திணி, அடக்கு; பெ. வயல்.

சொறி - ஏ. பறண்டு, தினவு தேய்; பெ. ஒரு நோய், சுரசுரப்பு.

தறி - ஏ. வெட்டு;

பெ. கம்பம், முளை.

தறிப்பு - வெட்டுதல்

தறு - கட்டு, முடி.

திறம் - வலிமை, பக்கம், கூறு பாடு, வகை.

திறை - கப்பம்

துற - பற்றுவிடு, நீக்கு.

துறு - நெருங்கு

துறை - நீர்நிலையில் இறங்கு மிடம், வண்ணான் துவைக்கும் இடம், கப்பல்நிலையம், பிரிவு.

- தெரி - தோன்று, அறி (select) தெறி-இறைத்துவிழு, தகர்ந்து விழு, விரலாற் சுண்டு.
- தெரு - வீதி தெறு - ஏ. அழி.
- தேரல் - ஆராய்தல், தேர்ச்சி தேறல் - தெளிதல், தேன். தேர்வில் தேறுதல்.
- யடைதல் நரை - ஏ. மயிர் வெளு; பெ. வெண்மயிர், வெள்ளை.
- நரை - ஏ. வரிசையாய் வை, பெ. வரிசை, மந்தை ஒரு செய்யுள் அசை வகை.
- நிரை - ஏ. வரிசையாய் வை, பெ. வரிசை, மந்தை ஒரு செய்யுள் அசை வகை.
- நெரி - உடை, நொறுங்கு, நெருக்கு, நசுக்கு, விரல் சுடக்கு.
- நெறி-பெ.வழி, அண்டை, மதம், ஏ. புருவத்தை வளை, மயிர்ச் சுருள்
- பர - ஏ. விரி, பரவு; பெ. ஏ. மற்ற (வ.)
- பற - (to fly)
- பரவை - கடல், சுந்தரமூர்த்தி யின் முதல் மனைவியின் பெயர், செவி வழக்கு
- பறவை - பட்சி
- பரம்பு - ஏ. பரவு, அடி.
- பறம்பு - பாரியின் மலை
- பரம்படித்தல் - உழுத நிலத் தைச் சமப்படுத்துதல்
- பரி - ஏ. இரங்கு, வருந்து, விரும்பு, அன்புகூர், ஒடு; இ. ஒருமுன்னொட்டு; பெ.குதிரை
- பறை - ஏ. சொல்; பெ. மேனம், ஒரு குலம்.
- பரை - பார்வதி
- பாறை-பெருங்கல், கல் நிலம்.
- பாரை - கம்பி
- பிர - ஒரு வடமொழி பிற - ஏ. தோன்று, உண்டாகு; பெ. ஏ. மற்ற.
- முன்னொட்டு (Prefix)
- பிரை - புளித்த மோர்
- பிறை - குறைச் சந்திரன், சந்திரன் கலை.
- புரம் - ஊர், நகர், காப்பு.
- புறம் - பக்கம், முதுகு, பின்பு, வெளி, புறப்பொருள்.
- புரவு - காப்பு, ஆட்சி.
- புறவு - முல்லை நிலம், புறம் போக்கு, புற.
- பெரு - பெரிய
- பெறு-ஏ. அடை, பிள்ளைபெறு, விலைபெறு, மதிப்புப்பெறு.

- பொரி - ஏ. அரிசி முதலியன வறு, பொரிபோலெழும்பு, தீ பெ. வறுத்த தவசம் (தானியம்)
- பொரு - ஒப்பாகு, பொருந்து, போர்செய்.
- பொருக்கு - சோற்று வடு
- பொருப்பு - மலை
- மர - ஏ. கடினமாகு, உணர்ச்சியறு; பெ. ஏ. மரத்தாலான மரம் - விருட்சம் (வ.)
- மரல் - ஒரு பூண்டு
- மரி - இற
- மரு - ஏ, பொருந்து; பெ. வாசனை, ஒரு பூண்டு, மணமகனுக்குப் பெண் வீட்டில் செய்யும் முதல் விருந்து.
- மருகு - மருக்கொழுந்து
- மரை - ஒருவகை மான், விளக்குக் காய், திருகுச்சுரை, தாமரை.
- மாரன் (வ) - மன்மதன்
- முருகு - மணம், இளமை, அழகு, முருகன், ஒரு காதணி
- முருக்கு - ஒரு மரம்
- வரம் - (gift)
- வரை - ஏ. (to draw, to marry,) நீக்கு, பொருந்து; பெ. வரி, கணு, மூங்கில், மலை, அளவு.
- விரகு - தந்திரம்
- பொறி - ஏ. தீட்டு, எழுது, செதுக்கு; பெ. தீத்துகள், எழுத்து, புலனுறுப்பு, இயந்திரம், பிடி கருவி (trap)
- பொறு-சும, சகி, காத்திரு, ஏல்.
- பொறுக்கு - ஒவ்வொன்றையெடு, தெரிந்தெடு.
- பொறுப்பு - உத்தரவாதம்
- மற - ஏ. நினைவறு (to forget); பெ. ஏ. மறக்குல, வீர.
- மறம்-வீரம், பாவம், ஒரு குலம், ஒரு கலம்பக உறுப்பு.
- மறல் - வீரம், பாவம், சினம்.
- மறி - ஏ. தடு, மடக்கு, திரும்பு; பெ. ஒருவகை ஆடு, சில விலங்கின் பெண்
- மறு - ஏ. (to refuse, to deny) பெ. குற்றம், களங்கம்; பெ. ஏ. மற்ற.
- மறுகு - ஏ. மயக்கு; பெ. வீதி
- மறை - ஏ. ஒளி; பெ. ஒளிவு, இரகசியம், வேதம், மறுத்தல்.
- மாறன் - பாண்டியன், பகைவன்
- முறுகு - திருகு, பதங்கடந்து வேகு.
- முறுக்கு - ஏ. திருகு, அதட்டு, அச்சுறுத்து, ஆரவாரி; பெ. திருக்கு, ஒரு பலகாரம்.
- வறம் - வறட்சி
- வறை - பொறித்த காய்கறி
- விறகு - எரிக்குங் கட்டை

விரல் - (finger)

விறல் - வெற்றி, வல்லமை,
மெய்ப்பாடு, சத்துவம்.

விரை - ஏ. விதை, வேகமாகு;
பெ. விதை.

விறை-கடினமாகு, நீள், இறந்து
டம்பு நீள், குளிரால் நடுங்கு.

வெரு - அச்சம்

வெறு-ஏ. பகை, நிரம்பு, பெ. ஏ
ஒன்றுமில்லாத, தனியான.

சில சொற்கள் ரகர றகர வேறுபாடின்றி எழுதப்
படும். அவையாவன:—

காரல், காறல்; சுரண்டு, சுறண்டு; சுரீர், சுறீர்; சுருக்
கென்று, சுறுக்கென்று; கருத்து, கறுத்து; சுருசுருப்பு,
சுறுசுறுப்பு; தருவாய், தறுவாய்; புரந்தர, புறந்தர; முரி,
முறி.

தவிர, தவற என்னுஞ் சொற்களை ஒன்றோடொன்று
மயக்கக் கூடாது. தவிர (தவிர் + அ) = except; தவற
(தவறு + அ) = to fail.

சில சொற்களில் வருபவை ரகரமா, றகரமா என்னும்
ஐயப்பாட்டை, அச்சொற்களின் மூலத்தையேனும்
பகுதியையேனும் அறிந்து அகற்றிக்கொள்க.

எ - று : உருக்கு என்பது உருகு என்னுந் தன்வினையின்
பிறவினை.

பொருமை என்பது பொறு என்னும் வினையடியாய்ப்
பிறந்த எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். ஒப்பு (ப.)—ஒப்
புரவு (தொ-பெ.) வரையறு (ப.) வரையறவு (தொ.பெ.)

அவ்வாறு, எண்ணியவாறு என்னும் தொடர்மொழி
களின் ஈற்றில் உள்ளது ஆறு என்னும் பெயர். இங்
ஙனமே பிறவும்.

ஒருவகையானும் ரகர றகரம் அறியப்படாத சொற்
களை ஆசிரியர்வாய்க் கேட்டுணர்க.

4. ளகர ழகர வேறுபாடுகள்

i. ளகரம் வருமிடங்கள் :—

(1) இரட்டித்தல்

இரட்டிக்குமிடமெல்லாம் ளகரமே.

எ - று : வெள்ளை, தெள்ளிய.

(2) தனிக்குறில்மெய்

தனிக்குறிலையடுத்த மெய்யாய் வருவது ளகரமே.

எ - று : ஏள், கள், கொள்.

(3) ஆள், ஆளன், ஆளம், ஆளி என்னும் பெயர்ந்து (noun suffix) களும், அள், ஆள் என்னும் பெண்பால் விசுதிகளும்.

எ - று : வேலையாள், மணவாளன், மலையாளம், மலையாளி, அவள், வந்தாள்.

(4) திரிபுப் புணர்ச்சி

புணர்ச்சியில் டகர ணகரமாய்த் திரிவது பெரும்பாலும் ளகரம். ழகரம் மனூஉச் சொற்களிலன்றித் திரிவதில்லை.

எ - று : கள் + குடி = கட்குடி, தெள் + நீர் = தெண்ணீர்.
தமிழ் + சங்கம் = தமிழ்ச்சங்கம், யாழ் + பாணம் = யாழ்ப்பாணம்.

ழகரம் சிறுபான்மை மனூஉப் புணர்ச்சியில் திரிதல்.

எ - று : வாழ் + நன் = வாணன்; மகிழ் + நன் = மகிணன்;
சோழன் (சோழ்) + நாடு = சோணாடு; (புழை) பூழ் + கை = பூட்கை (யானை); நாழி + உரி = நாடுரி (1½ படி).

(5) (பெரும்பாலும்) திசைச் சொற்களும் வடசொற்களும்

எ - று : பிரளயம்.

குறிப்பு : தொழிற்பெயர் விசுதிகளில், 'உள்' தவிர மற்ற வற்றின் ஈற்றில் வரக்கூடியது ளகர மெய்யே.

எ - று : தல் (படித்தல்), அல் (பாடல்), கல் (கொடுக்கல்), சல் (கடைசல்).

ii. ளகர முகரச் சொற்கள் :—

அளம் - உப்பு
அளகு - பெண் பறவை, கோழி
அளி - ஏ. தா, அருள், கா,
குழை; பெ. அருள், வண்டு,
சேறு.

அளை—ஏ. கல, துழாவு, குழை,
பெ. வளை(hole),தயிர், வயிற்
றளைச்சல் - சீலக்கழிச்சல்.

ஆளம் - ஓர் ஈறு
ஆளி- அரசன், அரசி, சிங்கம்,
யாளி, ஓர் ஈறு.

ஆள்-ஏ, புழங்கு, பயன்படுத்து,
அரசு செய், அதிகாரம்
செலுத்து; பெ. (a person)

இள - ஏ. மெலி, மென்மையாகு
பெ. ஏ. மெல்லிய, (young.)

இளி - ஏ. தாழ்; பல்லைக்காட்டு;
பெ. தாழ்வு, 5-ஆம் இசை

இளை - ஏ. மெலி, களை, மூச்சு
வாங்கு; பெ. காவற்காடு.

உளவு - வேவு

உளி - ஒரு படைக்கலம், இடம்,
7-ம் வேற்றுமை உருபு.

உளு-ஏ, புழுவால் அரிக்கப்படு.
பெ. புழு.

உளை-ஏ. நோகு; பெ. சேறு.

ஒளி - ஏ. மறை;
பெ. வெளிச்சம், புகழ், அறிவு

களி - ஏ. மகிழ், கட்டுகடி;
பெ. மகிழ்ச்சி, குடியன்,
செருக்கு, மதம், கிண்டிய
வுணவு.

களை - ஏ. இளை, வலியிழ, நீக்கு;
பெ. முகவழகு, வேற்றுப்
பயிர், அலகு (சங்கீதம்).

அழம் - பிணம்

அழகு - அலங்காரம்

அழி - கெடு

அழை - கூப்பிடு, பெயரிட்டு
வழங்கு

ஆழம் - (depth)

ஆழி-கடல், மோதிரம், சக்கரம்.

ஆழ் - ஏ. அமிழ், மூழ்கு, ஆழ
மாடு.

இழ - (to lose)

இழி - தாழ், இறங்கு, பழி.

இழை-ஏ. தேய், செய், நூலிடு.
பெ. நகை, நூல்.

உழவு-உழுதல், பயிர்த்தொழில்,
வருத்தம், முயற்சி.

உழி - இடம், 7-ஆம் வேற்றுமை
உருபு.

உழு - (to plough)

உழை-ஏ. வருந்தி வேலைசெய்;
பெ. இடம், மான், 7-ஆம்வே.
உருபு.

ஒழி - அழி, நீக்கு.

கழி-ஏ. நீக்கு (to subtract)

நீராய் வெளிக்குப் போ;
பெ. கோல், கடற் கால்வாய்;
உ. மிகுத்த.

கழை-கோல், கரும்பு, மூங்கில்.

காளி - ஒரு பெண் தெய்வம்,
பேய்த் தலைவி

சீகாளி - திருக்காளி

காள் - நாயொலி

கிளவி - சொல்

கிளி - ஒரு பறவை

கீள் - கிழி, தோண்டு.

குளவி - காட்டு மல்லிகை,
தேனீ.

குளம்பு - (குதிரை, மாடு
முதலிய) விலங்கின் பாதம்

குளி - முழுது

குளுகுளு - குளிர்ச்சிக் குறிப்பு,
குழைவுக் குறிப்பு.

கூளம் - விலங்கின் உணவு,
கீரையிலுள்ள தூசி.

கூளி - பேய்

கேள் - ஏ. செவிகொடு, விசாரி,
வினவு, கேட்டறி; பெ.

இனம்.

கொளு - ஏ. பொருந்து,
பொருத்து, பெ. பொருத்து,
(clue)

கொளுந்து - ஏ. எரி.

கோளி - கொள்பவன், பூவாது
காய்க்கும் மரம்.

சுளக்கு - ஓர் ஒலிக்குறிப்பு

சுளி - குளிர், தடுமம்.

சுளி - முகங்கோணு, கோபி.

காழி - சீகாழி

சீகாழி - ஓர் ஊர்

காழ் - ஏ. முற்று;

பெ. வைரம், விதை, முத்து,
முத்துமலை, பகை.

கிழவி - முதியாள்

கிழி - ஏ. (to tear) பெ. துணி,
பணமுடிச்சு, படம்.

கீழ் - இ. (down under;)

பெ. ஏ. தாழ்ந்த, இழிவான,
கீழேயுள்ள, கிழக்கத்திய.

குழவி - குழந்தை, அரைக்கும்
கல்லுருளை.

குழம்பு - ஏ. கல, மயங்கு;

பெ. திண்ணிய சாறு, சேறு.

குழி - ஏ. பள்ளம்விழு, பள்ள
மாக்கு, பெ. பள்ளம்
கிடங்கு, தவாரம்.

குழு - கூட்டம்

கூழம் - எள்

கூழி - குள்ளப்பசு

கேழ் - ஏ. பொருந்து;

பெ. நிறம்.

கேழ்வரசு - ஒரு தானியம்

கொழு - ஏ. கொழுப்புவை,
செழி; பெ. ஏருசி

கொழுந்து - இள இலை

கோழி - ஒரு பறவை

சுழக்கு - குற்றம்

சுழி - சப்பையாகு

சுழி - ஏ. வளை, வட்டமிடு;

பெ. வட்டம், வட்டமயிரொ
ழுங்கு, ஓர் எழுத்து (பிள்ளை
யார் சுழி)

சூள் - ஓட்டு (ஆணை)

சோளம் - ஒரு தவசம்

தளை - ஏ. கட்டு; பெ. கட்டு,
விலங்கு, ஒரு செய்யுளிலக்
கணம்.

தாளம் - இசைக்காலவறுதி

தாளி - ஏ. குழம்பைத் தாளி;

பெ. ஒருவகைப் பனை, கள்ளி.

தாளியடித்தல் - பரம்படித்தல்

தாள் - நெற்பயிர் முதலியவற்
றின் இலை, பாதம், முயற்சி.

தெளி - ஏ. தெளிவாகு, சிதறு,
ஐயம் நீங்கு

தோளன் - தோளையுடையவன்

நாளி - நாய்

நூலை - செம்படவர் குலம்

பளிச்சு - ஒளிவீச்சுக் குறிப்பு

பளு - கணம்

பாளி - ஒரு மொழி

பானை - மடல்

பாள் - கம்பி

பிளா - ஆட்டொலி

பீளை - கண்மலம்

புளுகு - பொய்

பூளை - ஒரு செடி

பொளி - ஏ. கொத்து;

பெ. வரப்பு

முளவு - முள்ளம்பன்றி

முளை - ஏ. தோன்று; பெ. விதை

முளை, கட்டுத்தறி, மூலம்.

மூளை - (brain) எலும்புள்ளீடு

மூள் - மிகு

வளமை - செழிப்பு

வளி - காற்று

வளை - ஏ. கோணலாகு, வட்ட

மாகு, சூழ், முற்றுக்கையிடு; பெ.

துவாரம், முகட்டு விட்டம்.

சூழ் - ஆராய், நாற்புறமும்வளை,
முற்றுக்கையிடு.

சோழம் - ஒரு நாடு.

தழை - ஏ. செழித்தோங்கு;

பெ. இலை, குழை.

தாழம் - தாழ்வு

தாழி - பெரும்பானை

தாழ் - ஏ. கீழாகு, இறங்கு;

பெ. கதவடைகோல்

தெழி - ஏ. அதட்டு

தோழன் - நண்பன்

நாழி - படி, நாழிகை

நூழை - புகு, நூணுகு

பழிச்சு - புகழ், வாழ்த்து, துதி

பழு - ஏ. முதிர், கனி, மஞ்சள்
நிறமாகு; பெ. ஒளிரிறம்

(பழுக்காவி)

பாழி - சிறு குளம், நகர்.

பாழை - பாழை

பாழ் - வீண், அழிவு, வெறுமை.

பிழா - இறைகூடை, ஒலைத்தட்டு

பீழை - துன்பம்

புழுகு - புணுகு

பூழை - துவாரம், சிறுவாசல்.

பொழி - ஊற்று, விரைந்துபேசு,
நிரம்பக்கொடு, திரட்டு.

முழவு - மத்தளம்

முழை - குகை

மூழை - அகப்பை

மூழ் - மூடு

வழமை - வழக்கம்

வழி - ஏ. நிரம்பிவிழு; பெ. பாதை

வழை - சுரபுன்னைமரம்

வாளா - சும்மா, பேசாமல்.	வாழா - வாழ்ந்து, வாழாமல், வாழமாட்டா
வாளி-அம்பு, வளையம், கடகால்	வாழி - வாழ்க
வாளி - ஒரு மீன்	வாழை - ஒரு மரம்
வாள் - ஒளி, ஒரு படைக்கலம்	வாழ் - உயிரோடிரு, மேன்மை யாயிரு
விளவு - விளாமரம்	விழவு-திருவிழா, கொண்டாட் டம்.
விளா - ஒரு மரம்	விழா-திருவிழா, கொண்டாட் டம்
விளி—ஏ. கூப்பிடு, முடி, இற; பெ. கூப்பிடுதல்	விழி—ஏ. கண் திற, பார்; பெ. கண்.
விளை - ஏ. வளர், முதிர். பெ. வயல்	விழை - விரும்பு
வேளம்-பகையரச மகளிர் சிறைக்களம்	வேழம் - கரும்பு, மூங்கில், யானை.

சில சொற்கள் ளகர முகர வேறுபாடின்றி எழுதப்
படும். அவையாவன :—

இளிவு	இழிவு - நிந்தை
உளறு	உழறு - பிதற்று, நாத்தடுமாறு
குளறு	குழறு - நாத்தடுமாறு
சுளி	சுழி - முகங்கோணு, கோபி
துளாய்	துழாய்—துளசி
பவளம்	பவழம்

மங்கலம் என்னும் சொல் மங்களம் என்றும் வழங்கும்.

திரிசொற் (Derivatives) களிலும் தொடர்களிலும்
வரும் ளகர முகரங்களை, அச்சொற் சொற்றொடர்களின்
பகுதிகளையேனும் நிலைமொழி வருமொழிகளையேனும்
நோக்கிப் பெரும்பாலும் துணிந்தறிதல் கூடும்.

எ - று : பழக்கு என்பது பழகு என்பதின் பிறவினை.
தாழங்குடை = தாழை + குடை

ளகர முகரத் துணியப்படாத பிறசொற்களை ஆசிரியர்
வாய்க் கேட்டுணர்க.

5. மொழிமுத லெழுத்துக்கள் (Initial Letters)

மெய்யெழுத்துக்களும். ஆய்தமும், ங, ட, ண, ர, ல, ழ, ள, ற, ன என்னும் ஒன்பதெழுத்துக்களின் உயிர்மெய்களும் தமிழில் மொழிமுதல் வரா; மெய்யெழுத்தும் ஆய்தமும் வரிமுதலிலும் வரா.

‘டம்’ ‘டப்’ போன்ற ஒலிக் குறிப்புக்களிலும், அவற்றினடியாகப்பிறந்த டங்கா, டமாரம், டப்பி முதலிய சொற்களிலும் டகர முதலைத் தகர முதலாக எழுதுதல் வேண்டும்.

எ - டு: டமருகம் (வ.)—தமருகம்; டொப்பி (ஹி)—தொப்பி.

டப் என்ற வல்லின மெய்யீற்று ஒலிக்குறிப்பை, தப்பு என்றெழுதுவது நல்லது. தமிழ்ச் சொற்களாயினும் அயற் சொற்களாயினும் டகர முதற்சொற்களைத் தகர முதலாகவாவது இகரம் முன்னிட்டாவது எழுதுவதே சிறந்தது.

எ - டு: டவண்டை - தவண்டை, டம்பம் (வ.) - தம்பம், இடம்பம். டமுகளா - தமுகளா.

எல்லா மெய்களும் அகரச் சாரியைபெற்றுத் தம்மைத்தாங் குறிக்கும்போது மொழிமுதலாய் வரும். எ-டு: டுகரம், னகரம்.

நிலைமொழி யீற்றிலுள்ள யகர மெய்யோடாவது, இ, ஈ, ஐ என்ற உயிர்களோடாவது இகரம் புணர்ந்து, ‘யி’ வருமொழி முதலில் வரலாம்; ஆனால், தனித்து மொழிமுதலில் வரவே வராது.

எ - டு: போய் + இருக்கிறான் = போயிருக்கிறான்.
துடி + இடை துடியிடை

பிழை	தீருத்தம்
யிருக்கிறான்	இருக்கிறான்
யெடத்தெரு	இடைத்தெரு

நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள இ, ஈ, ஐ ஒழிந்த மற்ற ஒன்பதுயிர்களுடன் உகரம் புணர்ந்து, ‘வு’ வருமொழி

முதலில் வரலாம்; ஆனால், தனித்து மொழிமுதலில் வராது.

எ - று: பல+உள—பலவுள.

பீழை	திருத்தம்
வுள, வுண்டு	உள, உண்டு

6. மொழியிடை யெழுத்துக்கள் (Medial Letters)

மொழியிடையில் ட், ற் என்ற மெய்களுக்குப்பின் வேறொரு மெய் வரவே வராது.

பீழை	திருத்தம்
வெட்க்கம்	வெட்கம்
முயற்ச்சி	முயற்சி

க், ச், த், ப் என்ற மெய்களுக்குப்பின் தன் உயிர் மெய்தான் வரும்; வேற்றுயிர்மெய் வராது.

எ - று: பக்கம், அச்சம், கத்து, அப்பு

பீழை	திருத்தம்
சக்தி	சத்தி
பக்தி	பத்தி

திசைச் சொல்லாயின், ரகரமெய், இரட்டும். எ-டு: குர்ரம் (தெலுங்கு)

ர், ழ் என்ற மெய்கட்டுக்குப்பின் தன் மெய் வரா; வேற்று மெய்யெழுத்துக்கள் வரலாம்.

எ - று: வேய்ங்குழல், ஆர்ங்கோடு, பாழ்ங்கிணறு.
வாய்க்கால், தேர்த்தட்டு, தாழ்ப்பாள்.

ளகரமெய் வல்லினத்தோடு புணரின் டகரமாகத் திரியும். முகர மெய் சில மருஉச் சொற்களிலன்றித் திரிவதன்று.

எ - று: ஆள்+சி—ஆட்சி. முள்+தாழை—முட்டாழை

பீழை	திருத்தம்
சூட்சி	சூழ்ச்சி (சூழ்+சி)

7. மொழியிறுதி யெழுத்துக்கள் (Final Letters)

சட்சட், கப்கப் போன்ற இரட்டைக்கிளவிகளிலும் குறிப்புச் சொற்களிலுமன்றி, வல்லின மெய்களும் நகர மெய்யும் மொழியிறுதியில் வரவே வரா. இவற்றையும் சட்டுச் சட்டு, கப்புக்கப்பு என்றெழுதுவதே நல்லது.

வெரிந், பொருந் என்ற இரு சொற்களில் மட்டும் 'ந்' சுற்றெழுத்தாக வரும். பிறசொற்களிலெல்லாம் 'ன்' தான் சுற்றெழுத்தாக வரக்கூடும். வெரிந் = முதுகு. பொருந் = பொருந்துதல்.

அயன்மொழிச் சொற்கள் வல்லின மெய்யில் முடியின் அதன் மேல் உகரம் சேர்த்துத் தமிழில் எழுதப்படும்.

எ - று: சத் (வ.)—சத்து, விராட் (வ.)—விராட்டு.

குறிப்பு: பிறமொழிகளிலுள்ள சிறப்புப் பெயர் (Proper names) களும், கலைக்குறியீடு (Technical Terms) களும் எழுத்துப் பெயர்ப்பில் (Transliteration) மொழி முதலிடைகடைபற்றிய தமிழ்விதிகட்கு மாறாக மூலமொழியொலியொட்டி யெழுதப்படுவது தவறு. பிறமொழிகளை நோக்குக.

	பீழை	தீருத்தம்
எ - று:	விங்கள் ரஞ்சிட்சிங்	இலிங்கள் இரஞ்சிட்சிங்கு

8. வடவெழுத்து (Sanskrit Letters)

வடசொற்கள் தமிழில் வந்து வழங்கும்போது, சில எழுத்துக்கள் பின்வருமாறு திரியும்.

எண்	எழுத்து	திரிபு	எடுத்துக்காட்டு	இடம்
1	ஜ	ச	ஜாதி - சாதி	முதல்
		„	ப்ரயோஜனம் - பிரயோசனம்	இடை
		„	சரோஜா - சரோசா	கடை
		„	பங்கஜம் - பங்கயம்	இடை

எண்	எழுத்து	திரிபு	எடுத்துக்காட்டு	இடம்
	ஜ்யோ	சோ	ஜ்யோதி - சோதி	முதல்
2	ஜ்	(கெடுதல்)	ஜ்ஞானம் - ஞானம்	"
	ஷ்	ச	ஷண்முகம் - சண்முகம்	"
		"	பொக்கிஷம் - பொக்கிசம்,	
		"	பொக்கசம்	இடை
	ஷ்	"	மகிஷி - மகிசி	கடை
		ட்	புஷ்பம் - புட்பம்	இடை
		"	ரிஷி - இருடி	கடை
		ழ	பாஷா - பாழை	
			(தவிர்ப்பு - Exceptional)	"
3	ஸ	ச	ஸபா - சபை	முதல்
		"	வாஸம் - வாசம்	இடை
		"	தபஸ் - தபசு	கடை
		த	வாஸனை - வாதனை	இடை
	ஸ்	ச	ஸ்வாமி - சுவாமி, சாமி	முதல்
		சி	ஸ்நேகம் - சிநேகம்	"
	ஸ்	(கெடுதல்)	ஸ்தானம் - தானம்	முதல்
	ஸ்வ	ச	ஸ்வதேசி - சதேசி	"
		சொ	ஸ்வர்க்கம் - சொர்க்கம்	"
		ச்ச	ஈஸ்வரம் - ஈசரம், ஈச்சரம்	இடை
	ஸ்	த்	புஸ்தகம் - புத்தகம் (த.)	"
		ற்	பாஸ்கரன் - பாற்கரன்	"
4	ஹ	(கெடுதல்)	ஹிமம் - இமம்	முதல்
		க	ரோஹிணி - உரோகிணி	இடை
		"	மஹி - மகி	கடை
5	க்ஷ	க	க்ஷணம் - கணம்	முதல்
		ச	க்ஷேமம் - சேமம் (த.)	"
	க்ஷ	க்க	லக்ஷ்மி - இலக்குமி	இடை
		"	தீக்ஷா - தீக்கை (த.)	கடை
		ட்ச	பக்ஷணம் - பட்சணம்	இடை
		"	பக்தி - பட்சி	கடை
		ச்ச	அக்ஷரம் - அச்சரம்	இடை
		"	பிக்ஷா - பிச்சை	கடை
6	க்த	த்த	சக்தி - சத்தி	இடை கடை
7	த்	ற்	உத்ஸவம் - உற்சவம்	இடை
8	ந	ன	ஐநகன் - சனகன்	இடை
			வீநோதிரி - வீநோதினி	கடை
9	ப	வ	பாபம் - பாவம்	இடை
	ப்த	த்த	சப்தம் - சத்தம்	இடை கடை

எண்	எழுத்து	திரிபு	எடுத்துக்காட்டு	இடம்
10	ய	இய எ (கெடுதல்)	யந்திரம் - இயந்திரம் யந்திரம் - எந்திரம்	முதல் ”
11	ர்	ரு ன் ர்ண	யூகி - ஊகி (த.) தர்மம் - தருமம் தர்மம் - தன்மம் நிர்ணயம் - நிண்ணயம்	” ” ” ”
	ர்ண	ண்ண ன்ன	கர்ணன் - கருணன், கன்னன்	”
	ர்ந	ன்ன	துர்நிமித்தம் - துன்னிமித்தம்	”
12	ல்	ற்	அல்பம் - அற்பம்	”
13	ஆ	ஐ	பிசூடா - பிச்சை	”
14	ஈ	இ	நதீ - நதி	கடை ”

ஒரே வடவெழுத்து பல வெழுத்தாய்த் தமிழில் திரிதலு முண்டு.

எ - று : அசூரம் - அட்சரம், அச்சரம், அக்கரம்.

வடசொற்களின் இடையிலும் கடையிலும், தகரத் தொடு சேராது தனித்தும் இரட்டித்தும் வரும் நகரத்தை நகரமா யெழுதுதல் வேண்டும்.

எ - று : அயநம் - அயனம், ஜந்நியம் - ஜன்னியம். மநு-மனு.

முன்னொட்டு (உபசர்க்கம்)ப் பெற்ற மொழியாயின், நகரம் இடையில் வரும்.

எ - று : அ + நீதி = அநீதி, சு + நீதி = சுநீதி.

கர்த்தா, அர்த்தம் முதலிய வடசொற்களிலுள்ள நகர மெய் உகரமேற்றாது எழுதப்படுவது தவறு.

பிழை

தீருத்தம்

கர்த்தா, அர்த்தம்

கருத்தா, அருத்தம்

வடசொற்களின் (அல்லது அயற்சொற்களின்) முதலில் மெய் வரின், அம்மெய்யின்மேல் ஏற்றதோர் உயிர்க் குறில் ஏற்றப்படும்; அல்லது அம்மெய் நீக்கப்படும்.

எ - று : த்ராவகம் - திராவகம் (உயிர் ஏறுதல்)
ஸ்திதி - திதி (மெய் கெடுதல்)

வடசொற்களிலும் திசைச் சொற்களிலும், முதலில் ர, ல என்னும் எழுத்துக்கள் வரின் அவற்றுக்கு முன் ஓர் ஏற்ற உயிர்க்குறில் வைத்தெழுதப்படும்.

எ - டு : ராமன் - இராமன். ரத்னம் - அரதநம், இரத்தினம்.
லாபம் - இலாபம். லோபி - உலோபி.

அயல்நாட்டுப் பெயர்களான ரசியா, லித்துவானியா முதலிய ரகர லகர யகர முதற்சொற்களும் மேற்கூறிய விதிபற்றியே இரசியா, இலித்துவானியா என எழுதப்பட வேண்டும்.

வடசொற்களின் இடையில், வேற்றுநிலை மெய்ம் மயக்கில் (அஃதாவது மெய்கள் தம் மெய் அல்லது உயிர் மெய்யோடு கூடாது பிற மெய் அல்லது உயர்மெய்யோடு கூடிவரின்), தமிழ் முறைக்கு மாறான மெய்களின்மேல் ஓர் ஏற்ற குறில் ஏற்றப்படும்; இசைந்தண்டத்து அம் மெய்கள் இரட்டிக்கவும் பெறும்.

எ - டு : பக்வம்-பக்குவம். பத்மம்-பதமம். புண்யம்-புண்ணியம்-காவ்யம்-காவியம் அல்லது காப்பியம். வம்சம்-வமிசம்.

வடசொற்களின் (அல்லது அயற் சொற்களின்) இறுதியில் வல்லினமெய் வரின், அதன்மேல் ஓர் உகரம் ஏற்றி எழுதப்படும். அப்பொழுது அவ்வல்லினம் இரட்டும்.

எ - டு : விராட் - விராட்டு. சத் - சத்து.

சூடு, சீரகம் முதலிய தூய தென்சொற்களை ஜூடு, ஜீரகம் என்று எடுத்தொலித் தெழுதுவதும், காட்சி, மாட்சி முதலிய செந்தமிழ்ச் சொற்களைக் காக்ஷி, மாக்ஷி யென்றும், அண்ணாச்சி என்பதை அண்ணாட்சி என்றும் எழுதுவதும் சிலர் வழக்கமா யிருக்கின்றது. ஆசிரியர் இதைத் திருத்துக.

காண் + சி = காட்சி. மாண் + சி = மாட்சி.

ஆள் + சி = ஆட்சி. மூள் + சி = மூட்சி.

சில மாணவர் காட்சி, சாட்சி என மிகைபடவும் எழுதுவர்; இது பெருந் தவறு; தென்சொற்களாயின்

கூதகரம் வரவே வராது. வடசொல்லிலுள்ள கூதகரம் தமிழில் டகர சகரமாகவும் இரு ககரமாகவும் எழுதப்படும்.

எ - று : சாக்ஷி - சாட்சி, சாக்கி.

திட்டாந்தம் (திருஷ்டாந்தம்), கிட்டிணன் (கிருஷ்டிணன்) முதலிய வடசொற்றிரிவுகள் உரைநடைக்குச் சிறந்தனவல்ல.

இஷ்டம், புஸ்தகம், திருப்தி என்ற வடசொற்களை, இஷ்ட்டம், புஸ்த்தகம், திருப்த்தி என்று மிகைபட எழுதுவது தவறாகும்; இட்டம், புத்தகம், திருத்தி என்றெழுதவேண்டும்.

தென் சொற்கள் வழக்கிலிருக்கும்போது, அவற்றுக்குப் பகரமாக (பதிலாக) வடசொற்களை வேண்டாது (அலுவசியமாய்) வழங்குவது வழுவாகும்.

சில தென் சொற்கள் தவறாக வடசொற்களின் திரிபாகக் கருதப்படுகின்றன. திரு என்னும் தென்சொல்லே வடமொழியில் ஸ்ரீ என்று திரிந்து, பின்பு அதன் வழியாய் மீண்டும் தமிழில் சீ எனச் சிதைந்து வழங்குகின்றது. அரங்கம், காளி, சிவம், சிற்றம்பலம் (X பேரம்பலம்), தீக்கை, வடவை, கண்ணன், மாயை, சாயை, புத்தகம் (பொத்தகம்), பொக்கசம் முதலிய எண்ணிறந்த சொற்கள் தென் சொற்களே.

9. புணர்ச்சி

சொற்களைப் புணர்த்தெழுதாவிடின் சிலவிடத்துப் பொருள் வேறுபடுவதுண்டு: அதனோடு இன்னவொசையும் தோன்றும், இயற்கை யொலிப்பிற்கு மாறா யிருத்தலின்.

எ - று : அவன் உடனே = He at once.

அவனுடனே = With him.

வந்தான், ஆனால் = He came, but.

வந்தானால் = If he came or comes.

‘ஊருக்கு போனான்’ என்பது இன்னா வோசை தருதல் காண்க; ஆகையால் புணர்ச்சி வேண்டியதே.

கூட்டுச்சொல்லைக் குறிக்கவும் புணர்ச்சி வேண்டும்.

எ - று : தொகையெழுவாய்
பள்ளிக்கூடம்

புணர்கின்ற இருசொற்களில் முந்தினது நிலைமொழி என்றும், பிந்தினது வருமொழி என்றுங் கூறப்படும்.

புணர்ச்சி இயல்பாயிருப்பின் இயல்புப் புணர்ச்சி யென்றும், வேறுபடிந் திரிபு (விகார)ப் புணர்ச்சி யென்றுங் கூறப்படும். திரிபு (வேறுபாடு) தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகைப்படும்.

எ - று : கந்தன் + வந்தான் = கந்தன் வந்தான் } இயல்புப்
பால் + ஆடை = பாலாடை } புணர்ச்சி.
வாழை + காய் = வாழைக்காய்—தோன்றல் } திரிபுப்
கல் + மலை = கன்மலை—திரிதல் } புணர்ச்சி.
மரம் + வேர் = மரவேர்—கெடுதல் }

நிறுத்தக் குறிகளிருக்குமிடத்திற் புணர்ச்சி யிராது. அவை இல்லாவிடத்துச் சொற்றொடர்களைத் திரிதற் புணர்ச்சியின்றி யெழுதலாம்; ஆனால், தோன்றற் புணர்ச்சியும் கெடுதற் புணர்ச்சியுமின்றி எழுதுதல் கூடாது.

புணர்கின்ற இரு சொற்கிடையில், 2 ஆம் வேற்றுமை முதல் 7 ஆம் வேற்றுமை வரை ஏதேனும் ஒரு வேற்றுமை யுருபு தொக்கேனும் வெளிப்பட்டேனும் வரின், வேற்றுமை வழிப் புணர்ச்சியென்றும், அல்லாத வழி அல் வழிப் புணர்ச்சி யென்றுங் கூறப்படும்.

i. உயிரீற்றுப் புணர்ச்சி :—

உயிர்மெய்யில் மெய் முன்னும் உயிர் பின்னுமாக ஈரெழுத்திருத்தலால், உயிர்மெய் முதலெல்லாம் மெய்ம் முதலென்றும், உயிர்மெய்யீறெல்லாம் உயிரீறென்றும் தெரிந்துகொள்க.

(1) உயிரும் உயிரும் புணர்தல்

உயிரோடுயிர் புணரும்போது, நிலைமொழியீற்று இ, ஈ, ஐ என்னும் உயிர்களின் பின் யகர மெய்யும், ஏனையுயிர்களின் பின் வகர மெய்யும், ஏகாரத்தின் பின் இவ்விரு மெய்களும் உடம்படு மெய்யாகத் தோன்றும். (உடம்படுத்தல்—இசைத்தல்.)

எ - று : வாழை + இலை = வாழையிலை (ஐ + இ) - ய்
 திரு + அடி = திருவடி (உ + அ) - வ்
 ஒரே + இடம் = ஒரேயிடம் (ஏ + இ) - ய்
 சே + அடி = சேவடி (ஏ + அ) - வ்

இப்புணர்ச்சியை அறிதற்கு, ஆவன்து, ஈயன்து, ஊவன்து, ஏயன்து, ஐயன்து, ஔவன்து, ஓளவன்து என்னும் பண்டையெழுத்துச் சாரியையைக் கவனிக்க. 'யன்து' வருமெழுத்தின் பின் யகர மெய்யும், 'வன்து' வருமெழுத்தின் பின் வகர மெய்யும் உடம்படு மெய்யாகுமென்றறிக. ஒரு நெடில் போன்றே அதன் குறிலும் புணரும்.

ஏகாரம் ஒரெழுத்துச் சொல்லாயிருக்கும்போதுதான் வகரவுடம்படுமெய் பெறும்; அதுவும் சிறுபான்மையே.

ஒருமாரை (ஒருமா + அரை), குளம்பல் (குளம் + ஆம்பல்), மராடி (மரம் + அடி), பராரை (பரு + அரை) முதலியன மருஉப் புணர்ச்சியாம்.

(2) கூட்டெழுத்தும் வினுவெழுத்தும் நாற்கணத்துடன் புணர்தல்

(வன்கணம், மன்கணம், இடைக்கணம், உயிர்க்கணம் என்பன நாற்கணமாகும். கணம்-இனம், கூட்டம்.)

கூட்டெழுத்துக்களும் ஏகர வினுவெழுத்தும் உயிரோடும் இடையின மெய்யோடும் புணரின், இடையில் வகரந் தோன்றும்; உயிரோடு புணரின், அவ்வகரம் இரட்டும்; வல்லின மெல்லின மெய்களோடு புணரின் அவ்வம் மெய்கள் மிகும்.

அ + உயிர் = அவ்யயிர்—உயிர்.
 அ + யானை = அவ்யானை
 அ + ரகரம் = அவ்ரகரம்
 அ + லகரம் = அவ்லகரம்
 அ + வழி = அவ்வழி
 அ + முகரம் = அவ்முகரம்
 அ + ளகரம் = அவ்ளகரம்
 அ + காலம் = அக்காலம்—வல்லின மெய்.
 அ + மனிதன் = அம்மனிதன்—மெல்லின மெய்.

இங்ஙனமே பிறவும்.

னகர வீறுகெட்டு அகர வீறாய் நிற்கும் உயர்திணைப் பெயர்கள் உயிர்முதற் சிறப்புப் பெயரோடு புணரின், அவ் அகரவீறு கெடும்.

எ - டு : அரங்க + ஆச்சாரி = அரங்காச்சாரி.
சாமிநாத + ஐயர் = சாமிநாதையர்.

அது என்னுஞ் சொல் தனித்து வரினும் சொல்லீறாய் வரினும் ஏகாரத்தோடு புணரும்போது, உகரங்கெட்டும் கெடாதும் இருவகையாய்ப் புணரும்.

எ - டு : அதே, அதுவே; அழைப்பதே, அழைப்பதுவே.

குறு, நடு, நெடு, புது, சிறு என்ற சொற்கள் உயிர் ரொடு புணரும்போது, அவற்றின் ஈற்றுயிரேறிய மெய் இரட்டும்.

எ - டு : குற்றயிர், நட்நாறு, நெட்டுயிர்ப்பு, புத்தூர், சிற்றன்னை. நடுஆர் (நடு + ஆர்). சீறடி (சிறு + அடி). சிறியிலை (சிறு + இலை) என்ற வழக்கும் சிறுபான்மை யுண்டு.

(3) எண்ணுப்பெயர்கள் பிறசொற்களுடன் புணர்தல்

எண்ணுப்பெயர்கள் பிற சொற்களுடன் புணரும் போது :

ஒன்று என்பது உயிர்க்குமுன் ஓர் என்றும், மெய்க்குமுன் ஒரு என்றும் திரியும்.

எ - டு : ஓர் ஊர், ஒரு மாந்தன்.

ஓர் என்பது மெய் முன்னும் வருவது செய்யுட்கு ஏற்கும்; உரைநடைக்கு ஏற்காது.

இரண்டு என்பது, உயிர்க்குமுன் ஈர் என்றும் மெய்க்கு முன் இரு என்றும் திரியும்.

எ - று : ஈர் ஆயிரம், இரு திணை.

மூன்று என்பது உயிர்க்கு முன்னும் இடையின மெய்க்கு முன்னும் மூ என்றும், பிற மெய்கட்கு முன் மு என்றும் திரியும்.

எ - று : மூவுலகு, மூவேந்தர்; முக்காலம், மும்மழை.

நான்கு என்பது நால் என்று திரியும்.

எ - று : நாலாள், நாற்பொருள்.

ஐந்து என்பது ஐ என்று திரியும்.

எ - று : ஐயாயிரம், ஐம்பூதம், ஐந்துறு.

ஆறு என்பது உயிர்க்குமுன் இயல்பாயிருக்கும், மெய்க்குமுன் குறுகும்.

எ - று : ஆறாயிரம், அறுகால்.

ஏழு என்பது உயிர்க்குமுன் ஏழ் என்றும், மெய்க்கு முன் ஏழ், எழு என்றும் திரியும்.

எ - று : ஏழுலகு, ஏழ்தெக்கநாடு, எழுபிறவி.

எட்டு என்பது எண் என்று திரியும்.

எ - று : எண்ணாயிரம், எண்குணம்.

இரண்டுமுதல் எட்டுவரையுள்ள எண்ணுப்பெயர்கள் இரண்டு பேர் மூன்று நாள் எனத் திரியாதும் பெயரைத் தழுவும்; ஆயினும் அஃது அத்துணைச் சிறப்பின்று.

முதற் பத்தெண்ணுப் பெயர்களும் பகிர்வுப் (Distributive) பொருளில் இரட்டும்போது, ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, மும்மூன்று, நந்நான்கு, அவ்வைந்து, அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வெட்டு, ஒவ்வொன்பது, பப்பத்து எனப் புணரும். ஒன்றொன்றாய், இரண்டிரண்டாய் என்பதினும், ஒவ்வொன்றாய், இவ்விரண்டாய் என்

பது சாலச் சிறந்ததாகும் வெவ்வேறு (வேறு + வேறு), பப்பாதி (பாதி + பாதி) என்பனவும் இங்ஙனமே.

ஒரு, இரு முதலிய எண்ணுப் பெயரெச்சங்களை உயர்திணைப் பெயர்க்குமுன் இடாது, ஒருவர் புலவர், இருவர் அரசர், அல்லது புலவர் ஒருவர், அரசர் இருவர் என்றெழுதுவதே பண்டை வழக்கம். அதுவே இலக்கண மரபும். ஆதலால், அதைப் பின்பற்றுவதே நன்று.

ii. சில பண்புச்சொற் புணர்ச்சி :—

தனிக்குறிலை யடுத்த ருகரமான சில பண்புச் சொற்கள், வருமொழி உயிர் முதலாயின் அடிநீண்டு ஈற்றுக்கரங்கெடும்; வல்லினம் மெய் முதலாயின் திரியாது நின்று இனமெலி மிகும்; மெல்லின இடையின மெய்முன் இயல்பாய் நிற்கும்.

எ - று : பெரு - பேராசை (பெரு + ஆசை), பெருங்குடி, பெருநிலம்.

பெரிய என்ற 'இய' ஈற்றுப் பெயரெச்சமாயின், உயிரோடு புணரும்போது உடம்படு மெய்பெற்றும் மெய்யோடு புணரும்போது இயல்பாயும் புணரும்.

எ - று : பெரிய + அடி = பெரியவடி; பெரிய + படி = பெரியபடி.

வருமொழி ஆகார முதலாயின், பெரிய என்பதன் ஈற்றகரம் அவ்வாகாரத்துள் அடங்கிவிடும்.

எ - று : பெரிய + ஆழ்வார் = பெரியாழ்வார்.

,, + ஆண்டி = பெரியாண்டி.

பெரும் ஆணை என்றெழுதுவது தவறு. பேராணை அல்லது பெரிய ஆணை என்றெழுதவேண்டும்.

iii. மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி

மெய்யெழுத்துக்கள் உயிரோடு கூடின் உயிர்மெய்யாகும். இஃது இயல்புப் புணர்ச்சியே.

எ - று : போய் + இருக்கிறான் = போயிருக்கிறான்.

புணர்ச்சி

தனிக்குறிலையடுத்த மெய்கள் உயிரோடு கூடின இரட்டும். இது திரிபுப் புணர்ச்சியாம்.

எ - டு : பொய் + உரைத்தான் = பொய்யுரைத்தான்.

போய்யிருக்கிறான் ; கஷ்டம்மாய் என்றெழுதுவது தவறு.

(1) ண், ம், ல், ள், ன் என்ற மெய்கள்

ண், ம், ல், ள், ன் என்ற மெய்கள் வல்லினத்தோடு புணரின், இரு வழியிலும் பெரும்பாலும் பின்வருமாறு திரியும்.

எழுத்து	திரிபு	எடுத்துக்காட்டு
1 ண்	ட்	மண் + கலம் = மட்கலம்.
2 ம்	ங்	மரம் + குறிது = மரங்குறிது.
	ஞ்	மரம் + சிறிது = மரஞ்சிறிது.
	ந்	மரம் + தழைக்கும் = மரந்தழைக்கும்.
3 ல்	ற்	கல் + பலகை = கற்பலகை.
4 ள்	ட்	கள் + குடம் = கட்குடம்.
5 ன்	ந்	பொன் + பணி = பொற்பணி.

ண், ள் என்னும் மெய்கள் தகரத்தோடு புணர்ந்து டகரமாகும்போது, அத் தகரமும் டகரமாகும்.

எ - டு : மண் + தாழி = மட்டாழி, மண்டாழி.
முள் + தாழை = முட்டாழை.

மட்தாழி, முட்தாழை என்று எழுதுவது தவறு.

விற்போர் (வில் + போர்) என்பதை வில்போர் என்றெழுதுவது பெரும்பிழையன்று ; ஆனால், வில்போர் என்றெழுதுவது பெரும்பிழையாம்.

ல், ன் என்னும் மெய்கள் தகரத்தோடு புணர்ந்து றகரமாகும்போது அத்தகரமும் றகரமாகும்.

எ - டு : கல் + தாழை = கற்றாழை.
பொன் + தோடு = பொற்றோடு.

கற்தாழை, பொற்தோடு என்றெழுதுவது தவறு.

‘ம்’ என்ற மெய் நகரத்தோடு புணரும்போது, தான் தனிக்குறிலை யடுத்த மெய்யாயின் நகரமாகத் திரியும்; நெடிலை அல்லது பல வெழுத்துக்களை யடுத்த மெய்யாயின் கெடும்.

எ - று : வெம் + நீர் = வெநீர் — திரிதல்.
வேம் + நீர் = வேநீர்.
பரம் + நெறி = பரநெறி } கெடுதல்.

குறிப்பு:—தந்நகரமும் றன்னகரமும் ஏறத்தாழ ஒன்றுபோல் ஒலிப்பதால் அவற்றை ஒன்றிற்கு இன்னொன்றாக எழுதக் கூடாது; எழுதின் பொருள் மாறும்.

எ - று : முந்நாள் - மூன்று + நாள்; முன்னாள் - முன் + நாள்;
தந்நலம் - தம் + நலம்; தன்னலம் - தன் + நலம்.

(2) தனிக்குறில் யகர மெய்யும் தனி ஐகாரமும்

தனிக்குறிலையடுத்த யகர மெய்யின் பின்னும் தனி ஐகாரத்தின் பின்னும் வரும் மெல்லினம் மிகும்.

எ - று : செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி, கை + மாறு = கைம் மாறு.

குறிப்பு: இலக்கண அறிவும் உணர்ச்சியும் இல்லாத சில தான்றேன்றிகள், இக்காலத்தில் லகர ளகர மெய்கட்டுப்பின் வலிமிகுத்து, கல்க்கிரூன், பால்க்குடம், கேள்க்கிரேம், தூள்ப் பாக்கு என எழுதுகின்றனர். இதை ஆசிரியர் வலிபெறக் கண்டித்து அறவே ஒழிப்பார்களாக. பாற்குடம் வாட்போர் என்பவற்றைப் பால்குடம் வாள்போர் என எழுதினும் பெருங்குற்ற மில்லை. கற்கிரூன் - கேட்கிரேம் என்பவற்றைக் கல்க்கிரூன் கேள்க்கிரேம் என எழுதுவது தமிழைக் கெடுக்கும் கழிபெருங் குற்றமாகும்.

10. வலிமிகும் இடங்கள்

பின்வருமிடங்களில் வருமொழி முதலில் வரும் வல்லினம் கட்டாயம் மிகும்.

(1) 2ஆம் வேற்றுமைக்கும் 4ஆம் வேற்றுமைக்கும் பின் (இங்கு வேற்றுமை யென்றது வேற்றுமை விரியை.)

எ - று : பாடத்தைப் படித்தான்; ஊருக்குப் போனான்.

2ஆம், 4ஆம் வேற்றுமைத் தொகையாயின் மிகாது.

எ - று : உரை கண்டான் (2ஆம் வே.), ஊர் போனான் (4ஆம் வே.)

பாடசாலைக்கு அனுப்பினான் என்று வருமொழி முதலில் வலிவராவிடத்து வலியிட்டெழுதுவது பெருந்தவறு.

(2) நிகழ்கால வினையெச்சத்திற்குப் பின்னும் (After the Infinitive Mood,) அகரவீற்றுக் குறிப்பு வினையெச்சத்தின் பின்னும்.

எ - று : செய்யப் போனான்—நி கா. வி. எ.
வலியச் சொன்னான்; விரைவாகப் பேசினான்—
கு. வி. எ.

(3) யகர மெய்யீற்று இறந்தகால வினையெச்சம் (Past Participle) கட்டுக்குப் பின்னும், குறிப்பு வினையெச்சத்திற்குப் பின்னும்.

எ - று : போய்ப் படித்தான், ஆய்ப் போயிற்று—இ. கா. வி. எ.
விரைவாய்ப் போனான்—கு. வி. எ.

ஆய் என்பது ஆ என்னும் பகுதியடியாய்ப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம்.

(4) தான, தத்த, தாத்த, தனத்த என்னும் வண்ண வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கட்டுப்பின்.

தனிநெடிலடுத்த குறிலாய் வருவது 'தான' வாய்பாடு.

எ - று : ஓடிப்போனான்.

இரு குறிலுக்கிடையில் வல்லின மெய் வருவது 'தத்த' வாய்பாடு. (தமிழில் ஒரு சொல்லில் வல்லின மெய்க்குப் பின் வரும் எழுத்தெல்லாம் வல்லின உயிர் மெய்யாகவே யிருக்கும்.)

எ - று : தட்டிச்சொன்னான்; விட்டுக்கொடுத்தான்.

தனிநெடிற்கும் குறிலுக்கு மிடையில் வல்லினமெய் வருவது 'தாத்த' வாய்பாடு.

எ - டு : சேர்த்துக்கொள், காத்துக்கொண்டான், வாழ்த்திக்கொடு, மாற்றிப் பேசு.

குறிலிணைக்குங் குறிற்கு மிடையில் வல்லினமெய் வருவது 'தனத்த' வாய்பாடு. (இணை - இரண்டு; சோடு.)

எ - டு : எடுத்துச்சொல், வருத்திப்பார்.

இங்குக் கூறப்பட்ட வாய்பாட்டுச் சொற்கள் பிற சொற்களோடு கூடி நிற்பினும் வலிமிகல் தவறு. இஃது அடுத்த விதிக்கும் ஒக்கும்.

(5) இகர ஈற்றுத் தனன, தந்த, தாந்த, தனந்த என்னும் வண்ண வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங் கட்டுப்பின்.

மூன்று குறில் அடுத்தடுத்து வருவது 'தனன' வாய்பாடு.

எ - டு : அருளிச்செய்தான், எழுதிக்கொடுத்தான்.

இரு குறிற்கிடையில் மெல்லின மெய்வரின் 'தந்த' வாய்பாடாம். (ஈற்றுக்குறில் வல்லின உயிர்மெய்யாகும்.)

எ - டு : மங்கிப்போனது.

ஒரு தனி நெடிற்கும் வல்லின உயிர்மெய்க் குறிலுக்கு மிடையில் மெல்லின மெய்வரின் 'தாந்த' வாய்பாடாம்.

எ - டு : வாங்கிக்கொண்டான்.

ஒரு குறிலிணைக்கும் வல்லின உயிர்மெய்க் குறிலுக்கு மிடையில் மெல்லின மெய்வரின் 'தனந்த' வாய்பாடாம்.

எ - டு : விரும்பிப் படித்தான்.

குறிப்பு :—இங்குக் கூறப்பட்டுள்ள வண்ண வாய்பாடுகளைத் திருப்புகழ் வாயிலாய் ஆசிரியர் மாணவர்க்குத் தெளிவாக்குக.

(6) அ,இ,உ,எ; அந்த, இந்த, உந்த, எந்த; அப்படி, இப்படி, உப்படி, எப்படி என்னும் சுட்டுவினாச்சொற்கட்குப் பின்.

எ - று : அப்பையன், அந்தப்பையன், அப்படிச் சொன்னான் :

அங்கு, இங்கு, உங்கு, எங்கு; ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, யாங்கு; ஆண்டு, ஈண்டு, யாண்டு என்னும் சுட்டுவினாச் சொற்கட்குப்பின்னும் வலிமிகும்.

எ - று : அங்குச் சென்றான், ஈண்டுத் தந்தான், யாண்டுப் பெற்றான்.

அங்கு, அப்படி, ஆங்கு, ஆண்டு முதலியவை இறுதியில் ஏகாரம் பெறின் என்றும் இயல்பாம்.

எ - று : அங்கே, அப்படியே, ஆங்கே, ஆண்டே—போனான்.

படி என்னுள் சொல் சுட்டுவினாவெழுத்துக்களை யடுத்து வராது பெயரெச்சங்களை யடுத்துவரின் இயல்பாம்.

எ - று : சொன்னபடி செய், சொல்லுகிறபடி செய், சொல்லும்படி செய்.

(7) ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்ச வினையெச்சங்கட்கும், 'செய்யா' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்திற்கும் பின்.

எ - று : உண்ணாக்குதிரை - ஈ. எ. பெ. எ.
படியாச் சென்றான் - ஈ. எ. வி. எ.
பெய்யாக் கொடுக்கும்—செ. வ. வி. எ.

(8) மகரஈறு கெட்டுக் குறிப்புப் பெயரெச்சமாய் சிற்கும் பண்புப் பெயர்கட்குப்பின். (பண்புத்தொகை).

எ - று : மரப்பலகை, வட்டக்கல்.

(9) ட, ற இரட்டித்த நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கட்குப் பின்னும், வன்றொடர் மென்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள் நிலைமொழியாயமைந்த தொகைச் சொற்களிலும்.

எ - று : ஆட்டுக்கால், முரட்டுப்பயல், கிணற்றுத்தவளை, ஆற்றுப்
பாய்ச்சல், நூற்றுக்கணக்கு.

கேடுகாலம், பேறுகாலம், வீடுபேறு, நாடுகிழுவோன்
முதலிய தொடர்களில் ட, ற இரட்டாமையின் வலி மிக
வில்லை.

வன்றொடர்:—எ - று : பட்டுத்துணி, கொக்குக்கால், பாட்
டக்கூட்டம், கிழக்குத்திசை.

மென்றொடர்:—எ - று : குண்டுக்கல், பாம்புத்தோல், கன்
றுக்குட்டி, மருத்துப்பை.

சில மென்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள் புணர்ச்
சியில் வன்றொடராவதுமுண்டு.

எ - று : பாப்புத்தோல், மருத்துப்பை.

ஆறு என்னும் பெயர் எண்ணைக் குறிப்பின் வேற்று
மையினும் இரட்டாது இயல்பாய்ப் புணரும்; பிறவற்றைக்
குறிப்பின் இரட்டும்.

எ - று : ஆறில் ஐந்தைக் கழி—எண்ணுப்பொருள்.
ஆற்றில் இறங்கு, அவ்வாற்றால்—பிறபொருள்.

(10) புணர்ச்சியில் வன்றொடராகி 'அம்' சாரியை
பெறாத மென்றொடர்க்குற்றியலுகரங்கட்குப்பின்.

எ - று : இருப்புப்பாதை.

(11) ஐகாரச்சாரியை பெற்ற குற்றியலுகரச் சொற்
கட்குப்பின்.

எ - று : பண்டைக்காலம், அற்றைக்கூலி,
ஒற்றைப்பனை, இரட்டைப்பிள்ளை.

(12) அத்து இற்றுச் சாரியைப் பெயர்கட்குப்பின்.

எ - று : பட்டினத்துப் பிள்ளையார், பதிற்றுப்பத்து.

(13) மு, (பெ. எ.) எட்டு, பத்து என்னும் எண்ணுப்
பெயர்கட்குப்பின்.

எ - று : முக்கால், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு.

(14) உயிரையும் யரழ் மெய்களையும் இறுதியாகக்
 அடைய நிலைமொழிகளுள்ள தொகைச்சொற் (Com-
 pound words) களில்.

எ - று : கிளிக்கூண்டு, இடைச்சேரி, ஏப்புழை, (ஏ - அம்பு)
 வாய்க்கால், ஊர்க்குருவி, தமிழ்ச் சங்கம்.

11. வலியகா இடங்கள்

(1) 3ஆம் வேற்றுமை ஓடு, ஓடு என்னும் உருபுக்
 குப்பின்.

எ - று : முருகனோடு பேசினான்.

(2) 6ஆம் வேற்றுமைக்குப்பின்.

கண்ணகி கற்பு—வேற்றுமைத்தொகை.

எனது புத்தகம், என்னுடைய கை, என கால்கள்
 வேற்றுமை விரி.

(3) இனின்று, இலிருந்து என்னும் 5ஆம் வேற்றுமை
 உருபுக்குப்பின்.

எ - று : மரத்தினின்று குதித்தான், வீட்டிலிருந்து புறப்பட்-
 டான்.

(4) அகரவீற்றுப் பல்வகைப் பெயரெச்சங்கட்குப்
 பின்.

எ - று : வந்த பையன், வருகிற திங்கள், பெரிய பட்டினம்,
 பறவாத கொக்கு, அல்லாத காலம், இல்லாத பொருள்.

(5) வினைத்தொகையில்.

எ - று : சுடுசோறு, விடிகாலை.

(6) உகர ஈற்றுத் தனை, தந்த, தாந்த, தனந்த என்-
 னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கட்குப்பின்.

எ - று : பொருது பெற்றான்— 'தனை' வாய்பாடு
 என்று சொன்னான்— 'தந்த' வாய்பாடு
 நீண்டு சென்றது— 'தாந்த' வாய்பாடு
 ஒளிந்துகொண்டான் }
 விரைந்து பேசினான் } 'தனந்த' வாய்பாடு

(7) தனிக்குறிலை யடுத்த யகர மெய்யாயிருக்கும் வினைகளின் இறந்தகால எச்சத்திற்குப்பின்.

எ - று : செய்துகொள், கொய்து தின்.

(8) துவ்வீற்றுக்குறிப்பு வினையெச்சத்திற்கும் எதிர்மறை வினையெச்சத்திற்கும் பின்.

எ - று : நெடிது பேசினான்—கு. வி. எ.
செய்யாது போனான், இல்லாது போயிற்று—எ. வி. எ.

(9) துவ்வீற்றுச் சுட்டுவினாப் பெயர்கள் பெயரெச்சமாய் நிற்கும்போது.

எ - று : அது போழ்து, எது போழ்து?

(10) ஏவல்லாத வினைமுற்றுத்தொடரில்.

எ - று : வந்தன குதிரை, வந்தன மாடுகள்.

(11) ஆ, ஏ, ஓ என்னும் இடைச்சொற்கட்குப் பின்.

எ - று : நம்பியா பெரியன்? செய்யவே செய்வான்.
எவனோ கொண்டான்.

(12) மு, (பெ. எ.) எட்டு, பத்து என்பவையல்லாத சிற உயிரீற்று எண்ணுப் பெயர்கட்குப்பின்.

எ - று : ஒரு பையன்மூன்று காலம், அறுபது, எழுபது சீர், நூறு பேர்.

எழுவாய்த் தொடரிலும் விளித்தொடரிலும் பெரும்பாலும் வலி மிகா.

எ - று : கோழி கூவிற்று. மருதா! செல்.

குறிப்பு: விதிகட்கு அமையாமல் இங்குக் காட்டப்படாத வலிமிகும் இடங்களையும் வலிமிகா இடங்களையும் மறைமலையடிகள், மகிழ்நன், நாட்டார், கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை முதலியோர் எழுதிய உரைநடை நூல்களிற் கண்டு தெளிக.

II. சொல்லியல் - ETYMOLOGY.

1. எண்ணடி உயர்திணைப்பெயர்

ஒருவன், ஒருத்தன் (ஆண்பால்), ஒருத்தி (பெண்பால்), ஒருவர் (பொதுப்பால்) என்பன ஒன்று என்னும் ஒருமை எண்ணடியாய்ப் பிறந்த உயர்திணைப் பெயர்களாகும்.

ஒருவள் என்பது தவறு.

இருவர், மூவர், நால்வர், ஐவர், அறுவர், எழுவர், எண்மர், ஒன்பதின்மர், பதின்மர், பதினொருவர், பன்னிருவர், பதின்மூவர் அல்லது பன்மூவர், பத்தொன்பதின்மர், இருபதின்மர், இருபத்தொருவர் தொண்ணூற்றுவர், நூற்றுவர், நூற்றொருவர், நூற்றுப்பதின்மர், நூற்றுத்தொண்ணூற்றுவர், தொள்ளாயிரவர், ஆயிரவர், பதினாயிரவர், இலக்கவர், கோடியர் என்பன, இரண்டு முதலிய பன்மையெண்ணடியாகப் பிறந்த உயர்திணைப் பெயர்களாகும்.

இரண்டுபேர், மூன்றுபேர், இருபேர், முப்பேர் என்பவற்றினும் இருவர், மூவர் என்பன சிறந்தவாகும்.

இருபத்தி, நூத்தி என்பன இருபத்து, நூற்று என்றிருத்தல் வேண்டும்.

2. இருபாற் பெயர்கள்

i. உயர்திணை - மக்கட் பெயர் :—

ஆண்பால்	பெண்பால்	ஆண்பால்	பெண்பால்
அந்தணன்	அந்தணி	ஆடூ	மகடூ
அமைச்சன்	அமைச்சி	ஆயன்	ஆய்ச்சி
அரசன்	அரசி, தேவி	உபாத்தியாய	உபாத்தியாயினி
ஆசிரியன்	ஆசிரியை	[யன் (வ.)]	உபாத்திச்சி
ஆடவன்	பெண்டு	உழவன்	உழத்தி
		எசுமான் (வ.)	{ எசுமானி எசுமாட்டி

ஆண்பால்	பெண்பால்	ஆண்பால்	பெண்பால்
ஐயன்	ஐயை	பாணன்	பாடினி, பாணி, பாணிச்சி
கனவான்	கனவதி	பார்ப்பான்	பார்ப்பாத்தி
கணவன்	மனைவி	பார்ப்பனன்	பார்ப்பனி
கிழவன் (தலைவன்)	கிழத்தி	பிரான்	பிராட்டி
கிழவன் (முதியோன்)	கிழவி	புண்ணியவான்	புண்ணியவதி
		புலவன்	புலத்தி
குணவான்	குணவதி	பெருமகன்	பெருமகள்
குணான்	குணாட்டி	பெருமான்	பெருமாட்டி
கூத்தன்	கூத்தி, விறலி	பையன்	பெண்பிள்ளை
சிறுக்கன்	சிறுக்கி	மணவாளன்	மணவாட்டி
சிறுவன்	சிறுமி	மருகன்	மருகி
சீமான்	சீமாட்டி	மணாளன்	மணாட்டி
தம்பிரான்	தம்பிராட்டி	மாணவன்	மாணவி
தனவந்தன் (வ.)	தனவந்தி	மாணுக்கன்	மாணுக்கி
தனவான் (வ.)	தனவதி	வணிகன்	வணிகச்சி
திருமான்	திருமாட்டி		
திருவாளன்	திருவாட்டி	வாலன் (வ.)	} வாலை
தூர்த்தன் (வ.)	தூர்த்தை	வாலிபன் ,,	
தேவராளன்	தேவராட்டி	வாலியோன் ,,	
தொழும்பன்	தொழுத்தை	வீரன் (வ.)	வீரி
நம்பி	நங்கை	வெள்ளாளன்	வெள்ளாட்டி
நாயன்	நாய்ச்சி	வேளாளன்	வேளாட்டி
பத்தன்	தேவபத்தினி	வேண்மகன்	வேண்மகள்
பண்டிதன்	பண்டிதை		

திருமதி என்பது ஸ்ரீமத் (ஸ்ரீமான்) என்னும் ஆண் பாலின் பெண்பாலான ஸ்ரீமதி என்பதன் திரிபாகும்.

குருவிக்காரிச்சி, கொல்லைக்காரிச்சி, வெள்ளாட்டிச்சி முதலிய பெண்பாற் பெயர்கள் ஒரு பயனுமின்றி இரு பெண்பால் ஈறுபெற்றமையின் வழுவாகும்.

பிள்ளை என்னும் பெயர் வடார்க்காட்டு வட்டத்தில் பையனையும், தென்னாட்டில் பெண்பிள்ளையையும் குறிக்கிறது. இது வழக்குப் பற்றியது.

பெண்மையை விரும்பும் ஆண் பேடி என்றும், ஆண்மையை விரும்பும் பெண் பேடன் என்றும்,

ஆண்மையையேனும் பெண்மையையேனும் விரும்பாத ஆண் அல்லது பெண் பேடு என்றும், ஆணும் பெண்ணும்ல்லாதவர் அளி என்றும் கூறப்படுவர்.

மகன், மகள் என்னும் முறைப்பெயர்களின் பன்மையை, ஆண்மக்கள், பெண்மக்கள் என்றேனும், புதல்வர், புதல்வியர் என்றேனும் குறித்தல் வேண்டும். மகார் என்பது ஆண்மக்களையும் மகளிர் என்பது பொதுவாய்ப் பெண்களையும் குறிக்கும். மகன்கள், மகள்கள் என்றெழுதுவது தவறும்.

ii. தெய்வப் பெயர்:—

ஆண்பால்	பெண்பால்	ஆண்பால்	பெண்பால்
இந்திரன் (வ.)	இந்திராணி	திருமால்	தேவி
		தேவன்	திருமகள்
காமன்	இரதி (வ.)	நான்முகன்	} (சரஸ்வதி)
சிவம் }		(பிரமன்)	
சிவன் }	சிவை	நாராயணன்	(வ.) நாராயணி
		பரன்	பரை

தெய்வம், தேவதை, தேவு என்பன பொதுப்பால்.

iii. அஃறிணைப் பெயர்:—

ஆண்பால்	பெண்பால்	பொதுப்பால்
அலவன்	பெடை நண்டு	நண்டு
அன்னச்சேவல்	அன்னப்பெடை	அன்னம்
எருமைக்கடா	எருமைக்கிடாரி	எருமை
புலியொருத்தல்	புலிப்பிணை	புலி
கடா, தகர்	மறி	ஆடு
கடுவன்	மந்தி	குரங்கு
கலை, இரலை	பிணை	மான்
களிறு	பிடி	யானை
கானை	ஆ, ஆன்	பெற்றம், மாடு
சேங்கன்று	கிடாரிக்கன்று	கன்று
சேவல்	பெட்டைக்கோழி	கோழி

இங்குக் கூறிய அஃறிணை யிருபாற் பாகுபாடு வழக்குப்பற்றியது. இலக்கணம் பற்றியதன்று.

இங்குக் கூறாத பிற அஃறிணை உயிர் (பிராணி) கட்டுக்கல்லாம் ஆண்பாற்கு ஆண் என்பதும், பெண்பாற்குப் பெண் என்பதும் அடையாகச் சேர்க்கப்படும். பெண் என்பது பிணை, பிணவு, பிணவல், பிணை, பெட்டை, பெடை, பேடு, பேடை என்றும் திரியும். பிணை முதலிய நான்கும் விவங்கிற்கும், பெடை முதலிய மூன்றும் பறவைக்கும் பெரும்பாலும் உரியவாகும்; பெட்டை என்பது இரு திணைக்கும் பொது.

மறி என்பது உலக வழக்கில் கழுதை குதிரைகளின் பெண் பாலை உணர்த்தும். ஏறு அல்லது ஏற்றை என்பது நூல் வழக்கில் அரிமா (சிங்கம்), புலி, மாடு முதலிய ஆற்றலுள்ள விலங்குகளின் ஆண்பாலை யுணர்த்தும். புலி, அரிமா, நாய், பன்றி முதலியவற்றின் பெண்பால் பிணை, பிணவு, பிணவல் என்று கூறப்படும்.

அன்னம் என்னும் வட சொற்கு, நேரான தென் சொற்கள் எனினம், (எகின்), ஒதிமம் என்பன.

3. இழிவடைந்த சொற்கள்

(Degraded words)

சில சொற்கள் வழக்குப்பற்றியும், மக்களின் ஒழுக்கக் கேடுபெற்றியும் இழிவடைந்துள்ளன. அவற்றை விலக்கல் வேண்டும்.

எ - று :

சொல்	முன்னிப்பொருள்	இற்றைப்பொருள்
தாசி (வ.)	கடவுளடியாள்	வேசி, விலைமகள்
தேவடியாள்	சிறுமி	” ”
சிறுக்கி	பையன்	கீழ்மகன்
பயல்	இடையர்	கீழ்மகன்
சேரி	குடியிருப்பு	தாழ்ந்தோர்
பறை	தோற் கருவி	குடியிருப்பு
		தாழ்ந்தோர் மேளம்

4. உயர்வடைந்த சொற்கள்

(Elevated Words)

சில சொற்கள் நாளடைவில் தம் தீப்பொருள் மாறி நற்பொருள் பெற்றுள்ளன. அவற்றை நற்பொருளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

எ - று :

சொல்
களிமுன்னிப்பொருள்
குடிவெறிஇற்றைப்பொருள்
மகிழ்ச்சி

5. பொருள் தீர்பு (Change in Meaning)

சில சொற்கள் தாம் முதலிற் குறித்த பொருளை யிழந்து இன்று வேறு பொருள் குறிக்கின்றன. அவற்றைப் புதுப்பொருளிலேயே வழங்கவேண்டும்.

எ - று :

சொல் முன்னிப்பொருள் இற்றைப்பொருள்
எண்ணெய் (எள் + நெய்) நல்லெண்ணெய் எண்ணெய்ப் பொது
பரதேசி (வ.) அயல்நாட்டான் பண்டாரம்

சில பெயர்கள் ஆண்பாலில் ஒருபொருளுடும், பெண் பாலில் மற்றொரு பொருளு முணர் த்தும்; அவற்றைக் கவனித்தல் வேண்டும்.

எ - று :

தோழன்—தோழி, பத்தன்—பத்தினி,
விலைமகன்—விலைமகள், தாசன்—தாசி.

சில துணைவினைகள் உடன்பாட்டில் தம் பழம் பொருளையும், எதிர்மறையில் அதை இழந்தும் இழவாதும் ஒரு புதுப்பொருளையும் உணர் த்துவனவாகும்.

எ - று :

உடன்பாடு

எதிர்மறை

செய்யமாட்டுவேன்—I can do
செய்யக்கூடும்—can do
செய்ய முடியும்—can do

செய்யமாட்டேன்—I will not do
செய்யக்கூடாது—should not do
செய்ய முடியாது—cannot do,
shall not do.

செய்யப்படும்—will be done
(should be done—செய்யுள்
வழக்கு)

செய்யப்படாது—will not be
done, should not do, or
should not be done.

படாது என்னும் துணைவினை விலக்குப் (Prohibition) பொருளில் எல்லாப் பாற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்கும்; நிகழாமை அல்லது கூடாமைப்பொருளில் படர்க்கை ஒன்றன்பாற்குமட்டும் ஏற்கும்.

எ - டு :

1. அவன், அவள், அவர் } இங்கே வரப்படாது
அது, அவை } (Impersonal)
2. அது அகப்படாது—It cannot be got or caught.
அது சொல்லப்படாது—It will not be told.

நன்மைக்கும் தீமைக்கும் பொதுவான சில குணப் பெயர்கள் நாளடைவில் பொதுமை நீங்கி, நல்லது அல்லது தீயதைமட்டும் உணர்த்தும்.

எ - டு :

மணம், வாசனை (வ.)—நல்ல வாசனை
நாற்றம், வீச்சம்—தீய வாசனை

6. இகழ்ச்சிச் சொற்கள் (Ridiculous Terms)

கிழம், கிழடு, முதலி, வாத்தி முதலிய இகழ்ச்சிச் சொற்களை நீக்கிக் கிழவன், கிழவி, முதலியார், வாத்தியார் முதலிய சிறந்த வடிவங்களைக் கொள்ளவேண்டும்.

7. இழிசொற்கள் (Slang Words)

அன்னா! (அந்தா!), ஆச்சு, கண்ணுலம், தவக்களை, தவக்கா, பிச்சங்காய், பெண்சாதி, மச்சான், மச்சாவி, வரச்சே, வரச்சில, வெஞ்சணம் முதலிய இழிசொற்களை நீக்கிவிட்டு உயர்சொற்களை வழங்கவேண்டும்.

8. வழுவச் சொற்கள்

(Erroneous Words)

பிழை	தீருத்தம்	பிழை	தீருத்தம்
அக்காணி-அக்காரநீர்		இருவாட்சி-இருள்வாசி	
அக்கிராரம்-அக்கிரகாரம்		ஈர்கலி-ஈர்கொல்லி	
அஞ்சலப்பெட்டி-அஞ்சறைப்		உத்தரவன்னியில்-உத்தர	
அதுகள்-அவை [பெட்டி]		உருத்து-உரித்து [வின்றி]	
அத்திம்பேர்-அத்தையன்பர்,		உன்னி-உண்ணி (tick)	
[அத்தியன்பர்]		ஊரணி-ஊருண்ணி, ஊருணி	
அத்திரிப்பாச்சா-அத்திரிப்		எகளை-எதுகை	
[பாய்ச்சல்]		எண்ணை-எண்ணெய்	
அப்படியாக்கொத்த-அப்படி		எத்தலாட்டி-எந்தத்தாட்டி	
[யாதற்குகந்த]		எம்பழுது-எண்பது	
அப்பாவி-அற்ப ஆவி		ஏவில-ஏ பயலே	
அமக்களம்-அமர்க்களம்		ஏழரைநாட்டான்-ஏழரையாட்	
அமயம்போடு-அபயம் (வ.)		[டையான்]	
அமிஞ்சி-அமுழுஞ்சி* [போடு]		ஏழரைநாட்டுச் சனியன் - ஏழ	
அம்மாஞ்சி-அம்மான் சேய்		ரையாட்டைச் சனியன்	
அம்மாள்-அம்மை		ஏஷு-ஏழு	
அய்யர்-ஐயர்		ஒண்டியாய்-ஒன்றியாய்	
அரட்டவாளை-அரைத்தவளை		ஒப்படியாள்-ஒப்படியாள்	
அரணக்கயிறு, } அரைஞாண்		கசுமாலம்-கழிமலம், கசிமலம்	
அண்ணக்கயிறு } கயிறு		கடற்கண்ணி-கடற்கன்னி	
அருகாமை-அருகண்மை		கடாரங்காய் - கடாராரத்தங்	
அலமேல்-அலர்மேல் (மங்கை)		[காய்]	
அவங்க, அவன்கள் - அவர்கள்		கண்ட சுத்தி-கண்ட சித்தி	
அறுதலி அறுதாலி		கண்ட்ராவி-கண்ணராவி	
ஆத்துக்கு-அகத்துக்கு		கண்ணம்பூச்சி - கண்ணம்	
ஆம்படையான்-அகமுடையான்		[பொத்தி]	
ஆம்படையாள் - அகமுடையாள்		கண்ணலம்-கலியாணம்	
ஆம்பிளை-ஆண்பிள்ளை		கண்ணுக்கு மாசியாய்-கண்ணுக்	
ஆமக்கன்-ஆண்மகன்		[குள் மாசாய்]	
ஆமா-ஆம்		கந்தட்டி-கண்ணிருஷ்டி, கண்	
இத்தினி-இத்துணை		[திருட்டி]	
இத்துணாண்டு-இத்துணை		கம்மநாட்டி-கைம்பெண்டாட்டி	
[புண்டு]		கயிசடை-கழியாடை, கழிசடை	

* இவ்வச உழைப்பைக் குறிக்கும் அமஞ்சி என்னும் சொல்வேறு.

பீழை தீருத்தம்

களவாணி-களவாளி
 காச்சாரம்-கிரகசாரம்
 காடுவாசாதியா-காடுவாழ்
 காணும்-காணேன் (சாதியாய் தன்மை ஒருமை)
 காணும்-(தன்மைப் பன்மை),
 காணான், ள். ர். (படர்க்கை)
 கார்-கா (to protect)
 குஞ்சிரிப்பு-குறுகுஞ்சிரிப்பு
 குளுமாயி-குழிமி ஆய்
 குதவளை, குரவளை-குரல்வளை
 குறுணை-குறுநொய்
 கேடயம்-கேடகம்
 கொம்மேசுரம்-குமரீசுவரம்
 கோடாலி கோடரி
 கோப்பாளம்-கோபாலம்
 கோமணம் - கோவணம்,
 [கௌடீனம்
 சட்டாலொட்டா-சட்டழி
 [ஸாட்டா
 சாக்கடை-சாய்கடை
 சாயங்காலம்-சாயுங்காலம்
 சாயந்தரம்-சாயுந்தரம்
 சாயரட்சை } சாய்கையிலே
 சாய்கிறச்சே }
 சாற்றுக்கவி-சாத்துக்கவி
 சிரங்கை-சேரங்கை
 சிலது-சில
 சிலதுகள்-சில
 சிறுவாடு-சிறுபாடு
 சீக்காய்-சிகைக்காய்
 சீத்துவம்-சீவத்துவம் (வ.)
 சீதபேதி-சீலபேதி (வ.)
 சீர்மை-சீமை
 சுகிர்தலிகிர்தம் - சுகரலிகிதம்
 (வ)
 சுய்யம்-சுழியம், சுசியம் (வ.)
 சூசுவா-சிவசிவா

பீழை தீருத்தம்

செத்தபொறு-சற்றேபொறு
 செவத்தில், சுவத்தில்-சுவரில்
 சேதி-செய்தி
 சொற்பனம்-சொப்பனம் (வ.)
 சொர்ணத்தம்மாள் - சொர்
 [ணம்மா
 ஜாமந்தி செவ்வந்தி
 தலகாணி-தலையணை
 தவக்களை-தவளை
 தாவடம்-தாழ்வடம்
 (மாட்டுத்) தாவணி-தாம்பணி,
 [தாமணி
 தாவல, தாவிளை, தேவல-
 தாவில்லை (=குற்றமில்லை),
 [தாழ்வில்லை
 தாவாரம்- தாழ்வாரம்
 திகட்டு-தெவிட்டு
 திருவவதரித்தார் - திருவவதா
 ரஞ் செய்தார் (திரு என்பது
 பெயரைமட்டுத் தழுவும்)
 திருவாத்தான்-திருவையாற்
 திரேகம்-தேகம் (வ.) [ரூண்
 தின்மை-தீமை
 துபாஷ்-துவிபாஷி (வ.)
 தீட்டுக்கவி-சீட்டுக்கவி
 தேழ்வை-தேவை
 தொக்கி-தொக்கு(இ கா. வி. எ.)
 தொண்ணூற்றுப்பச்சை-திரு
 [நீற்றுப்பச்சை
 நசுகுணி-நசுக்குணி, நசுங்குணி
 நஞ்சை-நன்செய்
 நடலம்-நடம், நடனம்
 நாசுவன்-நாவிதன்
 நாணயம்(மெய்யம்மை)-நாநயம்
 நாமம்-இராமம்
 நாததுணன்-நாத்துணன்
 நாராங்கி-நாதாங்கி
 நிகளம்-நீளம்

பிழை திருத்தம்

நீச்சத்தண்ணீர் - நீர்ச்சோற்றுத்
[தண்ணீர்
நீத்துப்பாவுகம்-நீர்ச் சோற்றுப்
[பாகம்
நீராவி-நீர்வாவி (தடாகம்)
நெத்திலி-நெய்த்தோலி
நெருப்பினந்துபோகிறது -
நெருப்பெழுந்து வேகிறது
நொங்கு-நுங்கு
நெளவாப்பழம்-நாவல்பழம்
பசுவந்தினை-பசுவந்தனை
படலம்-படம் (picture)
பதியம்-பதிகம்
பதனி-பதநீர்
பரியாரி-பரிகாரி
பலது-பல
பலதுகள்-பல
பாவக்காய்-பாகற்காய்
புளவரத்தான்-பிழைபொறுத்
புஞ்சை-புன்செய் [தான்
பெத்தியாபெத்தியா - பார்த்
[தையா பார்த்தையா
பழவம்-பவழம்
பொட்லம்-பொட்டலம்
பொம்பிளை-பெண்பிள்ளை
பொம்மநாட்டி-பெண்,
[பெண்டாட்டி
மகிசி-மகிழ்ச்சி
மசி-மை
மணத்தக்காளி-மணித்தக்காளி
மதமதாழி-முதுமக்கட்டாழி
மாங்காமரம்-மாமரம் [பெண்
மாட்டுப்பெண்-மணட்டுப்
மாப்பிள்ளை-மணவாளப்பிள்ளை
மாஸ்திகல்-மகா சதிக்கல்
மானம்பார்த்த பூமி-வானம்
[பார்த்த பூமி
மாணங்காணியா- வாணங்காணி
மாணமாரி-மாணவாரி [யாய்

பிழை திருத்தம்

முயற்சித்தான்-முயன் றான்
முந்தாணி-முன்றானை
மூதி-மூதேவி
மொகனை-முகனை, மோனை
மொழுகடி-மகிழடி
ரங்கன், ரெங்கன், } அரங்கன்
இரங்கன்
ரண்டகம்-இரண்டகம்
ரத்தம், இரத்தம்-அரத்தம்
ரம்பம்-அரம்பம்
ராகம்-அராகம், இராகம்
ராவு-அராவு
ரெட்டிப்பு-இரட்டிப்பு
ரெண்டு-இரண்டு
ரெம்ப, ரொம்ப-நிரம்ப
ரேழி-இடைகழி
லக்கம், வெக்கம்-இலக்கம்
லம்பு-அலம்பு
லெக்கு-இலக்கு
(ஒரு) வடியாய் (வருகிறது) -
[படியாய்
வரக்குள்ள-வரற்குள்ளே
வரச்சே, வரச்சில-வருகையிலே
வாக்கப்படு-வாழ்க்கைப்படு
வாணீர்-வாய்நீர்
வாணுவாங்குகிரன்-வாழ்
[நானை வாங்குகிரன்
வாய்வு, வாழ்வு-வாயு
விடியங்காட்டி - விடியக்காட்டி
வெங்கடேசன்-வேங்கடேசன்
வெள்ளங்காட்டி-வெள்ளெனக்
வேஷ்டி-வேட்டி [காட்டி
வேணும்-வேண்டும்
வேணுமாய்க் } வேண்டு
சேட்டுக் } மென்று
கொள்கிறோம் } கேட்டுக்
கொள்கிறோம். } கொள்கிறோம்.

வந்தாக்கா போனாக்கா முதலியன வந்தக்கால் போனக்கால் முதலியனவாகவும், வரச்சே போகச்சே முதலியன வருகையிலே போகையிலே முதலியனவாகவும், எழுதப்பெறல் வேண்டும்.

சில முறைப்பெயர்களின் விளிவேற்றுமை வடிவங்கள் முதல் வேற்றுமைக்குப் பதிலாக வழங்கிவருகின்றன. அவற்றுட் சில வழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். ஆனால், அவற்றுக்குமேல் எகர ஒற்றுச் சேர்ப்பதும் ரகர வொற்றுச் சேர்ப்பதும் வழுவாகும். உயர்வுப் பன்மைவிசுதி முதல் வேற்றுமையோடுதான் சேரும்.

எ - டு :

1-ம் வே.	8- வே.	பிழை	தீருத்தம்
ஐயன்	ஐயா		
அப்பன்	அப்பா	அப்பார்	அப்பனார்
அம்மை	அம்மா	அம்மாள்	
அண்ணன்	அண்ணா	அண்ணார்	அண்ணனார்
அக்கை	அக்கா	அக்காள்	
தங்கை	தங்கா	தங்காள்	
மாமன்	மாமா		

விளி வேற்றுமை வடிவுகளுள், தங்கா என்பது தவறு; உயர்வு கருதும்போது அப்பா அம்மா அண்ணா அக்கா மாமா என்பனவற்றையும், அப்பனார் அம்மையார் அண்ணனார் அக்கையார் தங்கையார் மாமனார் என்று வழங்குவதே சிறந்தது.

அண்ணன்காரன் அக்காக்காரி என்று முறைப்பெயர்களுடன் காரன் காரி ஈறுகளைச் சேர்ப்பதும், வரப்பட்ட போகப்பட்ட என்று செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளைச் செயப்பாட்டு வினைகளாகக் கூறுவதும், என்னங்க, வந்தானுங்க என முன்னிலைக்குரிய 'உங்கள்' (உம்+கள்) விசுதியைப் படர்க்கைச் சொல்லொடு சேர்த்துக் கூறுவதும், வந்தக்கால் என்பதை வந்தாக்கா

10. மருஉச் சொற்கள் (Disguised and Corrupted Words)

அகங்காரம் - ஆங்காரம், அதிகமான் - அதியமான், அம்மான் மங்கையார் - அம்மங்கார், அருமருந்தன்ன - அருமந்த, (அவிழ் - அவிழ்து) - அவிழ்து - அமிழ்து - அமுது, அவிழ்தம் - அபிழ்தம் - அமுதம், ஆசிரியன் - ஆசான், ஆள்வார் - ஆழ்வார், இயல் - ஏல், இராக்கதன் - இராக்கன், எம்பெருமானார் - எம்பார், கடிகையாரம் - கடிகாரம், கருடம் - கன்னடம், காடு கிழாள் - காடுகாள், காமம் - மருவு - காமரு - காமர், கிடங்கு - கிட்டங்கி, கிழவன் - கிழான், குறும்பி - குதும்பி, கொள் கொம்பு - கொளுகொம்பு - கொழு கொம்பு, கொள்நன் - கொழுநன், கோர் - கோ, கோர்வை - கோவை, சார்த்து - சாத்து, சீர்த்தி - சீர்த்தி, ஸ்மரண - மரணை (வ.), சிறுதனம் - ஸ்ரீதனம் - சீதனம். சுருதி - சுதி (வ.), சுமை யடை - சும்மாடு, செய்கு அப்துல் காசர் - சிதக்காதி, தமப்பன் - தகப்பன், திரு - ஸ்ரீ - சீ, துணை - தனை, எத்தனை - எத்தனை, நகையாண்டி - நையாண்டி, ந்யமி - நேமி (வ.), பகுதி - பாதி, படாகை - பதாகை, பரசு - பிராய், பறண்டு - பிறுண்டு, பெயர் - பேர், பெயரன் - பேரன், பெருமகன் - பெருமான் - பெம்மான் - பிரான்; பெருமாட்டி - பிராட்டி, பெருமகள் - பெருமாள், பேர்த்தி - பேத்தி, பொழுது - போழ்து - போது, மகிடாசுரன் - மயிடாசுரன்; மணவாட்டி - மணுட்டி, மணவாளன் - மணுளன், மயல் - மால், மருமகன் - மருமான் அல்லது மருகன், மருமகள் - மருமாள், மார்யாப்பு - மாராப்பு, மீசு - மீ, மிகுதி - மீதி, வீணைகெடு - மெனக்கெடு, முகக்கூடு - முக்காடு, முகட்டுப் பூச்சி - மோட்டுப்பூச்சி - மூட்டைப்பூச்சி - மூட்டை, முகனை - மோனை, மூஞ்செலி (மூஞ்சி + எலி) மூஞ்சரு - மூஞ்சறு - மூஞ்சறு, மேல் - மே, மீ; மைத்துனி - மதினி (வ.), மைந்தன் - மைஞ்சன் - மஞ்சன், வரணம் - வருணம், வாழ்நன் - வாணன், விகிதம் - வீதம், வியர் - வேர், விழு - வீழ், விழுது - வீழ்து, வெந்தாணம் - வெஞ்சாணம் - வெஞ்சணம் - வெஞ்சனம்; வேண்மகன் - வேண்மான், வேண்மகன் -

வேண்மாள், வேய்வு - வேவு, பண்டிதன் - பண்டுவன், பெருமால் - பெருமாள், மரக்கல வரையர் - மரக்கலராயர் - மரக்காயர்.

3. இடப்பெயர் மருஉ

அமராபதி - அமராவதி; அளகாபுரி - அளகை; ஆற்
 தூர் - ஆறை; உஜ்ஜயினி - உஞ்சை; உறையூர் - உறந்தை;
 எருசலேம், எருசலை, சாலேம்; கரிவலம்வந்தநல்லூர் -
 கருவை; கருந்திட்டைக்குடி - கரந்தை; ஒற்றைக்கல்மந்தை -
 உதகமண்டலம் (Ootacamund) உதகை; களத்தூர் -
 களந்தை; காஞ்சிபுரம் - காஞ்சி - கஞ்சி - கச்சி *காளிக்
 கோட்டம் - காளிக்கட்டம் - கல்கத்தா (Calcutta); குட
 மூக்கு - (கும்பகோணம்) குடந்தை; குத்தாலம் - குற்றாலம்;
 குன்றத்தூர் - குன்றை; கைலாயம் - கைலை; கோயம்புத்
 தூர் - கோவை; *கோழிக்கோடு - கள்ளிக்கோட்டை;
 சனகாபுரம் - சனகை; *செங்கழுநீர்ப்பட்டு - செங்கற்பட்டு;
 சென்னப்ப பட்டினம் - சென்னப்பட்டினம் - சென்னை;
 சேரன்மாதேவி - சேர்மாதேவி; சேரலம் - கேரலம் - கேர
 ளம்; சேறூர் - சேறை; சோழநாடு - சோணாடு; சோழன்
 வந்தான் - சோழவந்தான்; தஞ்சாக்கூர் - தஞ்சை; தஞ்சா
 வூர் - தஞ்சை; திருச்சிராப்பள்ளி - (திரிகிரபுரம்) - திருச்சி
 னாப்பள்ளி - திருச்சி; (திரு)ச்செந்தூர் - செந்தில்; (திரு)
 நெல்வேலி - நெல்லை; திருவாவடுதுறை - துறைசை; திரு
 வதங்கோடு - திருவிதாங்கூர் - திருவாங்கூர்; துவாரகை -
 துவரை; தொண்டைமான் நாடு - தொண்டைநாடு; நாக
 பட்டினம் - நாகை; பட்டினம் - பட்டணம்; பல்லவபுரம் -
 பல்லாவரம்; பாண்டியநாடு - பாண்டிநாடு; பாலாறு - பாலி;
 புதுச்சேரி - புதுவை; புத்தூர் - புதூர்; பெண்ணாகடம் -
 வெண்ணாடம்; பெத்தலகேம் - பெத்தலை, பெத்தேல்; பெரும்
 புலியூர் - பெரம்பலூர்; பொதியில் - பொதியம், பொதிகை;
 பொதினி - பழனி; மகாமல்லபுரம் - மகாபலிபுரம்; மகி
 பாலன்பட்டி - மகிபை; மங்கலாபுரம் - மங்கனூர்; மயிலாப்
 பூர் - மயிலை; மலையமான் நாடு - மலாடு; மழவராயன் பட்டி
 னம் - மழவை; மயிலாடுதுறை - மாயூரம் - மாயவரம்;

வண்ணார்பேட்டை - வண்ணை; விருதுநகர் - விருதை; வீர
கேரளன் புத்தூர் - வீராளம்புத்தூர்; வைகுந்தம் -
வைகுண்டம்.

பாண்டமங்கலம் (பாண்டவர் மங்கலம்) பூந்தமல்லி
(பூவிருந்தவல்லி) முதலிய தமிழ் மரூஉக்களையும், கோடி
(கோடைக்கானல்) ஊட்டி (உதகமண்டலம் - Ootaca-
mund) முதலிய ஆங்கில மரூஉக்களையும், தமிழ் உரை
நடையில் அகற்றல் வேண்டும்.

11. குறைச் சொற்கள்

(Loss of Letters)

i. முதற்குறை (Aphphesis):—

கன்று - அன்று (ஏ.); கோநாய் - ஓநாய்; சமண்
அமண்; சிப்பி - இப்பி; சுளுக்கு - உளுக்கு; தழல் - அழல்
தாமரை - மரை; திமில் - இமில்; மலர் - அலர்; மிளை - இளை;
பாக்கை - ஆக்கை; பாடு - ஆடு; யாப்பு - ஆப்பு; யாமை -
ஆமை; யார் - ஆர்; யாளி - ஆளி; யானை - ஆனை; வளை -
அளை.

ii. இடைக்குறை (Syncope):—

உருண்டை - உண்டை, ஊஞ்சல் - ஊசல், கூண்டு -
கூடு, தேய்வட்டை - தேய்வடை, தொள்ளாயிரம் - தொளா
யிரம், தொள்ளை - தொளை, பூண்டு - பூடு, பெட்டை -
பெடை, மூட்டை - மூடை.

iii. கடைக்குறை (Apocope):—

உம்பின் - உம்பி, எம்பின் - எம்பி, தம்பின் - தம்பி,
தூம்பின் - தூம்பி.

12. மிகைச் சொற்கள்

(Paragoge)

i. முதன்மிகை (Prothesis),—

அவை - சவை, ஆறு - யாறு, இளை - சிளை.

ii. இடைமிகை (Epenthesis):—

இலகு - இலங்கு, காசம் - காவதம், பண்டசாலை - பண்டகசாலை, பரவர்-பரதவர், விலகு-விலங்கு, விலங்கம்-விலங்கம்.

iii. கடைமிகை (Epithesis):—

இதற்கிலக்கியமானவை 'பல்வடிவச் சொற்கள்' என்றும் தலைப்பின் கீழ்க் குறிப்பிட்டிருப்பதால், இங்கு எடுத்துக்காட்டுகள் தரப்பட்டில.

13. போலி

(Interchange and Permutation of Letters)

அ—ஆ: அளவு-அளாவு, உலவு - உலாவு, கடம்-கடாம், கடவு - கடாவு, குலவு-குலாவு, சலவு - சலாவு, துழவு - துழாவு, நடத்து - நடாத்து, நிலவு - நிலாவு, படம்-படாம், பரக்கு - பராக்கு, பரவு - பராவு, வளவு - வளாவு, விரவு - விராவு, வினவு-வினாவு.

அ—ஐ: அரசன் - அரைசன்.

ஐ—அ: நிலைமை - நிலமை, பையல் - பயல், பையன் - பயன், மையல் - மயல்.

ஐ—அய்: கைலை - கயிலை.

(அய்யா, வயித்தியன், பயித்தியம் போன்ற வடிவங்கள் உரைநடைக்குரியனவல்ல. ஐ - அய், போலி சொல்லிறுதியில் வராது.

ஒள-அவ் : ஒளவை - அவ்வை.

ச-ய : அரைசன்-அரையன், கலசம்-கலயம், குசவன்-
குயவன், கைலாசம்-கைலாயம், தேசம்-தேயம்,
நாராசம் - நாராயம்.

ட-ச : ஒடி - ஒசி, குடவன் - குசவன்.

ட-ர : படவர் - பரவர், முகடி - முகரி.

த-ச : மாதம் - மாசம், அத்தன் - அச்சன்.

ந-ஞ : ஐந்நூறு - ஐஞ்ஞூறு, நயம் - ஞயம், நாண் -
ஞாண், நாயிறு-ஞாயிறு, பைந்நீலி - பைஞ்ஞீலி.

ப-வ : பகு - வகு, பதி - வதி, படிவம் - வடிவம்.

ந-ந : முகம் - நுகம், முனி - நுனை, முனை - நுனை.

ம-வ : குமி-குவி, மிஞ்ச-விஞ்ச, மீறு-வீறு, மேய்-வேய்.

ம-ன : அறம்-அறன், கடம்-கடன், கலம்-கலன், குணம்-
குணன், குலம் - குலன், பயம் - பயன், புலம் -
புலன், புறம் - புறன்.

ம-ன-ல் : திறம் - திறன் - திறல், மறம் - மறன் - மறல்.

ய-ச : அயர்-அசர், இயை-இசை, ஈயல்-ஈசல், கயம் -
கசம், கைகேயி-கைகேசி, நெயவு-நெசவு, நேயம்-
நேசம், பியை-பிசை, யாமம்-சாமம், வயம்-வசம்.

ர-ல் : இருப்பை - இலுப்பை.

ஊ-ர : குடல்-குடர், குதில்-குதீர், சாம்பல்-சாம்பர்,
பந்தல் - பந்தர், கூதல் - கூதர்.

ஊ-ன : கம்பலம் - கம்பளம், செதில் - செதிள், திமில் -
திமிள், மங்கலம் - மங்களம், மதில் - மதிள்.

வ-க : குவை - குகை, சிவப்பு - சிகப்பு, சாவ - சாக,
தாவம் - தாகம், படவு - படகு.

கெருடன், கெர்வம், தெரிசனம் முதலிய அ-எ போலிகளும் பிச்சு (பித்து) வைச்சு (வைத்த) முதலிய த-ச போலிகளும் வருவாகும். அசிரை, உசரம், உசிர், பசன், மசங்கு முதலிய ய-ச போலிகள் இழிவழக்காகும்.

i. இலக்கணப் போலி :—

கோவில் - கோயில், கதுவாலி - கவுதாரி, சதை - தசை, ஞிமிறு - மிஞிறு, விசிறி - சிவிறி, வைசாகி - வைகாசி.

ii. போலத்திரிபு :—

இகல் - இசல் (to compete); ஈந்து - ஈஞ்சு; உடன் - பிறந்தான் - உடம்பிறந்தான் - உடப்பிறந்தான்; ஐஞ்சு - அஞ்சு; கை - கய - கசு; கோடு - கோணு; கவுதாரி - கௌதாரி; திறம் - திறன் - திறல்; துருக்கர் - துலுக்கர்; நீத்து - நீச்சு; நீந்து - நீஞ்சு; பக்கம் - பக்கல்; பையன் - பையல் - பயல்; மறம் - மறன் - மறல்; மைந்தன் - மஞ்சன்; வண்டி - பண்டி; வாயில் - வாயல் - வரசல் - வாய்தல்.

14. பல்வடிவச் சொற்கள்

(Polyforms of Words)

அக்கை, அக்கா, தமக்கை; ஆங்கனம், அங்கனம் அங்நனம்; அங்நன், அங்கு, ஆங்கு; அடைமானம், அடைவு, அடவு, அடகு; அண்ணன், அண்ணாச்சி, அண்ணாத்தை; அண்மை - அணிமை; அரண், அரணம், அரா, அரவு, அரவம்; அவகாசம். சாவகாசம் (வ.); அவை, அவையம்; அற்பசி, ஐப்பசி; ஆ, ஆன்; ஆசனம் ஆதனம் (வ.); ஆண்டு, யாண்டு; ஆன்மா, ஆத்துமா, ஆத்துமம்; ஆயுள், ஆயுசு (வ.); ஆறு, யாறு; இங்கு - சுங்கு; இடம், இடை; இயேசு, ஏசு; இரா, இரவு, இராந்

திரி; இருள், இருட்டு; இலை, இலக்கு; இறப்பு, இற
வாணம், இறவு; இரு, இருல், இருட்டு; உச்சி, உச்சம்;
உடல், உடம்பு; உடுக்கு, உடுக்கை; உத்தரம், உத்திரம்,
(தூண்); உத்தரவு, உத்தரம், உத்தாரம்; உபாத்தியாயர்,
(வ.), உவாத்தியாயர், வாத்தியாயர், வாத்தியார்; உரு,
உருவு, உருவம்; உலாவு, உலாத்து; ஊம், ஊமை; எலு
மிச்சை, எலாமிச்சை; எழு, எழும்பு; என், என்ன,
என்னை; ஏமம், சேமம்; ஒட்டகம், ஒட்டை.

ஒணுன், ஒந்தான், ஒந்தி; கடிகை, கடகம்; கடிகை,
கடிகாரம்; கடிதம், கடிதாசி; கடை, கடைசி; கதவு,
கதவம், கதவல்; கருடன், கலுழன்; கருப்பு, கறுப்பு,
கருத்தை, கருவல், கருமை; கருமம், கன்மம்; கருத்தா,
கருத்தன் (வ.); கவி, கவிதை (வ.); கவுதாரி, கௌதாரி;
கழாய், கழை; களம்பழம், களாம்பழம், களாப்பழம்;
களா, களவு; கள்ளன், கள்வன்; கனா, கனவு; கன்னி;
கன்னிகை; காக்கை, காசம்; காதம், காவதம்; கால்,
காலம், காலை; காவிரி, காவேரி; கிளி, கிள்ளை; கான்,
கானம், கானகம்; கிழம், கிழடு; குச்சு, குச்சி; குச்சு, குஞ்
சம்; குஞ்சு, குஞ்சி; குடம், குடக்கு; குடுக்கை; குடுவை;
குடும்பி, குடுமி; குட்டு, கொட்டு; குணம், குணக்கு;
குமாரி, குமாரத்தி; குவை, குவால், குவியல், குப்பல், கும்
மல்; குழம், குழவு; குழவி, குழந்தை; குழு, குழுஉ;
குளிர்ச்சி, குளிர்மை; குள்ளம், குள்ளல், குள்ளை; குறும்பி,
குறும்பி; குற்று, குத்து; கூடகாரம், கூடாரம்; கூவல்,
கூவம்; கூற்று, கூற்றுவன், கூற்றம்; கொசு, கொசுக்கு,
கொதுகு; கொட்டாப்புளி, கொட்டுப்பிடி; கொப்பூழ்,
கொப்புள்; தொப்பூழ், தொப்புள்; கொம்பு, கொப்பு
(branch); கொவ்வை, கோவை; கோ, கோன்; சகடு,
சகடம், சகடை, சாகாடு; சக்கரை, சருக்கரை; சட்டம்
சட்டகம்; சதுரம், சதுக்கம், சமுக்கம், சவுக்கம் (வ.);
சமம், சமானம்; சமர்த்து, சாமார்த்தியம்; சரண், சரணம்;
சரிதம், சரிதை, சரித்திரம்; சலங்கை, சதங்கை; சாணி,
சாணம்; சாந்தம், சந்தனம்; சாயங்காலம், சாயங்காலம்,

சாயுந்தரம், சாயந்தரம்; சிலம்பு, சிலம்பம்; சிவப்பு, சிவலை; சிவத்தை, செம்மை; செக்கர், சிறூர் - சிறுவர்; சிறை, சிறகு, சிறகர்; சீர், சீரை; சுப்பி, சுப்பல்; சுள்ளை, சூளை; சுறா, சுறவு, சுறவம்; சூடாமணி, சூளாமணி; சொட்டை, சொத்தை; செம்மை, செவ்வை, செப்பம்; செய்பொருள், செயப்படுபொருள்; சேரன், சேரல் சேரலன்; சொற்கேட்டான், சொக்கட்டான்; தங்கை, தங்கச்சி; தட்டான் பயறு, தட்டைப்பயறு; தந்தை, தாதை; தபம், தவம்; தபசு, தவசு; தப்பு, தப்பிதம்; தயை தயவு (வ.); தரும்ம், தன்மம்; தழல், தணல்; தாவு, தாண்டு; திறம், திறமை; திரணை, திண்ணை; துண்டு, துண்டம்; துளி, துள்ளி, துழி; துலா, துலை; துளசி, துளவு, துளவம், துளாய், துழாய்; துளு, துளுவம்; துறடு துறட்டி, தோட்டி; தூண், தூணம்; தெய்தி, தேதி; தென்னை, தெங்கு; தேவு, தெய்வம், தேவதை; தொள் தொடு, தோண்டு; தொலை, தொலைவு; தொள்ளை, தொளை, துளை; தொறும், தோறும்; தோல், தொலி; நகர், நகரி, நகரம்; நடுவே, நடுவண், நாப்பண்; நடுநிலை, நடுவுநிலை; நடம், நட்டம், நடனம், நாட்டியம்; நட்டம், நட்டி (வ.); கண்பு, நட்பு; நறா, நறவு, நறவம்; நனா, நனவு; நா, நாவு, நாக்கு; நாயகன், நாயன்; நாயக்கன், நாயக்கன்; நாரத்தை, நாரந்தம்; நான்கு, நாலு; நிதி, நிதியம்; நிலா, நிலவு; நீ, நீன்; நீழல், நிழல்; நீடு, நீடி; நின், நுன், உன்; நீல், நீலம்; நும், உம்; நெஞ்சு, நெஞ்சம்; பச்சை, பசுமை. பைமை; பச்சைப்பயறு, பாசிப்பயறு; படிவம், வடிவம், வடிவு; பண்டசாலை, பண்டகசாலை; பரவு, பராவு, பரசு; பரீட்சை, பரீச்சை (வ.); பருமன், பருமை; பா; பாட்டு; பாசம், பாசி; பிடர், பிடரி; பிடா, பிடவு, பிடவம்; புலை, புலால், புலவு; புழுகு, புனுக்கு; புறா, புறவு, புறவம்; பூனை, பூசை; பெடை, பெட்டை, பேடு, பேடை; பெட்டி, பெட்டகம்; பெண், பெண்டு; பொத்தகம், புத்தகம், போகடு, போடு; மகாமகம், மாமாங்கம்; மகிழ்நன், மகிணன்; மங்கலியம், மாங்கலியம்; மடம், மடமை; மத்திமம், மத்திபம் (வ.); மத்தியானம், மதியம் (வ.);

மனம், மனது, மனசு; மனிதன், மனுடன், மானிடன்(வ.);
 மன்று, மன்றம்; மார், மார்பு, மருமம்; முத்து, முத்தம்;
 முழவு, முழா, முழவம்; முழுது, முழுவது, முழுவன்,
 முழுமை; முன்னில், முன்றில், முற்றம்; முந்தாநாள்,
 மூன்றாநாள்; முனி, முனை; துனி, துனை, துதி, கொனை;
 வங்கம், வங்காளம்; வலி, வலிமை, வலுவு, வன்மை, பலம்;
 வலாட்டியன், பலாட்டியன்; வயிரம், வைரம்; வல்லமை,
 வல்லபம்; வழமை, வழக்கம்; வளை, வளைவி, வளையல்;
 வாணிகம், வாணிபம், வணிகம்; வாய்பாடு, வாய்ப்பாடு;
 வாவல், வெளவால்; வான், வானம்; (விஷ்ணு) விட்டுணு,
 விண்டு; வித்து, விதை, விரை; விழா, விழவு; விளா, விளவு,
 வெள்ளில்; வெள்ளை, வெளுப்பு, வெண்மை; வேடன்,
 வேடுவன், வேட்டுவன்; வேட்டம், வேட்டை; வேண்டாம்,
 வேண்டா. குன்றம் மதியம் என்பன பருமைப் பொருளீ
 தும் (Aug, Sfx-ஆம்) விட்டில் புட்டில் என்பன குறுமைப்
 பொருளீதும் (Dim, Sfx-இல்) பெற்றுவையாம். பையல்,
 பைதல்.

ஆல், ஆன், (3); ஒடு, ஒடு, உடன், (3); இல், இன், (5) என்
 பன வேற்றுமைபுருபுகள்.

தொழிற்பெயர்கள் மாறும்போது வேறு வடிவாகத்
 தோன்றும். சில ஈறுகட்குப் பொருள் மாறும்; சில ஈறு
 கட்குப் பொருள் மாறா.

வினைமுதனிலை

ச - று : i. கொள்

ii. வஞ்சி

தொழிற்பெயர்கள்

கொள்ளல், கொள்கை, கொள்ளை,
 கோள் (பொருள் மாறியவை).

வஞ்சம், வஞ்சனை, வஞ்சகம்
 (பொருள் மாறாதவை)

15. பன்முறைச் சொற்கள்

(Alternative forms of Words and Phrases)

i. பெயர்ச்சொல் :—

செய்பொருள், செயப்படுபொருள்; பலபல, பலப்பல, பற்பல; பன்முன்று, பதின்முன்று; சிலசில, சிலச்சில, சிற்சில; முன்கை, முன்னங்கை.

பத்தாம் இடக் கலவை யெண்ணுப் பெயர்களின் வருமொழியான பது என்பது பான் என்றும் வடிவு பெறும்.

எ - று : ஒன்பது - ஒன்பான் ; இருபது - இருபான்.

ii. வேற்றுமை :—

4-ஆம் வே. அவற்கு, அவனுக்கு (ஒருமை)

அவர்க்கு, அவருக்கு, } பன்மை அல்லது
அவர்கட்கு, அவர்களுக்கு. } உயர்வுப்பன்மை

3-ஆம், 7-ஆம் வேற்றுமையுருபுகளுடன் ஏகாரமும், நின்றி என்னும் 5-ஆம் வேற்றுமையுருபுடன் உம்மை யிடைச் சொல்லும் பொருளினறிக் கூடிவருவது வழுவேனும், வழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். ஆயினும், பொருளற்ற சொற்களை நீக்கி யெழுதுவதே நன்றும்.

எல்லாம் என்னும் சொல் ஒரு பெயரின்பின் வரின், கிலைமொழியிலேனும், வருமொழியிலேனும் உருபேறும்.

எ - று : அவற்றையெல்லாம், அவையெல்லாவற்றையும்.

iii. வினைமுதனிலை, வினைமுற்று, வினையடிப்பெயர் :—

ஆ, ஆகு; ஆயிற்று, ஆயினது, ஆனது; உடையது, உடைத்து; ஏற்கா, ஏலா; சிறியது, சிறிது; செய்வேன், செய்கேன்; தூயது, தூய்து; நகு, நகை; நக்கான், நகைத்தான்; நினைந்தான், நினைத்தான்; நினைவு, நினைப்பு (ஞாப

கம்); புக்கான், புகுந்தான்; போ, போகு, போது; போகடு, போடு; போனான், போயினான், போந்தான், போகினான்; விடுத்தான், விட்டான்.

பல வினைகளின் புடைபெயர்ச்சி (Conjugation) ஒன்றுபோல லீருப்பதால் இங்குக் கூறியவற்றுட் சிலவற்றை வாய்பாடுகளாகவே கொள்க. பின் வருவனவற்றிற்கும் ஈதொக்கும்.

சில ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் அது, து என்னும் இரு விசுதிகளையும் ஏற்கும். (து-அது என்பதன் முதற்குறை).

எ - று :

அன்னது, அற்று (அன் + து); கண்ணது, கட்டு (கண் + து); தன்மையது, தன்மைத்து; தாளது, தாட்டு (தாள் + து); பாலது, பாற்று (பால் + து).

ஒப்புவி, தப்புவி என்னும் பிறவினைகள், முறையே, ஒப்பி, தப்பி என மருவி வழங்கும். உடுத்து, தோற்று என்னும் பிறவினைகள் இன்று தன்வினைகளாகவும் வழங்குகின்றன.

ண், ர், ல், ழ், ள், ன் என்ற மெய்யீற்று வினைப்பகுதிகள், புடை பெயர்ச்சியில், நிகழ்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் உகரச்சாரியை பெற்றும் பெறாதும் வரும்; வழக்கறிந்து கடைப்பிடிக்க.

எ - று :

நி. காலம்

எ. காலம்

உண்ணுகிறான், உண்கிறான்	உண்ணுவான், உண்பான்
சோருகிறான், சோர்கிறான்	சோருவான், சோர்வான்
சொல்லுகிறான், சொல்கிறான்	சொல்லுவான், சொல்வான்
அயிழுகிறான், அயிழ்கிறான்	அயிழுவான், அயிழ்வான்
கொள்ளுகிறான், கொள்கிறான்	கொள்ளுவான், கொள்வான்
தின்னுகிறான், தின்கிறான்	தின்னுவான், தின்பான்

இங்குக் கூறப்பட்டவற்றுள், ரகரமெய் யொழிந்த சுற்றையுடைய வினைமுதனிலைகள் ஒருமையேவலினும் இங் கனமே இருநிலைப்படும்.

எ - று: சொல், சொல்லு

iv. பெயரெச்சம்:—

உடன்பாடு—ஆன, ஆகிய, ஆய; போந்த, போதிய, போதுமான; போன, போகிய, போய, போந்த.

எதிர்மறை—செய்யவொண்ணாத, செய்யவொண்ணா, செய்யொண்ணா, செய்யொணா,

v. வினையெச்சம்:—

ஆய், ஆக (எ - று: விரைவாய், விரைவாக); ஆய், ஆகி; இருக்க, இருப்ப; உடுத்து, உடுத்தி; என்று, என; செய்ய, செய; செய்யின், செயின்; தூய், தூயி; வர, வரற்கு, வருதற்கு, வருவதற்கு; வரின், வந்தால், வந்தக்கால்.

ககரவீற்று நிகழ்கால வினையெச்சங்களைப் பகர வீறாக எழுதுவது இலக்கிய நடையாகும்.

எ - று: இறக்க - இறப்ப, விழிக்க - விழிப்ப.

சில வினைகள் எதிர்மறையில் வலிமிக்கும் மிகாதும் இரு வடிவாய் நிற்கும்.

பெ. எ.	வீ. எ.	வீ. மு. [ஒன்றன்பால்]
எ - று இராத,	இராமல்,	இராத,
இருக்காத.	இருக்காமல்.	இருக்காது.

vi. இடைச்சொல்:—

But-ஆயின், ஆனால், Either...or-ஆவது, ஆகிலும், ஆயினும், ஆனாலும், ஆதல், ஆக, எனினும், ஏனும்.

‘ஆவது,’ ‘ஆகிலும்’ முதலிய மறு நிலைபிணைப்புச் சொற்கள் (Alternative Conjunctions) மறுநிலைப் பட்ட ஒவ்வொரு சொல்லோடும் அல்லது சொற்றொடரோடும் சேர்ந்துவரும்.

எ - று: நாவைது அவ்வைது,
மருதன் வந்தானேனும் முருகன் வந்தானேனும்.

16. சொன்மயக்கம் (Confusion of Words)

பின்வருஞ் சொற்களை ஒன்றோடொன்று மயக்குதல் கூடாது.

அதிகம்-அளவைக் குறிப்பது; அநேகம் (வ.)எண்ணைக்குறிப்பது.
அதிக-பெயரெச்சம். அதிகம்-பெயரும்வினையெச்சமும்.

அரிவாள் : அறுவாள்.

பொருள்களைச் சிறியதாயரியும் வாள் அரிவாள். (அரிவாள்மணை)
பொருள்களை அறுக்கும் வாள் அறுவாள் (வெட்டறுவாள்)

அரைப்படித்தவன் - குறைவாகக் கற்றவன்; அறப் படித்தவன் - முற்றக் கற்றவன்.

அல்ல : இல்லை.

ஒன்று இன்னொன்றல்லாமையை அன்று அல்ல என்பது சொற் குறிக்கும்; ஒன்று ஒரிடத்தி னின்மையை இல்லை என்னுஞ் சொற் குறிக்கும்.

எ - று: அவை மரம் அல்ல - They are not trees.
அழகன் இங்கே இல்லை - Alagan is not here.

அவன் அரங்கனில்லை என்பது வழி.

அவசரம் (வ.) - Urgency: அவசியம் (வ.) - Necessity.

அளி (ஏ.) - to present : கொடு (ஏ.) - to give.

அறிவிப்பு - Notice, அறிக்கை - Report.

ஊர்கோலம் - ஊரை வலமாகச் சுற்றாமல் ஊர்ந்து செல்லல். ஊர்தல் - வாகனத்திற் செல்லல், பையச் செல்லல்.

ஊர்வலம் - ஊரை வலமாகச் சுற்றுதல்.

எத்தனை - எண்குறிப்பது; எவ்வளவு - அளவு குறிப்பது; எத்துனை - இரண்டுங் குறிப்பது.

ஒவ்வொரு - each, இடையிடையொரு; ஒரோ ஒரு-இடையிடையொரு; ஒரேயொரு - only one.

கட்டடம் (தொ. பெ.) binding, setting, building. construction: கட்டிடம் (இடப்பெயர்) a building.

குமரன் - இளைஞன், வீரன்; குமாரன் (வ.)-மகன்.

குமரி-இளையள், வீரி; குமாரி (வ.)-மகள்.

குற்றஞ்சாட்டு - to accuse: குற்றஞ்சாற்று - to tell the crime.

முகம் வழி (பிறன் பொருட்டு); முகம் வழித்துக் கொள். (தற்பொருட்டு). கொள் - Reflexive sign.

சிறப்பு-excellence, peculiarity; விதப்பு - speciality.

தகப்பனார் - ஒருமை (உயர்வுப்பன்மை); தகப்பன்மார் - பன்மை.

தாழ்மை - humility; தாழ்வு = இழிவு, கீழ்மை.

தீஞ்சுவை = இனிய சுவை; தீச்சுவை - தீய சுவை.

தேன் + சுவை-தேஞ்சுவை, தீஞ்சுவை. தீ (தீமை) + சுவை - தீச்சுவை.

இத்தகைய தொடர்களில் மெலிதோன்றுமிடத்து இனிமைப் பொருள்; வலிதோன்றுமிடத்துத் தீமைப் பொருள்.

தீன் - தீன்பண்டம்; தீனி - விலங்குணவு; சாப்பாடு - மக்களுணவு.

தேர் - to become proficient; தேறு-to pass an exam. தேர்ந்தெடு - ஏ. to examine and select; தெரிந்தெடு - ஏ. to select without examination.

நட்டு-ஏ. to fix in the earth; நாட்டு - ஏ. to establish.

நிறுத்து - ஏ. to stop, to post, to make anything stand; நிறுவு - ஏ. to establish.

நுழைதல் - இடுக்கமான வழியிற்புகுதல்; புகுதல் - விசாலமான வழியிற்புகுதல். (புகவுச்சீட்டை நுழைவுச் சீட்டு என்பது தவறு).

பசுப்பால் - Cow's milk; பசும்பால்-raw or green milk.

பண்டிகை - வீட்டிற் கொண்டாடப்படுவது; திருவிழா-வெளியே கொண்டாடப்படுவது.

பருமை - bulk; பெருமை - greatness, dignity, pride, excess, increase.

பூக்கொல்லை-flower garden; பூங்கொல்லை-அழகிய தோட்டம்.

இத்தகைய தொடர்களில் பூ என்பது மலரைக் குறிப்பின் பெரும்பான்மை வலியும் சிறுபான்மை மெலியும் மிகும்; அழகைக் குறிப்பின் மெலியே மிகும்.

பொருள் - meaning, object, substance, matter subject; காரியம் - effect, purpose, deed, affair.

மாமன் - father-in-law; அம்மான் maternal uncle.

மாமி-mother-in-law; அத்தை-paternal aunt.

மிக்க - பெ. எ.; மிக - சி. எ.

எ - டு: மிக்கவூண், மிகவுண்டான்.

மயில் - peacock; மைல் - mile.

முக்கியமாய் (வ.) - chiefly; பெரும்பாலும் - for the most part.

யாது, எது: சிறிதும் அறியாப் பொருளைப்பற்றி யாது என்றும், சிறிது அறிந்த பொருளைப்பற்றி எது என்றும் வினவல் வேண்டும். இங்ஙனமே யார், எவர் என்பனவும்.

எ - டு: வரகு யாது; கேழ்வரகு எது.

வடுகக்கண்ணன் - வடுகக் குலக் கண்ணன்; வடுகந் கண்ணன் - வடுகன் ஆகிய அல்லது வடுகன் மகன் கண்ணன்.

வருமானம்-Proper income; வரும்படி Additio-
nal income; வருவாய் - resource.

வழக்கம் - habit, custom; பழக்கம் - practice,
acquaintance; வழிபடு - வணங்கு; வழிப்படு-வழிமேற்
செல்.

ஊவரி (வ.)-ஏ. to give the details of; ஊரி - ஏ'
to expand.

வெள்ளாளன் - திறம் பற்றிய பெயர்; வேளாளன் -
வேளாண்மைபற்றிய பெயர்.

'ஆர்' ஈறுபெற்ற குலப்பெயர்கள் 'ஓர்' கிரகிதி பெறின்
பொருள் மாறிவிடும்.

எ - டு: ஒதுவார் - ஒதுவோர்
முதலியார் - முதலியோர்.

குறிப்பு:—மேற்காட்டிய சொல் வேறுபாடுகள் எளிமையும் தெளிவும் பற்றி ஆங்கிலச் சொற்கள் வாயிலாய் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

17. சொற்குறுக்கம்

(Abbreviations)

மாணவர் கட்டுரைகளில், (வா) (ஆண்டு) மீ, உ, கி. மு., கி. பி. என்ற குறுக்கங்களைத் தவிரப் பிற குறுக்கங்க ளிருத்தல் கூடாது.

பெருந்தொகைகளைக் குறிப்பிடும்போது, ஐஞ்சொல்லுள் அமைபவற்றை எழுத்தாலும், பிறவற்றை எண்ணலும் குறிக்கலாம்.

எ - டு: நாலாயிரத் தெழுதூற் றென்று, 23714.

P. T. O. என்பதை அ. ம. பா. (அன்புகூர்ந்து மறுபக்கம் பார்க்க) என்று குறிக்கலாம்.

III. சொற்றொடரியல் - SYNTAX

1. சொற்றொடர் அமைப்பு

Structure of Sentence

சொற்றொடர், தனிச்சொற்றொடர் (Simple Sentence), கூட்டுச் சொற்றொடர் (Compound Sentence), கலப்புச் சொற்றொடர் (Complex Sentence) என மூவகைப்படும். இம்மூன்றும் அல்லது இவற்றுள் இரண்டு சேர்ந்தது கதம்பச் சொற்றொடர் (Mixed Sentence) ஆகும்.*

எ - று : பழம்பாண்டி நாடு முழுவதையும் கடல்கொண்டது.— தனிச்சொற்றொடர்.

பழம்பாண்டி நாடு முழுவதையும் கடல்கொண்டது ; அதன்பின், பாண்டியன் சோழநாட்டின் ஒரு பகுதியைக்கைப்பற்றினான்.—கூட்டுச்சொற்றொடர்.

பழம்பாண்டி நாடு முழுவதையும் கடல்கொண்டதென்று சிலப்பதிகாரங் கூறுகின்றது.—கலப்புச் சொற்றொடர்.

பழம்பாண்டி நாடு முழுவதையும் கடல்கொண்டது ; அதன்பின், பாண்டியன் வடக்கே வந்தான் என்று தமிழ் நூல்கள் மிகத்தெளிவாய்க் கூறினும், சிலர் இதை ஒப்புக் கொள்கின்றிலர்.—கதம்பச் சொற்றொடர்.

கூட்டுச்சொற்றொடரில், இரு சொற்றொடர் (Clauses) இருப்பின் இணைக் கூட்டு (Double) என்றும், பல சொற்றொடரிருப்பின் பல்கூட்டு (Multiple) என்றும் கூறப்படும்.

குறிப்பு:—இலக்கணத் தெரியாத இளமாணவர் கதம்பச்சொற்றொடர் எழுதுதல் கூடாது.

* சொற்றொடர் வகைகளின் வரையறவுகளை, அதாவது இயல்விளக்கங்களை (Definitions) உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணத்துட் கண்டுகொள்க.

(i) சோன்முறை (order of Words):—

ஒரு சொற்றொடரில் எழுவாய் முன்னும் பயனிலை பின்னும் செயப்படுபொருள் இடையிலு மிருத்தலே, இயல் பான முறையாகும்.

எ - டு : சம்பந்தர் சமணரை வென்றார்.

எழுவா யில்லாது ஒரு சொற்றொடரும் எழுதுதல் கூடாது. நேர்க்கூற்றில் (Direct Speech) மட்டும் தன்மை முன்னிலை எழுவாய்கள் தொக்கு நிற்கலாம்.

ஏற்றத்தாழ்வான பல பொருள்களைக் கூறும்போது, ஏறுவரிசை (Ascending order of magnitude) யிலாவது, இறங்குவரிசை (Descending order of magnitude) யிலாவது கூறவேண்டும்.

நிரலிறை.

இரு அல்லது பல பொருள்களை ஒரு முறையில் நிறுத்தியபின், அவற்றுக் குரிய செய்திகளையும் அம் முறையிலேயே கூறவேண்டும்.

எ - டு : நாய்க்கரும் கவுண்டரும் முறையே ஈரோட்டிற்கும் சேலத்திற்கும் சென்றனர்.

(ii) முறைமாற்று (Hyperbaton or Inverted Order):—

சில சொற்றொடர்களில் வற்புறுத்தம் (Emphasis) காரணமாய்ச் சொற்றொடருறுப்புக்கள் முறை மாறி வரும்.

எ - டு : கண்டேன் சீதையை. உண்டே மறுமை.

(iii) சொல்லிடையீடு (Inter-verbal Space):—

சொற்கட்கிடையில் போதுமான இடம் விடல் வேண்டும். இல்லாவிடின், உரைஞன் அல்லது எழுத்தாளன் கருதிய தொடர்கள் வேறு தொடர்களாக மாறிவிடலாம்.

எ - று : அரிசி வசம்பு—அரிசி வசம்பு. மாசம் பத்து - மாசம் பத்து. தலைவி திவசம் - தலைவி திவசம். ஒரு வயதுப் பிள்ளை - ஒருவயதுப் பிள்ளை.

ஒரே சொல்லைப் பிரித்தெழுதுதலும் கூடாது; அதுவும் பொருள் வேறுபடுத்தலாம்.

எ - று : பரிவால் (அன்பால்)—பரிவால் (குதிரை வால்).

(iv) முன்மைநிலை (Priority):—

தழுவுகின்ற சொற்களும் சொற்றொடர்களும், தழுவப்படுகின்ற சொற்கட்கும் சொற்றொடர்கட்கும் முந்தவேண்டும்.

எ - று : 'சிலர் கூறுவர் தம் தாய் தந்தையர் பெயர் ஆதிபகவன் என்பதைத், திருவள்ளுவர் தம் முதற் குறளாற் குறிப்பித்ததாக' என்பது, 'திருவள்ளுவர் தம் தாய் தந்தையர் பெயர் ஆதிபகவன் என்பதைத் தம் முதற் குறளாற் குறிப்பித்ததாகச் சிலர் கூறுவர்' என்றிருத்தல் வேண்டும்.

தழுவுஞ் சொல்லுக்கும் தழுவப்படும் சொல்லுக்கும் இடையில், பொருள் மயக்கத்திற் கிடமில்லாத சொல்லேனும் சொற்றொடரேனும் வரலாம். அது இடைப்பிறவரல் எனப்படும்.

அறிவும் தொழிலும் பற்றிய சிறப்புப் பெயர், இயற்பெயர் (Proper Name)க்கு முன்னும் பின்னும் வரலாம்; முன்வரின் இயல்பாம்; பின்வரின் இயற்பெயர் சில விடத்துத் திரியும்.

எ - று : புலவன் வள்ளுவன் = வள்ளுவப் புலவன்.
ஆசிரியர் பிரகாசம் சாமுவேல் = பிரகாசம் சாமுவேல்
லாசிரியர்.

சடும் எடுப்பும், சீரும் சிறப்பும் முதலிய இணைமொழிகள் நிலைமொழியும் வருமொழியும் முன்பின் முறை மாறாமல், மரபுப்படியே வழங்கவேண்டும்.

v. அண்மைநிலை (Proximity):—

தழுவுகின்ற சொற்களும், சொற்றொடர்களும், தழு வப்படுகின்ற சொற்கட்கும், சொற்றொடர்கட்கும் முந்துவ துடன் இயன்றவரை அணித்தாயு மிருத்தல் வேண்டும்.

‘நீ வந்த காரணத்தை என்னிடம் சொல்’ என்பதை, ‘நீ என்னிடம் வந்த காரணத்தைச் சொல்’ என்று மாற்றி னால், பொருள் மாறுதல் காண்க.

எண்ணுப் பெயர்கள், தாம் பிற சொற்களோடு கூடிப் பெயரைத் தழுவும்போது, பிற சொற்கள் பிளவுபடாது ஒரு தொடரா யிசைப்பின் அவற்றுக்கு முன்னும், அவை பிளவுபட்டு இருதொடரா யிசைப்பின் அவற்றுக் கிடையும் ஒரு தொடரேனும் நெடுந்தொடராய்ப் பெய ரெச்சத்தில் முடியின் அதற்குப் பின்னும் நிற்கும்.

எ - டு : ஒரு நல்ல தென்னாட்டித் தமிழ்ப் பையன்.—முதல்
செந்தமிழாக்கம் கண்ணுங் கருத்துமாய்ப் } இடை
பேணும் ஒரு நல்லிசைப் புலவர்.

தன் காலத்தை வீணாய்க் கழிக்கும் ஓர் இளைஞன்—கடை.

நல்ல ஒரு பையன் என்பது தவறு. ஒரு நல்ல பையன் என்பதே சரி. தழுவப்படுவது அஃறிணைப் பெய ராயின் நல்ல என்பது நல்லது என முன்னிற்கலாம்.

எ - டு : நல்ல தொரு காலம்.

vi. தெளிவு (Perspicuity):—

திசைச் சொற்கள், அயற்சொற்கள் (Foreign words) அருஞ்சொற்கள், பல்பொருட்சொற்கள், கவர்ப்புபொருண் மொழி, பொருண்மயக்கம், குன்றக்கூறல் முதலியன வில்லாமல், வாசிக்கக்கற்றோர்க்கெல்லாம்பொருள் விளங்கு மாறு எளிய சொற்களால் சொற்றொடருறுப்புக்கள் நிரம்ப எழுதுவது தெளிவாகும்.

எ - ௫ :

“மீன்கள் இடுகின்ற முட்டையெல்லாம் பொரிந்து சிறுமீன்களாகி வளருமாயின், நீண்டகன்ற பெருங்கடலும் அவற்றிற்கிடமளிக்கப் போதியதாகாது.....இரண்டு மீன்களிலிருந்து பன்னூராயிரம் மீன்கள் தோன்றும்.....இவற்றைத் தோற்றுவித்த பெரிய மீன்களே அதிவிரைவில் இவற்றைப் பிடித்துத் தின்றலுவிடுகின்றன.” (பா. வே. மாணிக்க நாயகர்)—திரு. க. ப. மகிழ்நன் அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பு.

மா வீழ்ந்தது என்று மயங்கக் கூறாது, மாமரம் வீழ்ந்தது, பரிமா வீழ்ந்தது என்று தெளியக் கூறுக.

செம்பொன் பதின்பலம் என்பதைப் பொருட்கேற்பச் செம்பு ஒன்பதின்கலம் எனப் புணர்க்காதும், செம்பொன் பதின்பலம் எனப் பிரித்தும் எழுதுக.

புலி கொன்ற யானை என்பதை, புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானை, புலியைக் கொன்ற யானை என்று விரித்தெழுதுக.

கௌடோ செலவிற்குக் கல்வி கற்றார் என்பதை, குக் கௌடோ செலவிற்குக் கல்வி கற்றார் என்று மாற்றியெழுதுக.

வழக்கற்ற சொல் தமிழ்ச்சொல்லாயும் அதன் பொருளில் வேறு தமிழ்ச்சொல் இல்லாமலும் இருந்தால், அச் சொல்லை வழங்கத்தான் வேண்டும். ஆனால், வலப்பக்கத்தில் பிறைக்கோட்டில் அதன் பொருளைக்கொண்ட பிறமொழிச்சொல்லை அமைத்தல் வேண்டும்.

எ - ௫; பனுவல் (பிரபந்தம்), ஒலக்கம் (தர்பார்), நெறிமுறை (Principle).

vii. பொருள் வலிமை (Energy or Force) :—

ஒரு செய்தியைப் பிறர் நம்புமாறு, தக்க ஏதுவும் மேற்கோளும் உவமையும் எடுத்துக்காட்டித் தகுந்த சொற்களால் வற்புறுத்திக் கூறுவது பொருள் வலிமையாகும்.

எ - டு :

பாடு என்றொரு தொழிற்பெயர் ஈறு இல்லை யென்று யான் பலமுறை கூறியிருப்பவும், சிலர் அஃதுண்டென்று வலிச் சிற்றனர். கோட்பாடு என்பதில் கோள் என்பது முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயராயிருத்தலின் அது முதனிலையாகாமையும், புறப்படு வெளிப்படு என்பன போலக் கோட்படு என்பதே முதனிலையாதலுங் காண்க. கூப்பாடு என்பதிற்கூப்பிடு என்பதே முதனிலையாகும்; அஃதன்றிக் கூ (கூவு) என்பது முதனிலையெனின், சாப்பாடு என்பதில் சா என்பது முதனிலையாதல் வேண்டும். அஃ தாகாமையின், சாப்பிடு என்பதன் தொழிற்பெயரான சாப்பீடு என்பது சாப்பாடு என்று திரிந்தாற்போல, கூப்பிடு என்பதன் தொழிற்பெயரான கூப்பீடு என்பதும் திரிந்ததாகவே கொள்ளல் வேண்டும்.

—இலக்கணவுரைவழுக்கள்

பொருள் வலியுறுத்தும் முறைகள்

“ஒருவன் உலக முழுவதும் கைப்பற்றினாலும், தன் ஆயுளை—யிழந்துவிடின் அவனுக்கு ஊதிய மென்ன?”

—வினா (Interrogation or Rhetorical Question).

அவன் அரை குறையாய்ப் படித்தவனல்லன் - எதிர்மறை (Meiosis or Litotes)

“அறத்தினும் ஆக்கமில்லை; அதை மறத்தலினுங் கேடில்லை—” —உடன்பாடும் எதிர்மறையும்.

நாள் தவறினும் நாத் தவறான்-எதிர்மறையும்மை.

கண்டேன் தமிழ்ச்சுவையை—முறைமாற்று.

செய்யவே செய்வான்—தேற்றேகாரம்.

தகுந்த சொற்கள், மீமிசைச்சொல், இரட்டைச்சொல் (எ - டு: புத்தப்புதிய), இணைமொழி, தொடர்மொழி, உவமை, பழமொழி, மேற்கோள் முதலியனவும் பொருளை வலியுறுத்துவனவாகும்.

viii. திட்டம் (Precision):—

ஒரு பொருளை ஐயமும் குத்துமதிப்பும் (Approximation) பொதநிலையு மின்றி இயன்றவரை வரையறுத்துச் சொல்வது திட்டமாகும்.

எ - று : பவணந்தி பல நூற்றாண்டுகட்கு முற்பட்டவர் என்னுது 12-ஆம் நூற்றாண்டின ரென்க. கோயில்வேண்ணி தஞ்சைக் கோட்டத்தில் நீடாமங்கலத்திற் கருகிலுள்ள ஒரு புகைவண்டி நிலையம். செயிற்றியம் என்பது அழிந்து போன ஒரு நாடக இலக்கணநூல். ஒருடாலர் = 32 ரூபா 13.2 அணை. போது என்பது பேரரும்பு என்றிங் டுனங் கூறுக. இங்டுனமே பிறவும்.

ix. பொருத்தம் அல்லது தகுதி (Propriety):—

ஒரு சொல்லை அதற்குரிய பொருளிலும், ஒரு பொருளுக்கு அதற்குத் தகுந்த சொல்லையும் வழங்குவது பொருத்தமாகும்.

எ - று : உண்டி வினை கூறுமிடத்து, சோறு உண்டான், சாப்பிட்டான் ; தண்ணீர் குடித்தான் ; பலகாரம் தின்றான் என்று கூறல் வேண்டும். தண்ணீர் சாப்பிட்டான், காப்பி சாப்பிட்டான் என்பன தவறு.

ஒருவனிடம் ஒரு பொருளைக் கேட்கும்போது, கொடு என்பது உயர்ந்தோன் சொல் ; தா என்பது ஒத்தோன் சொல் ; ஈ என்பது இழிந்தோன் சொல்.

தவிர்ப்பு(exception) என்னும்பொருளில், புறனடை என்னுஞ் சொல்லையும், உள்ளடக்கம் என்னும் பொருளில் ஒருவகை உவமைப் பெயராகிய உள்ளுறை என்னுஞ் சொல்லையும், வழங்குவது சரியன்று.

x. இனிமை (Euphony):—

இழிசொல்லும் வழுவச்சொல்லும் நீக்கிப் பெரும்பாலுந் தென் சொற்களால், ஒசையின்பம்பட இயல்பான மோனை யெதுகை யமைத்தெழுதுவது இனிமையாகும்.

எ - று : “இற்றைக்கு ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த தமிழ்ப் புலவர் அனைவரந் தமது தமிழ் மொழி திரிபடைந்து மாறுதற்கும் அயன்மொழிச் சொற்கள் அதன்கட்புகுந்து விரவுதற்கும் இடங்கொடாமல், இலக்கண இலக்கிய வரம்புகோலித், தாமும் தனித் தமிழி

வேயே நூல்கள் இயற்றி, அதனை ஒருமுகமாய் நின்று கண்ணுங் கருத்துமாய்ப் பாதுகாத்து வந்தனர்.”

முற்கால பிற்காலத் தமிழ்ப்புலவோர், பக்கம்-உச.
(ஆசிரியர் மறைமலையடிகள்).

இனிமைபற்றிக் கவனிக்கவேண்டிய சில குறிப்புகள்:—

1. புணர்க்கக்கூடிய சொற்களைப் பெரும்பாலும் புணர்த்தெழுதுதல்.

2. சில சொற்களின் பல்வடிவங்களில் இன்னொசையுள்ளவற்றைக் கொள்ளல்.

3. இயன்றவரை தென்சொற்களை அமைத்து எழுதுதல்.

சொல்

இனிய வடிவம்

எ - று : அதனாலே, என்ன.

செய்கிறான், செலவுகளுக்கு.

அதனானே, என்னை.

செய்கின்றான்,

செலவுகட்டு.

செய்யவேண்டும்.

செய்தல்வேண்டும்.

4. சொற்சுருக்கம்.

எ - று : ஏற்கமாட்டா - ஏலா.

xi. சுருக்கம் (Brevity):—

வேண்டாத சொற்களை விலக்கிப் பொருள் விளங்குமளவில் இயன்றவரை சுருக்கியெழுதுவது சுருக்கமாகும்.

‘இரண்டு பேர்’ என்பது ‘இருவர்’ என்றும், ‘எவன் தேறுகிறானோ அவனுக்கு’ என்பது ‘தேறுகிறவனுக்கு’ என்றும், ‘வடக்கே யுள்ள ஒரு நாட்டை ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த ஓர் ஆரிய இனத்து மன்னன்’ என்பது, ‘ஒரு வடநாட்டை யாண்ட ஆரிய மன்னன்’ என்றும் சுருக்கி எழுதப்படும்.

அரைநூண்கயிறு, அவைகள் என மிகைபடக் கூறலும் (Redundancy), அறிஞர்க்குள் அவன் தலைசிறந்த

வன்; அவனுக்குச் சமானம் ஒருவரு மில்லை; எனக் கூறியது கூறலும் (Tautology or Pleonasm) குற்றமாகும்.

xii. தூய்மை (Purity):—

அயலெழுத்து, அயற்சொல், வழுவச்சொல் முதலியவற்றை நீக்கித் தனித்தமிழ் எழுத்துக்களாலுஞ் சொற்களாலு மெழுதுவது தூய்மையாகும்.

சிறப்புப்பெயராயின் அயற்சொல் தழுவப்படும்.

எ - டு : “சிறந்த தமிழ்ப் புலவரூள் ஒருவராகிய கபிலர், தம் நண்பனாகிய பாரி என்னும் வள்ளல் தன் மகளிர் இருவரையும் துணையின்றி விட்டு மாண்டனனாக, அம் மகளிர்க் கேற்ற கணவரைத் தேடிக் கொடுப்பது தமது கடமை என்று அங்கு மிங்கும் அலைந்து தேடினர். இது நிறைவேறாது போகவே, புலனழுக்கற்ற அப்புலவர், வடக்கிருத்து இவ்வாழ்வை நீத்தனர். வடக்கிருத்தல் என்னும் இச்செய்தி, ஒருவரது நாணுடைமை புரைபட்டபொழுது உணவு நீக்கி உயிர் துறக்கும் ஓர் ஒழுக்கமாகும்.” (பா. வே. மாணிக்க நாயகர்)-திரு. க. ப. மகிழ்நன் அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பு.

xiii. இசைவு (Concord or Agreement):—

தழுவுஞ் சொல்லும் தழுவப்படும் சொல்லும் தம்முள் இலக்கண முரண்படாது இசைந்திருத்தல் இசைவாகும்.

6-ஆம் வேற்றுமை யுருபுகள் பின்வருமாறு எண்குறிக்கும்.

எனது புத்தகம் - ஒருமை

என் புத்தகங்கள் - பன்மை

என் புத்தகம் அல்லது புத்தகங்கள்

என்னுடைய புத்தகம் அல்லது புத்தகங்கள் } பொது.

தன்மை முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர்களும், தாம் தாங்கள் என்னும் படர்க்கைப் பெயர்களும், எல்லாரும் என்னும் பெயரோடு கூடி நிற்கும்போது, முதல் வேற்றுமையாயின்

இயல்பாயிருக்கும்; 8-ஆம் வேற்றுமை பொழிந்த பிற வேற்றுமையாயின் குறுகி வேற்றுமைத் திரிபடையும்.

எ - று : நாம் எல்லாரும்—நம்மெல்லாரையும்
நீங்கள் ,, —உங்கள் எல்லாரையும்

எழுவாயும் பயனிலையும், அல்லது முன்னியற்பெயரும் (Antecedent) சுட்டுப் பெயரும், அல்லது முன்னியற்பெயரும் தற்சுட்டுப்பெயரும் (Reflexive Pronoun), அல்லது இயற்பெயரும் சிறப்புப் பெயரும், திணைபால் எண் இடங்களில் ஒத்திருக்கவேண்டும்.

எ - று : யான் காணேன்
யாம் காணோம்
வேலன் வந்தான்
வள்ளி வந்தாள்
இடைக்காடர் வந்தார் (உயர்வுப்பன்மை)
மக்கள் வந்தார்கள்

} எழுவாயும்
பயனிலையும.

மகன்-அவன்-தன்
மகள்-அவள்-தன்
ஒருவர்-அவர்-தம்
மக்கள்-அவர்கள்-தங்கள்

} முன்னியற்பெயரும் சுட்டுப் பெயரும் தற்சுட்டுப் பெயரும்.

ஆசிரியன், பாரத்துவாசி, நச்சினூர்க்கினியன்.—சிறப்புப் பெயரும் இயற்பெயரும்.

உயர்திணையில், ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற் பெயரும் உயர்வுப்பன்மை ஈறேற்கும்.

எ - று : அரசர் வந்தார், அரசியார் வந்தார்.

ஆர் விசுகதி பெரும்பாலும் உயர்வுப் பன்மையாக ஒருமைக்கு வழங்கிவருதலின், அது பன்மை குறிக்கத் தவறும் போது ஈறுமேலீறு என்னும் இரட்டைப் பன்மை வேண்டப்படும்.

எ - று : அவையார் வந்தார்கள்.

அன் சாரியை பெற்ற ஆர் ஈறாயின் இரட்டைப் பன்மை வேண்டியதின்று.

எ - டு : அவையார் வந்தனர்.

கடவுளை ஆண்பாலிலும் உயர்வுப் பன்மையிலும் ஒன்றன்பாலிலும் கூறலாம்.

எ - டு : கடவுள் இருக்கிறான், இருக்கிறார், இருக்கிறது.

குழந்தை என்னும் பெயரை ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால் என்னும் முப்பாலிலும் கூறலாம்.

எ - டு : குழந்தை வருகிறான் (ஆண்), வருகிறாள் (பெண்), வருகிறது (இருபாற்பொது). மகவு, சேய், குழவி, பிள்ளை என்ற பிற இளமைப் பெயர்களும் இங்ஙனமே.

ஆள் என்னும் பெயர், ஒருமையில், பாலறியப்படா விடத்து உயர்வுப்பன்மைவினை கொண்டும், பாலறியப்பட்ட விடத்து ஆண்பால் அல்லது பெண்பால் அல்லது உயர்வுப் பன்மை வினைகொண்டும் முடியும்.

அம்மா வருகிறது என்பது தவறு. அம்மா வருகிறாள் என்று பெண்பாலிலாவது, அம்மா வருகிறார், அல்லது வருகிறார்கள் என்று உயர்வுப் பன்மையிலாவது கூறல் வேண்டும்.

எ - டு : ஓர் ஆள் வருகிறார்—பாலறியா இடம்.

„ „ வருகிறான்—(ஆண்பால்) } பாலறிந்த இடம்.
„ „ வருகிறாள்—(பெண்பால்) }

து என்னும் ஒன்றன்பால் ஈழும், அ, வை என்னும் பலவின்பால் ஈழுகளும் பெறாத அஃறிணைப் பெயர்களெல்லாம் ஒருமை பன்மை என்னும் இருமைக்கும் பொதுவாகும். அவற்றை ஒருமையாகவும் பன்மையாகவும் ஆள (பிரயோகிக்க)லாம். அவற்றின் எண்ணை அவற்றின் பயனிலைகளே காட்டும். இத்தகைய பெயர்கள் பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள் எனப்படும்.

எ - டு : மரம் (ஒருமை) வளர்கின்றது. மரம் (பன்மை) வளர்கின்றன.

அறிவின்மை, மூப்பு, உறுப்பறை (அங்கவீனம்) முதலிய காரணம்பற்றி, மக்கள் இழிவாய்ப்பண்புப் பெயராற்

கூறப்படும்போது, அப்பெயர்கள் பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்போற் பாவிக்கப்படும்.

எ - று : கிழம் போகிறது, போகின்றன.

சில விடத்து, உயர்திணைப் பெயர்கள், வடிவில் ஒரு மையாயிருப்பினும் பொருளிற் பன்மையாகும். அவை சாதியேகவசன மென்று வடமொழியிலும், வகுப் பொருமை யென்று தென்மொழியிலுங் கூறப்படும்.

எ - று : பெற்ற தாயைப் பேணாத மூடர்.

பெயர்களின் இகர ஈறு, பெண்பால் ஈறாயிராது எழு வாய் ஈறு யிருப்பின், சிலவிடத்து உயர்திணை ஒருமைப் பால்கள் இரண்டிற்கும், சிலவிடத்து இருதிணை ஒருமைப் பால்கள் மூன்றிற்கும் பொதுவாம்.

எ - று : விறகுவெட்டி வந்தான், வந்தாள்—உயர்திணை.
கண்ணிலி வந்தான், வந்தாள், வந்தது—இருதிணை.

பேதை என்னும் பெயர், ஆண் பெண் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவாம்.

எ - று : இவன், இவள் - ஒரு பேதை (அறிவிலி).

வேறு, இல்லை என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் ஐம்பால் மூவிட ஈரெண்கட்கும் பொதுவாம்.

உண்டு (உள் + து) என்னும் ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று ஐம்பால் மூவிட ஈரெண் பொதுவினையாக வழங்கிவருவது வழுவமைதியாகும்.

அன்மை குறிக்கும் குறிப்பு வினைமுற்று, யான் அல் லேன், யாம் அல்லேம் (நாம் அல்லோம்) நீ அல்லை (அல் லாய்) நீர் அல்லீர், அவன் அல்லன், அவள் அல்லள், அவர் அல்லர், அது அன்று, அவை அல்ல என இசைய வேண்டும்.

யார் என்னும் வினாப்பெயர் உயர்திணை முப்பாற்கும் பொது.

எ - று : அவன், அவள், அவர்—யார் ?

என் (எவன்) அல்லது என்னை என்னும் வினாச்சொல் அஃறிணை யிருபாற்கும் பொது.

எ - று : அது, அவை—என் (எவன்)? என்னை ?

என் என்பது ஒருமையில் என்னது என்றும், பன்மையில் என்ன அல்லது என்னவை என்றும் இருக்கும். என்ன என்பது ஒருமையில் வழங்குவது வழுவமைதி.

குலப்பெயர்களைத் தனித்தனி கூறும்போது, ஆண்பால், பலர்பால், பண்புப்பெயர் என்ற மூவடிவிலும் கூறலாம். இம் மூவடிவும் அஃறிணையே.

எ - று : வேளாளன், வேளாளர், வேளாண்.

உயர்திணை எழுவாயும் அஃறிணை எழுவாயும் சேர்ந்து ஒரு முடிபுகொள்ளும்போது, உயர்திணை வினைகொண்டு முடியும்.

எ - று : நம்பியும் நாயும் வந்தார்கள்

உயர்திணை எழுவாய் இழிவு குறித்ததாயின், இருதிணை எழுவாய்களும் ஒரு முடிபு கொள்ளும்போது அஃறிணை வினைகொண்டு முடியும்.

எ - று : பேதையும் நாயும் வந்தன.

இருதிணைப் பொருள் பல விரவிவருமாயின், மிகுதி (பெரும்பான்மை) பற்றி ஒருதிணைவினை கொண்டு முடியும்.

எ - று : அரசன், ஆசிரியன், பாம்பு என்னு மிவரை இளையரென் நிகழக்கூடாது.

பெற்றோர், தாய்மொழி, தாய்நாடு என்னு மிவற்றைப் போற்றல் வேண்டும்.

வெவ்வேறு சிறப்புவினைகட் குரிய பல பொருள்களின் பெயர்கள், தனித்தனியாகவேனும் தொகுதியாகவேனும் கூறப்பட்டு ஒருவினை கொண்டு முடியின், பொதுவினை கொண்டு முடியும்.

எ - று : பாலும் சோறும் பலகாரமும் தேனும் உண்டார்கள்.
நால்வகை யுண்டியும் உண்டார்கள்.
பாலும் சோறும் தின்றார்கள் (அல்லது பருகினார்கள்)
என்பது தவறு.

இங்ஙனமே, வினையாட்டும் உடற்பயிற்சியும் செய்
தார்கள் என்பதும் தவறு. வினையாடிப் பின்பு உடற்
பயிற்சி செய்தார்கள்; அல்லது வினையாட்டிலும் உடற்
பயிற்சியிலும் ஈடுபட்டார்கள் என்றிருத்தல் வேண்டும்.

ஒருவரைப் பல பெயர்களாற் பாராட்டிப் பெயர்
தோறும் வினைகொடுப்பின், ஒரு வினைகொடுத்துக் கூற
வேண்டும்.

எ - று : ஐய! வருக, அண்ணல்! வருக, அறிஞ! வருக.

இங்ஙனமன்றி, ஐய! வருக, அண்ணல் அமர்க என
வேறுவினை கொடுப்பின் எழுவாய் வேறுபடல் காண்க.

பல தொடர்கள் ஒரு வினைகொண்டு முடியின், தனித்
தனி அம்முடிபிற் கேற்றவாயிருத்தல் வேண்டும்.

எ - று : ஏசு தாம் உலக முடிவில் இங்குத் திரும்ப வருவதாகவும்,
தம் சொல்லைக் கைக்கொண்டாரெல்லாம் வீட்டைப்
பெறுவதாகவும் கூறி விண்ணுக் கெழுந்தருளினார்.

xiv. சொற்றொடர் முடிபு. முன் முடிபு, பின் முடிபு

(‘Loose’ and ‘Periodic’ Constructions):—

ஒரு கலப்புச் சொற்றொடரில், தலைமைச் சொற்
றொடரை முற்கூறுவது முன் முடிபாம்; பிற்கூறுவது பின்
முடிபாம்.

எ - று : மாணிக்க நாயகர் கூறுகின்றார், மரங்கள் தங்கள் தலை
களை நிலத்தில் நுழைத்துக்கொண்டு மற்றெல்லாப்
பகுதிகளையும் வெளியே வைத்திருக்கின்றன
வென்று.—முன் முடிபு.

மரங்கள் தங்கள் தலைகளை நிலத்தில் நுழைத்துக்கொண்டு,
மற்றெல்லாப் பகுதிகளையும் வெளியே வைத்திருக்கின்றன
வென்று, மாணிக்க நாயகர் கூறுகின்றார்.—பின்முடிபு.

முன்முடிபினும் பின்முடிபே சிறப்புடைத்து-
இவற்றை முறையே அகப்பாட்டு முடிபு, புறப்பாட்டு முடிபு
என்றுங் கூறலாம்.

xv. சொற்றொடர் அளவு (Length of a Sentence) :—

ஒரு சொற்றொடர் மிக நெடிதா யில்லாது, வாசித்த
வுடன், அல்லது வாசிக்கக் கேட்டவுடன், முழுப்பொரு
ளும் ஒருங்கு தோன்றுமாறு ஓர் அளவா யிருத்தல்
வேண்டும். ஒரு சொற்றொடரின் பேரெல்லை பத்துவரிக்கு
மேற்படக்கூடாது.

xvi. சொற்றொடரொருமைப்பாடு

(Unity of Sentence) :—

ஒரு சொற்றொடரில் ஒரு கருத்தேயிருத்தல்
வேண்டும்.

ஒரு சொற்றொடரில் பல (தலைமைக்) கருத்துக்க
ளிருப்பினும், ஒரே சொற்றொடருக்கேற்ற செய்தி பல சிறு
சொற்றொடர்களாக எழுதப்பட்டினும், ஒரு சொற்றொட
ராவது அதன் இடைப்பிறவைப்பாவது (Paranthesis)
மிக நெடிதாயிருப்பினும், சொற்றொடரொருமைப்பாடு
கெடும். இதை யறிந்து கடைப்பிடிக்க.

xvii. ஒருபோகமைப்பு (Parallel Construction) :—

ஒரு பெருஞ் சொற்றொடரின் பகுதிகளான சொற்
றொடர்களெல்லாம், ஒரே போக்கான அமைப்பாயிருப்பது
ஒருபோகமைப்பாகும்.

எ - டு : உயர்ந்தோர் பிறர் குணங்களையே எடுத்துக் கூறுவர்-
தாழ்ந்தோர் பிறர் குற்றங்களையே எடுத்துக் கூறுவர்.
இங்ஙனமன்றி,

உயர்ந்தோர் பிறர் குணங்களையே எடுத்துக் கூறுவர் ;
பிறர் குற்றங்களையே தாழ்ந்தோர் எடுத்துக் கூறுவர்.

என்பது ஒருசார் வழுவாகும்.

ஒருவினை கொண்டு முடியும் ஒரு சொற்றொடரின் உறுப்புக்களான பல தொடர்களில் ஒன்று, ஓர் ஈறு அல்லது வேற்றுமை யுருபு பெறின், பிறவும் அவற்றைப் பெறும்.

எ - று : ஒரு தூலை யாராய்பவர் அந்தூற் பொருளில் தேர்ந்தவராயும் நடுநிலையராயு மிருத்தல் வேண்டும்.

xviii. உம்மைத்தொடர், உம்

(The Conjunction உம்) :—

எண்ணும்மை : பல சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள் உம்மைச் சொல்லால் இணைக்கப்பட்டின், சொற்றொறும் அல்லது சொற்றொடர் தொறும் உம்மை வேண்டும்.

எ - று : அறமும் பொருளும் இன்பமும் வீடும்.

முதலிய என்னும் குறிப்புப் பெயரெச்சத்திற்கு முற்படும் பெயர்கள், உம்மை யேற்றவிடத்தும் ஏலாவிடத்தும் முதல் வேற்றுமையிலேயே இருத்தல் வேண்டும்.

எ - று : உழவு கைத்தொழில் வாணிகம் முதலிய, உழவும் கைத் தொழிலும் வாணிகமும் முதலிய—திருத்தம்.
உழவையும் கைத்தொழிலையும் முதலிய—வழு.

ஒரு சொற்றொடரில், உம்மை யேற்று ஒரு முடிபு கொள்ளும் சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள் எல்லாம் ஒரு வடிவின்வா யிருத்தல் வேண்டும். (இங்கு ஒருபோ கமைப்பை நினைக்க).

எ - று : பாண்டித்துரைத்தேவர் ஓர் அரசரும் புலவரும் வள்ளலுமாயிருந்தார்.

ஒட்டக்கூத்தர் குலோத்துங்கச் சோழனுக்கு ஆசிரியராயும் அமைச்சராயும் புலவராயு மிருந்தார்.

ஆசிரியராயும் அமைச்சருமாய் என்பது தவறு.

ஆவதும்மை : சிலவிடத்து உம்மைச்சொல் ஆவது (either... or) என்னும் பொருள்பட வருவதுண்டு.

எ - டு : ஆமை நிலத்திலும் நீரிலும் வாழும்.

முற்றும்மை : ஒரு வகுப்புப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் வினையுடன் கூறும்போது, உம்மை கொடுத்துக் கூறவேண்டும்.

எ - டு : இருகண்ணுஞ் சிவந்தன. மூவுலகுந் தொழும் முனிவன்.

முற்றும்மைத் தொடரின் பின், அத்தொடர் குறிக்கும் வகுப்பின் ஒரு பகுதியை விதந்து குறிக்கும் தொடர்ச் சொல் 'உம்மை' பெறாது.

எ - டு : தமிழ் மாணவரெல்லாம், சிறப்பாய்த் தனித்தமிழ் உரை நடை பயில்வார், ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் எழுதிய நூல்களைப் படித்தல் வேண்டும்.

உம்மைத்தொகை : உயர்திணைப் பெயர்த்தொடர்கள் உம்மைத் தொகையாய் வரும்போது, இறுதியிற் பலர்பால் ஈறு பெறும்.

எ - டு : கபிலரணர், சேரசோழபாண்டியர்.

உயர்திணைப் பெயர்கள் உம்மைத் தொகையாக வழங்கிவரும் இணைமொழிகளாயின், இறுதியிற் பலர்பால் ஈறு பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

எ - டு : தாய்தந்தை, தாய்தந்தையர்.

இங்ஙனமே, அஃறிணைப் பெயர்களும் உம்மைத் தொகையான இணைமொழிகளாயின், இறுதியிற் பலர்பால் ஈறு பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

எ - டு : இராப்பகல், இராப்பகல்கள் ; காய்கறி, காய்கறிகள்.

xix. வினாமரபு :—

ஒரு பொருளைப்பற்றி வினாவும்போது, அப்பொருளைக் குறிக்குஞ் சொன்மேல் வினாவெழுத்திருத்தல் வேண்டும்.

எ - டு : கண்ணனா வந்தான்?—ஆள்
கண்ணன் நேற்று வந்தான்?—காலம்
கண்ணன் நேற்று என்னிடமா வந்தான்?—இடம்

ஐயமும் சினமும் பற்றிய வினாவில், முறையே சிறிதறியப்பட்ட பொருளும் உண்மைப்பொருளும் முன்னர்க்கூறப்படல் வேண்டும்.

எ - று : அவ்வுருவம் மாந்தனா? மரமா?—ஐயம்
நீ மாந்தனா? மாடா?—சினம்

ஒரு பொருளைப்பற்றி உடன்பாட்டுச் சொல்லும் எதிர்மறைச் சொல்லும், அல்லது நன்மைச் சொல்லும் தீமைச்சொல்லும் அடுத்தடுத்து வினாவாய் வரின், உடன்பாட்டுச் சொல்லும் நன்மைச் சொல்லும் பொதுவாக முன்னர்க்கூறப்படும்.

எ - று : தமிழ் நாட்டிற்கு இந்தி வேண்டுமா? வேண்டாமா?
சூழ்ச்சியத்தினால் (எந்திரத்தினால்) நன்மையா?
தீமையா?

வினவுவான் குறிப்பின்படி, எதிர்மறையும் தீமையும் உண்மையாயின், அவற்றைக் குறிக்குஞ் சொற்கள் முன்வரலாம்.

ஒரு சொற்றொடர் எந்தெந்த, என்னென்ன என்று தொடங்கினால், அதன் பிற்பகுதியும் அந்தந்த, அன்னன்ன என்று இரட்டித்திருத்தல் வேண்டும்; அந்த, அன்ன என்று ஒற்றித்திருப்பது தவறு.

ஐயவினா : திணை தெரிந்து பால் தெரியாத பொருள்களையும், பால் தெரிந்து எண் தெரியாத பொருள்களையும்பற்றி, ஐயுற்று வினவும்போது, பன்மைச் சொல்லால் முடிக்கவேண்டும்.

எ - று : ஆடவனா பெண்டா அங்குத் தோன்றுபவர்?—பால் ஐயம்
ஒருவனா பலரா இதைச் செய்தவர்? } எண் ஐயம்
ஒன்றா பலவா இங்கு விழுந்தவை? }

உருவம் என்னும் சொல், திணை பால் ஆகிய இரண்டு பற்றிய ஐயவினாக்களை முடிக்கும்.

எ - று : மாந்தனா மரமா அவ்வுருவம்?
ஆடவனா பெண்டா அவ்வுருவம்?
ஒன்றா பலவா அவ்வுருவம்?

அஃறிணைப்பால் ஐயவினாவப் பால்பகா அஃறிணைப் பெயரும் முடிக்கும்.

எ - று : ஒன்றோ பலவோ அவன் கொண்ட புத்தகம்?

இருதிணையிலும், ஆண்மை பெண்மைபற்றிய ஐய வினாவப் பொதுச்சொல்லும் முடிக்கும்.

எ - று : ஆடவனா பெண்டா அவ் ஆள்?
காளையா ஆவா அம்மாடு?

2. பாகி யமைப்பு (Structure of Paragraph)

ஒரு பாகி, ஒரே ஒரு குறிப்பை அல்லது கருத்தைத் தழுவினதாய், எவ்வகையிலும் காற்றாளில் ஒரு பக்கத்திற்கு மிகாததாயிருத்தல் வேண்டும். பாகிப்பொருள் (Theme of Paragraph) முதலிலேனும் இடையிலேனும் கடையிலேனும், குறிப்பாகவேனும் வெளிப்படையாக வேனும் இருக்கலாம். முதலிலிருப்பதும் வெளிப்படையாயிருப்பதும் சிறப்பாகும். பாகிப்பொருள் பெயரளவாயில்லாது முழுச்சொற்றொடராயிருத்தல் வேண்டும். ஒரு பாகி ஒரு சொற்றொடராயேனும் பல சொற்றொடராயேனுமிருக்கலாம்; பத்து வரிக்கு மேற்பட்டதாயின் பல சொற்றொடராயிருத்தல் நலம். பாகி யெனினும் பத்தி யெனினும் ஒக்கும்.

3. நடை

(Style)

உரைகள் அல்லது எழுத்தீடுகள் சொற்போக்கும் இலக்கண வமைதியும் பற்றிப் பல நடையாகச் சொல்லப்படும்.

i. வெள்ளை நடை :—

எல்லார்க்கும் எளிதாய்ப் பொருள் விளங்குவது வெள்ளை நடை.

எ - டு : ஒரு செலவாளி ஒரு சிக்கனக்காரனைக் கடன் கேட்டான். “நீ எப்படிக்கடனைத் தீர்ப்பாய்?” என்று சிக்கனக்காரன் கேட்டதற்கு, “என் மாதச் சம்பளத்திலிருந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்க் கொடுத்துத் தீர்ப்பேன்” என்று செலவாளி சொன்னான்.

ii. ஒழுகிசை நடை :—

ஆற்றொழுக்குப் போல் தட்டுத் தடையின்றித் தொடர்ந்து செல்வது ஒழுகிசை நடை.

எ - டு : “சிறுகுழந்தை ‘குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டிக்’ காக்கையைப் பிடிக்கப்போகிறது. குழந்தையின் கை தனது முதுகிற்படும் வரையும் அசையாமலிருந்த காக்கை, மெல்லென எழுந்து ஒருபாகந் தள்ளி உட்காருகிறது. குழந்தை மீட்டுந் தொடர்ந்து தொடப்போருஞ் சமயத்திலே, இன்னு மொரு பாகந் தள்ளி உட்காருகிறது. குழந்தையும் காக்கையும் நண்பர்கள்.”

—வீபுலானந்த அடிகள்.

iii. கொடும்புணர் நடை :—

எல்லாச் சொற்களையும் புணர்த்தெழுதுவது கொடும்புணர் நடை.

எ - டு : “நான்றென்காட்டின் மேய்ந்து கொண்டிருக்கையிற் கேளுங்க ளொரு கிழப்புலி பலவீனத்தா லாகாரஞ் சம்பாதிக்கக்கூடாம லோரேரிக் கரையி னீராடிக் கையிற் றர்ப்பை வைத்துக்கொண் டுட்கார்ந்திருந்தது.”

—பஞ்சதந்திரம்.

iv. மணிப்பவள நடை :—

வடசொற்களையும் தென்சொற்களையும் கலந்தெழுதுவது மணிப்பவள நடை.

(1) தற்சம மணிப்பவளம்

எ - டு : “மணவாளமாமுனிகள் தமக்காசார்யரான பிள்ளையுடைய ப்ரஸாதத்தாலே, க்ரமாகதமாய் வந்த அர்த்தவிசேஷங்களைப் பின்புள்ளாரு மறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, ப்ரபந்தரூபேண உபதேசித்து ப்ரகாசிப்பிக்கிரேமென்று ச்ரோத்ரு புத்தி ஸமாதாநார்த்தமாகப்ரதிஜ்ஞை பண்ணியருகிரார்.”

—உபதேசரத்நமாலே.

(2) தற்பவ மணிப்பவளம்

எ - டு : “பிரகிருதி மாயையினின்றுஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணதத்துவ முதல் வைத்தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவ யிருபத்து நாலுந் தோன்றும். இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களைச் சிவசத்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றுந் தோற்றுவிக்கும்.”

—சிவஞான சித்தி உரை.

v. தனித்தமிழ் நடை :—

அயற்சொற் கலவாது தனித்தமிழில் (இலக்கணப் பிழையின்றி) எழுதுவது தனித்தமிழ் நடை.

எ - டு : “கபிலரகவல் எளிய தமிழ்நடையில் இயற்றப்பட்டிருத்தல் கொண்டும், கபிலர்க்குப் பூணூல் இட ஒருப் படாத பார்ப்பனக் குழுவினர்க்கு அறிவு தெருட்டல் வேண்டிச் சிறு பிள்ளையாயிருந்த கபிலர் இதனைச் செய்தார் என வழங்குங் கதை நம்பத்தகாததாயிருத்தல் கொண்டும், இது கபிலராற் செய்யப்பட்ட தன்றென்றும். இஃதொரு “கட்டுநூல்” என்றுங் கூறினாரு முளர். இக்கபிலரகவல் இயற்றப்பட்டதற்குக் காரணங் கூறுங்கதை நம்பத்தகாததுபற்றி இந் நூலையே கட்டுநூலென்றல் ஆராய்ச்சி யுணர்வில்லாதார் கூற்றாகும்.”

ஆசிரியர் மறைமலையடிகள்.

vi. இலக்கண நடை :—

பெரும்பாலும் பிறமொழிச்சொற் கலவாது இனிய இலக்கணத் தமிழில் எழுதுவது இலக்கண நடை.

எ - டு : “இளைஞர்களே! உங்கள் தமிழ்த்தாய் நேற்றுப் பிறந்தவளல்லள்; இன்று பிறந்தவளல்லள். அவள் மிகமிகத் தொன்மையுடையவள்; கலைகளையுடையவள். அவனையா கொல்வது? தாய்க்கொலை புரிவதா தமிழர் வீரம்? வீரத்துக்குரிய உங்கள் இளமுகம் நோக்கிக் கேட்கிறேன், நேற்றும் இன்றும் பிறந்த நாடுகளையுங் கலைகளையும் ஒம்பவும் பெருக்கவும் அவ்வந்நாட்டார் முயன்றுவருகிறார். நாமோ—பாலிகளாகிய நாமோ—பழம்பழம் பெருநாட்டை மறைக்கப் பார்க்கிறோம். தமிழ் இறந்த பின் “தமிழ் மண்” மட்டு மிருந்தென்? மொழியன்றோ நாடு? கலைகளல்லவோ நாட்டின் உயிர்? மொழியிறந்துபடிந் நாடும் இறந்துபடுமன்றோ? உலகிற்கே ஒருபோது நாகரிகத்தை வழங்கிய மாண்பு வாய்ந்த ஒரு பெரும் நாட்டையா மறப்பது? அதனையா மறைப்பது? ஈழத் திளைஞர்களே! தமிழிலகின் இழிந்த நிலையை ஒருங்கள்; ஒர்ந்து உங்கள் பொறுப்பை யுணருங்கள்; தமிழ்த் தாயைப் புதுப்போர்வையால் ஒப்பனை செய்து, அரியாசனத்தமர்த்தச் சூன் கொண் டெழுங்கள்; எழுங்கள்; பழந்தமிழ் வீரத்துடன் எழுங்கள்.”

—சீர்திருத்தம். (திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்.)

vii. திசைச்சொல் நடை :—

திசைச்சொல் நிரம்பி வருவது.

எ - டு : நேற்று நீ இருந்த இலக்கிலே ஒர் இளவட்டம் நின்று கொண்டிருந்தான். (நெல்லை வழக்கு) அவன் சிக்காமை யால் அவனைத் துழாவிக்கொண்டு எனக்குப்புறனே வந்தார்கள். (சேலம் வழக்கு).

viii. கொச்சை நடை :—(Barbarism)

கல்லா மக்கள்போற் பேசுவது கொச்சை நடை.

எ - டு : அவங்க ஆட்டுக்குப் போகச்சே நல்லா விடுஞ்சு போச்சு

ix. செய்யுள் நடை அல்லது எதுகை நடை :—

எ - டு : அவளும், உடன்பிறந்து உடன் வளர்ந்து, நீர் உட னாடிச் சீருடன் பெருகி, ஒல் உடனாட்டப் பால் உட

னுண்டு, பல்உடனெழுந்து சொல் உடன்கற்று, பழமையம் பயிற்றியும் பண்பும் நண்பும் விழுப்பமும் ஒழுக்கமும் மாட்சியும் உடையார், பற்பன் னூராயிரவர் கண்ணும் மனமும் கவரும் ஒண்ணுதன் மகளிர் தற்குமுத் தாரகை நடுவண் தண்மதி போலச் செல்வாளென்பது முடிந்தது.”

—இறையனார் ரகப்பொருளுரை.

x. இலக்கிய நடை :—

கற்றோர்க்கு மட்டும் விளங்குமாறு உயர்ந்த சொற்களும் சொல் வடிவங்களும் விழுமிய கருத்துக்களும் அமைந்திருப்பது இலக்கிய நடை.

எ - டு : “ஒரு பெண்டாட்டி தமரொடு கலாய்த்து, நஞ்சுண்டு சாவலென்னும் உள்ளத்தளாய் நஞ்சு கூட்டிவைத்து, விலக்குவா ரில்லாதபோழ் துண்பலென்று நின்ற விடத்து, அருளுடையானொருவன் அதனைக் கண்டு... அவனைக் காணமே கொண்டுபோ யுருத்திட்டான். அவனாஞ் சனநீக்கத்துக்கண் நஞ்சுண்டு சாவான் சென்றான், அது காணளாய்ச் சாக்காடு நீங்கினான். அவன் அக்களவினான் அவனை உய்யக்கொண்டமையான் நல்லுழிச் செல்லும் என்பது.”

—இறையனார் ரகப் பொருளுரை.

xi. தருக்க நடை :—

இருவர் தருக்கிப்பது போல் தருக்க முறையிலிருப்பது தருக்க நடை.

எ - டு : “பன்மைக்கே யன்றி ஒருமைக்கு முரியவாய் வருவன வற்றைப் பன்மைப் பெயரென்ற தென்னை யெனின் : நன்று சொன்னாய்; பெண்மைப் பெயர் முதலாயினவும் பிற பெயரா லுணர்த்தப்படாத பெண்மை முதலாயின வற்றையு முணர்த்தலானன்றே அப்பெயரவாயின. என்னை? பெண்மை முதலாயின பிற பெயரா லுணர்த்தப்படுமாயின், அப்பெண்மை முதலாயினவற்றை அப்பெயர் வரைந்து சுட்டலாகாமையின்.”

—சேனாவரையர்.

xii. கதம்ப நடை :—

பன்மொழிச் சொற்கள் கலந்து வருவது கதம்ப நடை.

எ - டு : யுத்தக் கமிட்டியார் பொது ஜனங்களிடம் பணம் வசூலிக்கிறார்கள். இது, (போர்க்குழுவார் பொதுமக்களிடம் பணம் தண்டுகிறார்கள், என்றிருத்தல் வேண்டும்.)

கொடும்புணர், தற்சம மணிப்பவளம், கொச்சை என்னும் மூன்று நடைகளும் கட்டுரைக் கேலா. கொடுந் தமிழ் நடை அதற்குரிய நாட்டிற் கேற்கும். எதுகை நடையும் இலக்கிய நடையும் தமிழறிவு சிறந்தாரால் மட்டும் தழுவப்படுவன.

இன்று பேச்சுவழக்கிலுள்ள கதம்பநடை கொச்சை நடை போன்றே மிக இழிவானது.

4. வழக்கியல்

(Usages)

i. தகுதி வழக்கு :—(Euphemism & Conventional Terms.)

தகுதிவழக்கு இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுவக்குறி என மூவகைப்படும். கால் கழுவினன், ஒன்றுக்குப் போனன், “பன்றியோடு சேர்ந்த கன்றும் பவ்வீ தின்னும்” என்பன போன்றவை இடக்கர் அடக்கல், இறைவன் திருவடி நிழலை யடைந்தார், கடவுட்குள் துயிலடைந்தார், நன்காடு (சடுகாடு அல்லது இடுகாடு என்பன) போன்றவை மங்கல வழக்கு. ஒரு வகுப்பார் பிறர்க்கு விளங்காதபடி தமக்குள் மட்டும் வழங்கும் மறை பொருட் சொற்கள் குழுவக்குறியாம்.

ii. திசை வழக்கு (Provincialism) :—

சில பொருள்கட்கு வெவ்வேறு திசைகளில், அல்லது இடங்களில், வெவ்வேறு சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள் வழங்கிவருகின்றன. அவ்வவ்விடங்களில் அவ்வவ்வழக்கையே தழுவல் வேண்டும்.

எ - டு :

நெல்லை	தஞ்சை	சென்னை	வடார்க்காடு
காணும்போயிற்று	கெட்டுப்	காணும்	தாரைவார்ந்து
தொலைந்து ,,	போயிற்று	போயிற்று	போயிற்று
பதநீர்	பதநீர்	பனஞ்சாறு	தெளிவு

iii. இழி வழக்கு (Slang Usage) :—

அடித்துக் கொளுத்திவிட்டான், வெளுத்து வாரி விட்டான், அலசிவிட்டான், கம்பியை நீட்டிவிட்டான், அந்தப் பருப்பு இங்கே வேகாது என்பன போன்ற இழி வழக்குச் சொற்றொடர்களை விலக்கல் வேண்டும்.

iv. அயல் வழக்கு (Foreign Idioms) :—

சில மாணவரும் பெரியோரும் ஆங்கில வழக்கைத் தழுவித் தமிழ் பேசுகின்றனர். தமிழுக் கொவ்வாத இடமெல்லாம் அது வருவாகும்.

பிழை

தீருத்தம்

வினையாட்டில் நன்றாய்ச் செய்தார்கள்

நன்றாய் வினையாடினார்கள்

பயிற்சி எடுக்கவேண்டும்

பயிற்சி செய்யவேண்டும்

எல்லாரும் இக்கொண்டாட்டத்திற்

எல்லாரும் இக்கொண்டாட்டத்தைச் சேர்ந்து

பங்கெடுக்க வேண்டும்.

பங்கெடுக்க வேண்டும்

நடத்த வேண்டும்

அறிவிய்ப்புக்கொடு

அறிவி

உணவெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்

உண்ணுங்கள்

v. சார்ச்சி (உபசார) வழக்கு (Transferred Epithet or Appanage)

உடையவன் குணத்தை அல்லது செயலை உடைமையின்மே லேற்றிக் கூறுவது ஏற்றுரை வழக்காம்.

எ - டு: 'மறத்தண்டு; ஆக்கமான வீடு

5. நிறுத்தக் குறிகள்

(Punctuation)

நிறுத்தக் குறிகளின்றி எழுதுதல் கூடாது.

i. காற்புள்ளி (Comma) வருமிடங்களாவன :—

(1) பொருள்களை எண்ணல்.

எ - டு: அறம், பொருள், இன்பம், வீடு.

(2) ஒரேமூவாய்ப் பயனிலைகள்.

எ - டு: கந்தன் வந்தான், இருந்தான், எழுந்தான், சென்றான்.

(3) எச்சச் சொற்றொடர்.

எ - டு: வீடென்பது சிந்தையு மொழியுந் செல்லா நிலைமைத் தாகலின், துறவறமாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கண வகையாற் கூறப்படாது.

(4) முகவரிப் பெயர்கள்.

எ - டு: கணம் உவாட்சன் அவர்கள், பி. ஏ. (சிறப்பு),
மேலாளர் (Manager),
ஈபர் கண்காணியார் உயர்நிலைப்பள்ளி,
புத்தூர், திருச்சி.

(5) பட்டப்பெய ரிடையீடு.

எ - டு: கணம் தியடோர் சாமுவேல் அவர்கள்,

(6) எண்ணின் இடம்.

எ - டு: 1,00,000.

(7) எடுத்துக்காட்டு.

எ - று : உண்ட, உண்கின்ற, உண்ணும்.

(8) இணைப்புச் சொற்கள்—(Conjunctions.)

எ - று : அவற்றுள், ஆனால்,

(9) திருமுகவிளி.

எ - று : ஐய, ஐயா,

(10) இணைமொழிகள்.

எ - று : நல்லவன் கெட்டவன், செல்வன் ஏழை, இளைஞன் முதியன் என்று பாராதவன்.

(11) நெடுந்தொடரெழுவாய்.

எ - று : செந்தமிழாக்கம் கண்ணுங் கருத்துமாய்ப்பேணும் ஒரு புலவர், வடசொல் வழங்குவதற்கொரு காரணம் வேண்டும்.

(12) மயங்கற்கிடமான எழுவாய்.

எ - று : குக், கெளடோ செலவிற் கல்வி கற்றார்.

(13) இடைப்பிறவைப்பு. (இங்கு முன்னும் பின்னும் குறி வரும்)

எ - று : அரசன், எப்படியிருந்தபோதிலும், மாந்தன் தானே.

(14) மறுத்துக்கூறும் சொற்றொடர்ப் பகுதி.

எ - று : அது அறியாமையன்று, கவலையின்மையே.

(15) சொற்றொடருறுப்பாய் வரும் மேற்கோள்.

எ - று : “அன்பே சிவம்,” என்றார் திருமூலர்.

ii. அரைப்புள்ளி (Semicolon) வருமிடங்களாவன :—

(1) ஒரேயெழுவாயின் பல வினைக்குறை வாக் கியங்கள்.

எ - று : சூழ்ச்சியம் (இயந்திரம்) உழவுத் தொழில் செய்கிறது; மாவரைக்கிறது; இடம் பெயர்விக்கிறது; போர்

செய்கிறது; இன்னும் எத்துணையோ வினைகளைச் செய்கிறது.

(2) ஒப்புநோக்காய் வரும் கூட்டு வாக்கியம்.

எ - டு : அறிவுடையோர் அமைந்திருப்பர்; அறிவிவிகள் ஆர்வாரிப்பர்.

iii. முக்காற்புள்ளி (Colon) வருமிடங்களாவன :—

(1) தலைப்பு.

எ - டு : சார்பெழுத்து :

(2) அதிகார எண்.

எ - டு : மத்தேயு 8 : 6.

(3) தன் முகவரியில் நகர்ப்பெயர்.

எ - டு : எடின்பரோ : 339, ஐரோடு (பெருஞ்சாலை).

(4) ஒப்புநோக்காய் வரும் பெருங்கூட்டுச் சொற்றொடர்.

எ - டு : கல்வி வெள்ளத்தாலழியாது; நெருப்பால் வேகாது; திருடரால் திருடப்படாது; பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்க நிறையும்; செல்வமோ வெள்ளத்தாலழியும்; நெருப்பால் வேகும்; திருடரால் திருடப்படும்; பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையும்,

iv. முற்றுப்புள்ளி (Full Stop) வருமிடங்களாவன :—

(1) சொற்றொடர் முடிவு. (2) முகவரி முடிவு.
(3) சொற்றொடருறுப்பாய் வராத மேற்கோண் முடிவு. (4) தலைப்பு முடிவு.

(5) சொற்குறுக்கம் - (Abbreviation.)

எ - டு : கி. மு., வே. பா. கமலநாத முதலியார்.

(6) பிரிவும் மணியும் குறிக்கும் எண்.

எ - டு : 1,2:30 (2½) மணி.

(7) கையெழுத்து.

எ - று : T. G. நாகலிங்கம் பின்னே.

(8) தனித்து நிற்குஞ் சொல்.

v. வினாக்குறி : (Note of Interrogation)

ஒரு வினாச் சொற்றொடர் முற்றுச் சொற்றொடராயும் நேர்க்கூற்றுச் (Direct Narration) சொற்றொடராயுமிருப்பின், இயுதியில் வினாக்குறிபெறும்; நேரல் கூற்றுச் (Indirect Narration) சொற்றொடராயும் புணர்ச்சி பெற்றதாயுமிருப்பின் வினாக்குறி பெறாது.

எ - று :

- (1) அது என்ன?, “நீ வருகிறாயா?” என்று கேட்டான்.
- (2) நான் போவேனாவென்று கேட்டான்., நீ வருகிறாயாவென்று கேட்டான்.

vi. வியப்புக்குறி : (Note of Exclamation)

வியப்புச் சொற்றொடரும் வினாச் சொற்றொடர் போன்று, தற்கூற்றுச் சொற்றொடராயிருப்பின் வியப்புக்குறிபெறும்; புணர்ச்சிபெறின் வியப்புக்குறி பெறாது. (வியப்புக்குறியே விளிக்குறியும்.)

எ - று : என்னே இதன் பெருமை!

“என்னே இதன் பெருமை!” என்றான்.

என்னே யிதன் பெருமை யென்றான்.

vii. மேற்கோட்குறி : (Quotation Marks or Inverted Commas)

மேற்கோட்குறி, ஒற்றைக்குறி இரட்டைக்குறி என இருவகைப்படும்.

இரட்டைக்குறி வருமிடமாவன :—

(1) நேர்க்கூற்று.

எ - று : “நான் வருகிறேன்,” என்றான்.

(2) மேற்கோள்.

எ - று : “ஒழுக்கமுடைமை குடிமை,” என்றார் திருவள்ளுவர்.

ஒற்றைக்குறி வருமிடமாவன :—

(1) தற்சட்டு (ஓர் எழுத்தேனும் சொல்லேனும் சொற்றொடரேனும் தன்னையே குறித்தல்.)

எ - று : ‘ஏ,’ ‘பேடு’

(2) வாய்பாடு.

எ - று : ‘செய்யும்,’ ‘தான’

(3) சிறப்புக் குறியீடு.

எ - று : ‘வடக்கிருத்தல்’

(4) மேற்கோட்குள் மேற்கோள்.

எ - று : இயேசு மக்களை நோக்கி, “ஆயக்காரன் கோயிற்கு வெளியே நின்று, ‘தேவனே! தீயோனாகிய என்மீது இரக்கமாயிரும்’ என்றான்” என்றார்.

(5) பழமொழி ‘நூறுநாள் ஒதி ஆறுநாள் விடத்தீரும்.’

எ - று :

குறிப்பு:—மேற்கோட் குறியிருக்குமிடத்திற் புணர்ச்சி யிராது.

viii. பிறைக்கோடு:—(Brackets)

ஒற்றைப் பிறைக்கோடு வருமிடமாவன :—

(1) மொழி பெயர்ப்பு

எ - று : கட்டி (Solid)ப் பொருள்.

(2) பொருள் கூறல்

எ - று : பிறரை ரமிக்க (மகிழ)ச் செய்பவன் ராமன்.

(3) விளக்கம்

எ - று : நிலைமொழி (அஃதாவது முதலிலே நிற்கின்றமொழி).

x. கீற்று (Dash) வருமிடங்களாவன :—

(1) தலைப்பு.

எ - டு : பெயர்ச்சொல் :—

(2) தலைப்பு மொழிபெயர்ப்பு.

எ - டு : எழுத்தியல்—(Orthography)

(3) எண்ணிடைபீடு. (கணித அளவையிலும் காலக் கணக்கிலும்).

எ - டு : சூ. 12-10-3, 24-9-1934.

(4) சொற்றிரிபு குறித்தல்.

எ - டு : முன்னில்—முன்றில்—முற்றம்

(5) தேர்வு வினா.

எ - டு : வெருவு, நீர்மை, கடமா—பொருள் தருக.

(6) இலக்கணங் கூறல்.

எ - டு : கொல்களிறு—வினைத்தொகை.

(7) பொருள் கூறல்.

எ - டு : விளித்தல்—அழைத்தல்.

(8) தன் கருத்துரைத்தல்.

எ - டு : இத்தாலியர் ஆயிரக்கணக்கான எத்தியோப்பியரை நச்சுக் காற்றூற் கொன்றனர்—என்ன கொடுமை!

(9) இடைநிறுத்தம் அல்லது கடுதியான கருத்து மாற்றம்.

எ - டு : என் தந்தையார் மட்டு மிருந்தாராயின்—அதையின்று சொல்லி என்ன பயன் ;

(10) வெவ்வேறு கூறப்பட்ட பொருள்களை இறுதியில் தொகுத்துக்கூறல்.

எ - டு : மாணவர், ஆசிரியர், சேவகர், அலுவலாளர்—எல்லா வகுப்பாரும் வந்திருந்தனர்.

(11) இடையளவு.

எ - டு : பாடம் 8—10.

க. வ.—7

xi. வரலாற்றுக்குறி :—

எ - டு : மிக்கோன் உலகளந்த வரலாறு :—
ஊறு (ஸ்பரிசம்) எண் வகைப்படும். அவையாவன :—
அருமைத் தம்பி அம்பலவாணனுக் கெழுதுவது :—

xii. தோகுநிலைக்குறி :—(Apostrophe)

எ - டு : 8—10—35

xiii. மேற்படிக்குறி :—

எ - டு : பாடம் படித்தான் 2-ம் வேற்றுமைத் தொகை.
பாடத்தைப் ,, ,, ,, விரி.

xiv. விபோட்டுக்குறி :—

ஒரு மேற்கோளில், வேண்டாத பகுதி விடப்படும்.
அது ஒரு புள்ளி வரிசையாலாவது உடுக்குறி (asterisk)
வரிசையாலாவது குறிக்கப்படும்.

எ - டு : “அகர முதல.....உலகு.”

ஓர் எழுத்தீட்டிற் சிதைந்துபோன பகுதியும் விடு
பாட்டுக் குறியாற் குறிக்கப்படும். (எழுத்தீடு - writing.)

குறிப்பு:—நிறுத்தக் குறிகளிருக்குமிடத்திற் புணர்ச்சி யிராது,
புணர்ச்சி யிருக்குமிடத்தில் நிறுத்தக் குறிகளிரா.
ஆனால், புணர்ச்சி யின்றியமையாத இடங்களிலெல்லாம்
புணர்த்தே எழுதவேண்டும்.

புணர்ச்சி வேண்டாத இடத்திலும் மயங்கற்கிடமான
இடத்திலும் புணர்ச்சியிருத்தல் கூடாது.

எ - டு ; கெளடோ செலவில் குக்கு கல்வி கற்றார்.

xv. பிறகுறிகள் :—

(1) சொன்மூலக்குறி.

எ - டு : நகர் > நாகர், நாகர் < நகர்

சொன்மூலக் குறியின் விரிவுப் புறத்திலிருப்பது மூலமும் முனைப்புறத்திலிருப்பது திரிவுமாகும்.

(2) செருகற்குறி.

எ - று : தமிழ் கழகம்

Λ

6. நேர்க் கூற்று, நேரல் கூற்று (Direct and Indirect Speech)

ஒருவர் கூற்றை அவர் கூறியபடியே தன்மையிடத் திற் கேற்பக் கூறுவது நேர்க்கூற்றாகும். அதைப் பொருள் மாற்றாது சொன்மாற்றிப் படர்க்கை யிடத்திற்கேற்பக் கூறுவது நேரல் கூற்றாகும்.

தமிழில் நேர்க்கூற்றே நேரல்கூற்றினும் பெரு வழக்காய் வழங்கும். ஆகையால், நேர்க்கூற்று முறையே நேரல் கூற்று முறையறியாத மாணவரெல்லாம் தழுவ வேண்டும். நேர்க்கூற்று 'என்றான்,' 'என்று சொன்னான்,' 'எனச் சொன்னான்' என்னும் வாய்பாட்டுச் சொற் சொற்றொடர்களாலும் நேரல்கூற்று 'ஆகச்சொன்னான்' 'என்று சொன்னான்' என்னும் வாய்பாட்டுச்சொற் சொற்றொடர்களாலும் முடிக்கப்படும்.

எ - று : அவன் "நான் வருவேன்" என்றான்—நேர்க்கூற்று
அவன் தான் வருவதாகச் சொன்னான்—நேரல்கூற்று.

"நீ நாளை மணவழகனார் வீட்டிற்கு வந்தால் உனக்கொரு புத்தகம் வாங்கித்தருகிறேன்" என்று இளவழகனார் சொன்னார்.
—நேர்க்கூற்று

நான் மறுநாள் (இன்று அல்லது நாளை) மணவழகனார் வீட்டிற்குச் சென்றால் எனக்கொரு புத்தகம் வாங்கித் தருவதாக இளவழகனார் சொன்னார்.
—நேரல்கூற்று.

"எனது நாட்டார் பெரும்பாலும் அறியாமையுள்ளவர்களாயிருப்பதால், அவர்க்கு அறிவு புகட்டுவான் வேண்டி, கடந்த நாற்பதாண்டுகளாக யான் அரும்பாடுபட்டுப் பல்கலைகளும் பற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தவும் தூலியற்றவும் வேண்டியதாயிற்று," என்று மறைமலையடிகள் கூறுகின்றார். —நேர்க்கூற்று.

தமது நாட்டார் பெரும்பாலும் அறியாமையுள்ளவர்களா யிருப்பதாகவும், அவர்க்கு அறிவு புகட்டுவான் வேண்டி, கடந்த நாற்பதாண்டுகளாகத் தாம் அரும்பாடுபட்டுப் பல்கலைகளும் பற் றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தவும் தூலியற்றவும் வேண்டியதாயிற் றென்றும், மறைமலையடிகள் கூறுகின்றார். —நேரல்கூற்று.

தமிழில் சில நேரல்சொற்றொடர்கள் நேர்க் கூற்றி லும் நேரல் கூற்றிலும் ஒன்றாயுமிருக்கும்.

எ - று : “இறைவன் திருவடிகளை யடைந்தவர்க்கே பிறவிக் கடல் நீந்த முடியும்,” என்றார் திருவள்ளுவர். —நேரல்கூற்று.

இறைவன் திருவடிகளை யடைந்தவர்க்கே பிறவிக்கடல் நீந்த முடியும் என்றார் திருவள்ளுவர். —நேரல்கூற்று.

நேரல்கூற்றுச் சொற்றொடர் கூறுவான் பெயரோடு தொடங்கி, என்றான் அல்லது என்று சொன்னான் என்று முடிவது இயல்பு. கூற்றுக்கு முன், சொன்னான் என் னுஞ் சொல்லி நிறுத்தி ‘முன் முடிபு’ச் சொற்றொடராகக், கூறின், ‘என்று’ என்னும் சொல் இறுதியில் சிற்றல் வேண்டும்.

நேரல்கூற்று ‘சொன்னதாவது’ என்னுந் தொடர்க் குப் பின்வரின் என்பது என்னுஞ் சொல்லால் முடிதல் வேண்டும். நேரல்கூற்றில் மேற்கோட் குறியிருப்பினும் இராவிடினும், என்றான் (என்று சொன்னான்) அல்லது என்பது என்னும் முடிப்புச் சொல் இன்றியமையாத தாகும், முருகன் சொன்னான், “நான் வருவேன்,” என்று ஆங்கிலத்திற் போலெழுதல் வழுவாகும்.

அழகன் சொன்னதாவது “நான் வருவேன்,” என்பது, என்னும் முடிப்பினும், அழகன் “நான் வருவேன்” என்று சொன்னான், என்னும் முடிப்பே இயல்பும் இனிதுமாகும்.

ஓர் உரையாட்டிலுள்ள கூற்றுக்களை, முடிப்புச் சொற் களின்றி மாறி மாறி யெழுதுவது, தூண்டையெய்ந் மாணவர் கட்டுரை நடையன்று.

7. மரபு

(Idiom)

பொருள்கட்குச் சான்றோர் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வரும் சொற்களையே வழங்குதல் மரபாகும். மரபு தவறின் வழுவாம்.

பீழை	தீருத்தம்
கம்பவைக்கோல்	கம்பந்தட்டை
நண்டுக்குட்டி	நண்டுக்குஞ்சி

8. இணைமொழிகள்

(Words in Pairs)

(பெருவழக்கானவும் வழக்கற்றனவுமான இணை மொழிகள் இங்குக் கூறப்பட்டில.)

அகட விகடம், அக்குத் தொக்கு, அடுப்பும் துடுப்பும், அந்தியும் சந்தியும் (அடையலும் விடியலும்), அருவுரு, அருமை பெருமை, அல்லும் பகலும், அழகையுந் கண்ணீரும், அறம் மறம், அற்ற குற்றம், ஆக்கமுந் கேடும், ஆடல் பாடல், ஆடை அணி, ஆண்டான் அடிமை, ஆதியந்தம், ஆய்ந்து ஓய்ந்து, இண்டு இடுக்கு, இயங்குதிணை நிலைத்திணை (தாவர சங்கமம்), இயலும் செயலும், இளைத்துக் களைத்து, இன்பதுன்பம், ஈகையிரக்கம், ஈடும் எடுப்பும், உடை நடை, உண்டி உறையுள், உண்டு உடுத்து, உருட்டும் புரட்டும், உருண்டு திரண்டு, உருவும் திருவும், உள்ளது உரியது, உற்றார் உறவினர், ஊண் உடை, ஊதிய இழப்பு, (லாப நஷ்டம்), எக்க சக்கம், ஏடாகோடம், ஏழை யெளியவர், ஏழை பாழை, ஏற்றத் தாழ்வு (தாரதம்மியம்), ஒட்டி உலர்ந்து, ஒப்பு உயர்வு, ஒட்டமும் நடையும், கங்கு கரை, கண்டது கேட்டது, கண்ட துண்டம், கண்ணீரும் கம்பலையும், கரடு முரடு, கல்லும் காம்பும், கல்வி கேள்வி, கள்ளம் கவடு, கற்பும் பொற்பும், கற்றோர் மற்றோர், கனவோ நனவோ, காடு கரை, குணம் குறி,

குலமுங் குணமும், குறுக்கும் மறுக்கும், குறுக்கும் நெடுக்
 கும், குற்ற நற்றம், கேளுங் கீளையும், கையும் காலும்,
 கொடி வழி, கொத்தடிமை குலவடிமை, கொள்வனை
 கொடுப்பனை, கோணல் மாணல், கோள் குண்டுணி, சட்ட
 திட்டம், சந்தி சதுக்கம், சாடைமாதையாய், சாலா
 மாலாய், சிந்திச் சிதறி, சிவமுஞ் சிவையும், சின்ன டின்
 னம், சிறுதனம் சீராட்டு, சீரும் சிறப்பும், சீராட்டிப்
 பாராட்டி, சீறிச் சினந்து, சுக துக்கம், சுற்று(ம்) முற்றும்,
 தடுத்து மடுத்து, தட்டாமல் தடுக்காமல், தட்டாமல்
 முட்டாமல், தப்பித்தவறி, தாங்கித் தடுக்கி, தாயும்
 சேயும், திருகல் முறுகல், துணி மணி, தேக்கித் தெவிட்டி,
 தோட்டம் துரவு, தோலும் எலும்பும், நகை நட்டு, நய
 பயம், நரை திரை, நலம் பொலம், நல்லது பொல்லது, நல்
 லார் பொல்லார், நாடு நகர், நாட்டிலும் காட்டிலும், நாயும்
 பேயும், நாளுங் கிழமையும், நாளுங் கோளும், நிரந்து
 கலந்து, நீட்டி நிமிர்ந்து, நெட்டை கட்டை, நைந்து
 பிய்ந்து, நொண்டி சண்டி, நொண்டி துடம், நோய் நொய்
 பலம், நோவு நொடி, பட்டி தொட்டி, படியாதார் பண்டி
 தார், பயறு பச்சை, பயிர் பச்சை, பழக்க வழக்கம், பாங்கு
 பரிசீனை, பாட்டும் படிப்பும், பாலுந் தேனும், பிறப்
 பிறப்பு, பெற்றது பிறந்தது, பேரும் புகழும், பொட்டுப்
 பொடி, பொய்யும் புலையும், போக்கு புகல், போற்றிப்
 புகழ்ந்து, போற்று புகழ், (துதி தோத்திரம்), மண் மனை,
 மந்திர தந்திரம், மயக்கம் தியக்கம், முட்டி மோதி, முத்தி
 மோந்து, முள்ளும் முருக்கும், முற்ற முடிய, முற்று
 முடிய, மேள தாளம், வந்தனை வழிபாடு, வம்பு தம்பு,
 வற்றி வறண்டு, வாட்டஞ் சாட்டம், வாடி வதங்கி, வாய்க்
 கால் வரப்பு, வாரி வகிர்ந்து, வாழ்வு தாழ்வு, வானகமும்
 வையகமும், விண்ணும் மண்ணும், விதி விலக்கு, விருந்து
 வேற்று, விருப்பு வெறுப்பு, வீடு வாசல், வீர சூரம், வீர
 தீரம், வெட்கி விறைத்து, வெட்டுங் குத்தும், வேரும்
 தூரும், வேர்த்துப் பூத்து.

தாட் பூட், லொட்டு லொசுக்கு முதலியவை இழி
 வழக்காம்.

9. தொடர்மொழிகள்

(Idiomatic Phrases and Expressions)

அடக்குவாரற்ற கழுக்காணி, அகப்பற்றுப் புறப் பற்றுக்களை அறவே ஒழித்து, அகண்ட நிறைவான (பரிபூரண) மெய்யறிவீன்ப (சச்சிதானந்த)ப் பிழம்பாகிய, அகத்து மகிழ்ச்சி முகத்து நிகழ்ச்சியாக, அச்சம் மடம் நாணம் பயிர்ப்பு, அஞ்சினவனொழிய மிஞ்சினவனில்லை, அடங்காப்பிடாரி, அடிதண்டம் பிடிதண்டம், அடிதலை தடுமாற்றம், அடிமுதல் முடி வரை, அடிமைமுதல் அரசன் வரை, அடியற்ற மரம்போல் படிமேல் வீழ்ந்து, அண்டபிண்ட அனைத்துச் சராசரங்களும், அந்தணர் அரசர் வணிகர் வேளாளர், அமிழ்தினுமினிய தமிழ் மொழி, அரிதுணர் பொருளவற்றை எளிதுணர் பொருள வாக்கி, அரைக்காசிற்கும் வழியில்லாத அட்ட தரித்திரம், அல்லோல கல்லோலமாய், அழுத கண்ணுஞ் சிந்திய மூக்குமாய், அறம் பொருளின்பம் வீடு, அறிவு நிறை ஓர்ப்புகக் கடைப்பிடி, அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களை யுடையராய், அன்புள்ள அரசனும் அறிவுள்ள அமைச்சனும்;

ஆக்க வழிப் பாற்றல் (சாபானுக்கிரக சக்தி), ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லவராய், கடும்பா இன்பா மிறைப்பா பெரும்பா (ஆசு மதூரம் சித்திரம் ஷீத்தாரம்) என்னும் நால்வகைப் பாக்களையும், -ஆசை காட்டி மோசஞ் செய்து (நாடவைத்துக் கேடுசெய்து), ஆடையணியழகனாய், ஆடை யின்றி வாடையின் மெலிந்து கையதுகொண்டு மெய்யது பொத்திக் காலது கொண்டு மேலது தழீஇ, ஆணவம் மாயை காரியங்கள், ஆண்டில் இனையராய் அறிவில் முதிய ராய், ஆயிரம் பிறை கண்டவர், ஆலமுண்ட நீலகண்டன், ஆளுக்கேற்ற வேடம் காலத்திற்கேற்ற கோலம்;

இகபர நலங்கள் (சுகங்கள்), இட்டடிநோக எடுத்தடி கொப்பளிக்க, இடம்பொருளேவல், இட்டதுசட்டம் வைத்

தது வரிசை, இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இன்பம் பயப்பதாய், இயன்றவரை முயன்று இருகையினுமேந்தித் தலை யில் தாங்கிக் கண்ணிலொற்றி, இருபகட் டொரு சகடு, இருமையால் நேர்ந்து (உபயானு சம்மதமாய்), இருவினை யொப்பு மலபரிபாகம், இலை மறை காய்போல், இளமை யிலேயே, இலக்கணவிலக்கியமதனால் (சித்தாந்தம்) களை யெல்லாம் முற்றக்கற்று, இறைவனுக்கே வெளிச்சம், இன்றோரன்ன, இன்பக்கடலில் மூழ்கி;

சுர்ங்கை விதிராத இவறி (உலோபி);

உச்சந் தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை, உடல் கருவியுலகின்பங்கள் (தனுசுரண புவன போகம்), உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் ஒப்புனித்து, உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்து, உப்புக்குழையாமல், உயிர் ஒடுங்கி உடல் நடுங்கி, உயிருக்குயிராய், உரப்பியுங்களைத்தும் எடுத்தும் ஒலிக்கின்ற (வடமொழி யெழுத்துக்கள்), உரு வுந்திருவுங் குலமும் குணமும் ஒத்தவராய், உலக வழக்கு செய்புள் வழக்கு, உலகமெல்லாம் ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்டு, உவர்க்கடலன்ன செல்வர், உள்ளதைக்கொண்டு நல்லதைப் பண்ணி, உள்ளும் புறமும் ஒத்து, உள்ளொன்று புறம்பொன்று பேசாமல், உற்று நோக்கி ஊகித் தறிந்து;

ஊனுறக்க மொழிந்து, ஊராருடைமைக்குப் பேராசைகொண்டு, ஊரார் உடைமைக்குப் பேயாய்த் திரிந்து, ஊரார் பகைக்கும் தீராப்பழிக்கும் ஆளாய், ஊருக்குழைத்து ஊதாரித்தனமாய்;

எச்சிற்கையாற் காக்கைவிரட்டாத கஞ்சன், எட்டாத பழத்திற்குக் கொட்டாவி விட்டு, எடுத்த காரியம் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டு, எடுப்பார்கைப் பிள்ளையாய், எட்டிரண்டு மறியாத, எண்சாணுடம்பு ஒருசாணுகக்குன்றி, எண்ணத்தொலையாது ஏட்டிலடங்காது, எண்ணுக்கு மெட்டா இறைவன்; எந்நாட்டினு மினிய தென்

ஓட்டில், எல்லார்க்கும் நல்லவனாய், எல்லாம் வல்ல இறைவன்;

ஏராளமாயும் தாராளமாயும், ஏழை பாழைகளை வயிற்றிலடித்து வாயில் மண்ணைப்போட்டு, ஏற இறங்கப் பார்த்து, ஏனோ தானோ என்றிராமல்;

ஐயந்திரிபறக் கற்று;

ஓட்டிய வயிறும் உலர்ந்த உதடுமாய், ஒரு கண்ணில் வெண்ணையும் ஒரு கண்ணிற் சுண்ணாம்பும் தடவி, ஒரு பக்கம் பாலும் ஒரு பக்கம் நீரும் ஒழுக, ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாயேன், ஓடும் பொன்னும் ஒப்ப நினைக்கும்;

கடன்மடை திறந்தாற்போலக் கவிபாட வல்லவராய், கட்டி யணைத்து உச்சி மோந்து, கடைந்தெடுத்த கழிபெரு மடையன், கணக்கு வழக்கின்றி, கண்கவர் கவின்பெறு கட்டடம், கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்என்று, கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும், கண்ணாற் கண்டதைக் கையாற்செய்து, கண்ணீர் வார மெய்ம் மயிர் சிலிர்ப்ப, கண்ணீர்விட்டுக் கதறியழுது, கண்ணுக்குக் கண்ணாகவும் உயிருக்குயிராகவும், கண்ணை கனியே பொன்னே பூவே என்று, கண்ணைக் கவர்ந்து உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்டது, கண்மணிபோற் காத்து, கதிர்வனு மதிபுமுள்ள காலமெல்லாம், கயல் விழியுங் குயின் மொழியும், காரிபரி தேர்கால் (ரதகஜ தூரகபதாதி) கரு விலே திருவுடையார், கல்வியறி வொழுக்கங்களிற் சிறந்து, கலையெலாந் கற்றவன், கற்றோர்க்கேயன்றி மற்றோர்க்கு விளங்காமல்;

காடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும், காடுவாவென வீடு போவென, காமவெகுளி மயக்கங்கள், காய்கனி கிழங்குகள், காரியத்திற் கண்ணுங் கருத்துமா யிருந்து, காலா லிட்டதைக் கையாற்செய்து, காலாலிட்டதைத் தலைமேற் கொண்டு, காற்றினுங் கடுகிச் சென்று;

குடிக்கக் கூழுக்கும் கட்டக் கந்தைக்கும் வழியற்று, குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர், குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி இட்டும் தொட்டும் கௌவியும் துழந்தும், குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக் கொண்டு, கூரிய அறியும் சீரிய ஒழுக்கமும், கைகட்டி வாய்புதைத்து, கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டாமல் வாய்க் கெட்டினது வயிற்றுக்கெட்டாமல், கைம்மாறு கருதாமல், கொடாக் கண்டனுக்கு விடக்கண்டன், கொடியாரை நீக்கி அடியாரைக் காத்து, கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றி த்தாமே தமிழராய், கோடானுகோடிச் சூரிய வொளியுள்ள;

சம்பளமும் உம்பளமும் பெற்று, சாதுரியமாயும் மாதூரியமாயும் (திறம்படவும் தேம்படவும்) சிந்தையும் மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், சிறுகக்கட்டிப் பெருகவாழ்ந்து, சின்னூட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினர், சுவை யொளியூறேசை நாற்றம், செய்வன செய்து தவிர்ப்பன தவிர்த்து, சொற் சுருக்கம் பொருட் பெருக்கம், சொற் சுவை பொருட் சுவைகளிற் சிறந்து, சொன்மதியும் தன் மதியும் (சொற்புத்தியும் சுயபுத்தியும்) இல்லாமல், சொன்னயம் பொருணயம், சொன்னோக்கும் பொருணோக்கும், தொடை நோக்கும் நடை நோக்கும், சொல் தொண்டு (வாசா கைங்கரியம்), சொற்றுக்குச் செலவும் ஞாலத்துக்குப் பாரமுமாய்;

தட்டுத் தடையின்றித் தாராளமாய்ப் பேசும்வன்மை, தட்டுக்கெட்டுத் தறிமாறி, தட்பவெப்பநிலை (சீதோஷ்ண ஸ்திதி), தமிழ்நாடு செய்த தவப்பயனாகத் தோன்றி, தலை யுங் காலும் தெரியாது தம்முண் மயங்கி, தலையால் வந்ததைக் காலால் தள்ளி, தவிடுபொடியாய்த் தகர்த்து, தளர் நடை நடந்து மழலை மொழிந்து, தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன், தன்னுயிர் போல மன்னுயிரெண்ணும் தனிவள்ளல், தான்றோன்றித் தம்பிரான்;

துள்ளித் திரிகின்ற காலத்தில் துடுக்கடக்கிப் பன்னிக்கு வையாமல்;

தெற்கு வடக்குத் தெரியாமல், தென்றல் வீசித்தேன்
சொரிந்து வண்டு பாடும் வளமரக்கா, தேனிணும்னிய
தென்மொழி, தொகை வகை விரி, தொல்காப்பியத்திற்
பல்காற்பயின்று, தொல்காப்பியத்தும் தொல்காப்பியத்
தும் பல்காற் பயின்று, தோற்றம் நடுவிறுதி, தோன்றாத்
துணையாயிருந்து;

நடை யுடை பாவனை, நரை திரை மூப்பு, நலிந்தும்
வலிந்தும் பொருள் கொண்டு, நல்லதைக் கொள்ளுக அல்
லதைத் தள்ளுக, நம்பா மதம்(நாஸ்திகம்)பேசி நாத்
தழும் பேறி, நாடியைப்பிடித்து நல்லசொற் சொல்லி,
நாத்தளர்ந்து வாய் சூழறி, நானயமும் நாணயமும், நால்
வேதம் ஆறு சாத்திரம் பதினெண் புராணம் அறுபத்து
நான்கு கலைஞானம், நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு
வண்ணமும், நாளைக்கொரு திறமும் வேளைக்கொரு நிற
மும், நிலம் நீர் தீ வெளி நீர் சூழ்ந்த நிலவுலகம், நீர்வளம்
நிலவளம் பொருந்திய,

நுண்மாண் நுழைபுலம்;

நூன்மதிப்பட்டறிவிற்குப்(சுருதி யுத்தி யனுபவங்
கட்கு) பொருந்த;

நெஞ்சாரப் புகழ்ந்து வாயாரச வாழ்த்தி, நெடுஞ்சாண்
கிடையாய் வீழ்ந்து, நோயும் நொடியும் பாயும் படுக்கையு
மாய்க் கிடந்து, நெற்றியின் வேர்வை நிலத்தில் விழப்
பாடுபட்டு;

பகை நட்பு அயலென்னும் முத்திறத்தும் ஒத்து,
படை நாலும் புடை சூழ, படைப்புக்காப்பழிப்பு, பட்ட
பாடும் கெட்ட கேடும், பட்டி மாடுபோற் கட்டுக் காவலின்
றிச் சுற்றித் திரிந்து, பத்தியறிவு கடைப்பிடி (பக்திஞான
வைராக்கியம்), பரிவன்மை (அசுவதாட்டி) யாகப் பாடக்
கூடிய, பருத்த மேனியும் கருத்த கண்களும், பருந்தும்
கினியும் பாங்காய் வாழ, பல்லைப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்ட
மாட்டி, பார்த்த கண்ணும் பூத்துப்போய்;

சிறப்புப் பிணி மூப்புச் சாக்காடு;

புகைவிளக்கு படைப்புக்கள் (தூபதீப நைவேத்தி யங்கள்), புலியும் மானும் ஒரு துறை யுண்ண, புலையனும் விரும்பாப் புன்புலால் யாக்கை, பொல்லாரை நீக்கி நல்லோரைக் காத்தல் (துஷ்ட நிக்ரக சிஷ்ட பரிபாலனம்);

மணி மந்திர மருந்துகள், மயிலாடக் குயில் பாட மணங்கமழும் மலர்ச்சோலை, மலையிலக்கு, மனமொழிமெய்கள் (மனோவாக்குக் காயங்கள்), மன்னுயிரைத் தன்னுயிர் போல் எண்ணி; மனம்போன போக்கெல்லாம் போய்;

மாட மாளிகை கூடகோபுரம்;

முன்னுரைக்குப்பின் முரண்பட;

வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வல்லவராய், வடிகட்டிய முட்டாள், வயிறொட்டி வாய்புலர்ந்து, வழி துறை தெரியாமல், வாழையடி வாழையாய், வாழ்நாளை வீணாளாகக் கழித்து, வானுற வோங்கி வளம்பெற வளர்ந்து, விண்ணோர் புகழ் மண்ணோர் மகிழ், விதித்தன செய்து விலக்கியன ஒழித்து, விலாப்புடைக்க வுண்டு;

வெட்ட வெளிச்சம் பட்டப் பகலாய், வெண்சாமரை வீசி ஆலவட்டம் பரிமாறி, வெள்ளிடைமலை, வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதில் தெரியும், வெறுவாய்ச் சொல் வீரர், வேதாகம புராணேதிகாசங்கள்.

IV. அணியியல் - RHETORIC

ஒரு பொருளைப்பற்றி அழகாகவும் பொருள்வலிமை யோடும் உரைப்பதும் எழுதுவதும் அணியாகும். அது சொல்லணி பொருளணி என இருவகைப்படும்.

1. சொல்லணி

(Figures of speech relating to sound)

சொல்லணி எழுத்தும் சொல்லும் பற்றியது. அது மோனை (Alliteration), எதுகை (Rhyme), மடக்கு (Pun) பின்வருநிலை (Anaphora) முதலியவாகப் பல வகைப்படும்.

எ - டு: திங்கட் கிழமை திருநாவுக்கரசு திரும்பி வந்தான்:—
மோனை. கோடூர் போடூர், எங்கடூர் பெங்கடூர்—
எதுகை.

அரவம் அரவம் அறியும்.—மடக்கு.

‘அறிவார் அறிவார்? அறிவார் அறிவார்’—பின்வரு
நிலை. “நயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்.”—இரட்
டுறல் (Equivocation or Ambiguity).

மேலை விடையூதியர் தாழ்த்தப்பட்டோர்க்குச் செய்த
பெரு நன்மையை மறுக்கவோ மறைக்கவோ மறக்
கவோ முடியாது.—ஒலிப்போலி (Assonance)
இங்ஙனமன்றிச் செயற்கையாய் அமைக்கும் மோனை
யெதுகை முதலியவை சிறந்தனவல்ல.

2. பொருளணி

(Figures of speech relating to sense)

பொருளணி பொருள்பற்றியது. அது பலவகைப்
படும். அவற்றுள் கட்டுரைக்கு வேண்டியவாவன:—

(1) தன்மையணி

தன்மையணியாவது ஒரு பொருளைப்பற்றி உள்ள
வாறே சிறப்புத்தோன்றக் கூறல்.

எ - டு: குறுகுறு நடந்து சிறுகையா லள்ளிச் சிந்தியும் சிதறியும் துழவியும் சோற்றையுண்ணும் புன்றலைச்சிறுநீர்.

(2) உவமை—(Simile)

உவமையணியாவது இரு பொருட்கு ஏதேனுமொரு வகையில் ஒப்புமை கூறல்.

எ - டு: கல்லியறிவோடு சொல்வன்மையு மிருப்பின், அது பொன் மலர் மணம் பெற்றது போலாம்.

உவமையாகுபெயர்:

எ - டு: கோடரிக்காம்புகள்-காட்டிக் கொடுப்பவர். எருமையர்-உணர்ச்சியற்றவர்.

உவமைக் கதை (Parable), உவமை நாடகம் (Allegory) என்பனவும் ஏற்றவிடத்திற் பயன்படுத்தலாம்.

(3) உருவகம்—(Metaphor)

உருவகவணியாவது உவமைக் குறிப்பை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஒரு பொருளை இன்னொரு பொருளாகக் கூறல்.

எ - டு: செங்குட்டுவனாகிய யாளி கனகவிசயராகிய யானைகளின் மேற் பாய்ந்தது. கல்வி யென்ற பயிருக்குக் கண்ணீர் ரென்ற மழை வேண்டும். இறைவன் திருவடிப் புணையைத் துணைக்கொண்டு பிறவிக்கடலைக் கடக்க வேண்டும்.

(4) வேற்றுமை

வேற்றுமை யணியாவது பல பொருள்களை வேறுபடுத்திக் கூறுவது,

எ - டு: பெரியோர் பிறர் குணங்களையே எடுத்துப் போற்றுவர்; சிறியோர் பிறர் குற்றங்களையே எடுத்துத் தூற்றுவர்.

(5) சுவையணி

சுவையணியாவது ஒரு பொருளைப்பற்றி நகை அழகை இளிவரல் (இழிவு) மருட்கை (வியப்பு) முதலிய உளச்சுவை (உணர்ச்சி)கள் தோன்றக் கூறுவது.

எ - டு: நன்றியறிவில்லா மக்கள் மனிதவுடம்பு பெற்றும், நாயினும் கடைப்பட்டவரன்றோ? (இளிவரல்)

(6) விறலணி

விறலணியாவது சுவையினால் உடம்பின் புறத்துத் தோன்றும் குறிப்புக்களை எடுத்துக் கூறுவது.

எ - டு: இந்தி கட்டாயப் பாடமாக வைக்கப்பட்டதை அறிந்தவுடன் இளசைக்கிழார் சோமசுந்தர பாரதியார்க்குக் கண் சிவந்தது; மீசை துடித்தது; மயிர் சிலிர்த்தது; தம் உதட்டைக்கடித்து வஞ்சினங்குறி உரறினார்.

(7) வஞ்சகப் புகழ்ச்சி—(Irony)

வஞ்சகப் புகழ்ச்சியாவது ஒரு பொருளைப் புகழ்வது போலப் பழித்தல்.

எ - டு: இளங்கோவன் என்னும் மாணவனுக்கு இப்பள்ளிக் கூடத்தினிடத்து அளவிற்றந்த பற்றிருப்பதினால், இதற் சேர்ந்து இருபதாண்டாகியும் இன்னும் இதனின்ற வெளியேற விரும்பவில்லை.

(8) புகழாப் புகழ்ச்சி:

ஒருவரைப் பழிப்பதுபோலப் புகழ்தல் புகழாப் புகழ்ச்சியாகும்.

எ - டு: சிரித்துக் கெடுத்தான் சிவன். “எனது ஒருவாய்க்குக் கஞ்சி யில்லாமல் நூனனிடத்தில் இரக்க, அவன் கூட ஒரு நால்வரையை (யானையை)க் கொடுத்து என்னைக் கெடுத்துவிட்டான்.”—அந்தகக் கவி வீரராகவர்.

(9) அங்கதவணி—(Censure or Sarcasm)

ஒரு செய்தியை வெளிப்படையாயேனும், குறிப்பாயா யேனும் கண்டித்துக் கூறல் அங்கதவணியாம்.

எ - டு: “ஈயாத புல்லர் இருந்தென்ன, போயென்ன”

—வெளிப்படை.

பேச்சரிமை யில்லையென்னும் இக்காலத்தில் பாட்டுரிமை யிருந்துவருவது யிக வருந்தத்தக்கது.

—குறிப்பு

(10) உயர்வுநிற்சி—(Hyperbole or Exaggeration)

உயர்வுநிற்சியாவது ஒரு பொருளைப்பற்றி அறிஞர் ஒப்புக்கொள்ளும் அளவில் உயர்த்திக் கூறுவது.

எ - டு: சிலப்பதிகாரத்தில் ஒவ்வொரு சொல்லும் தேன் சொட்டும். 'திருவாசகத்திற்குருகார் ஒரு வாசகத்திற்கு முருகார்.' 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்.'

(11) பிறிதுமொழிதல்

பிறிதுமொழிதலாவது உவம (உவமான)த்தை மட்டும் கூறி, உவமிய (உபமேய)த்தை அறிந்துகொள்ள வைப்பது.)

எ - டு: 'குறைகுடம் கூத்தாடும், நிறைகுடம் நிலைநிற்கும்'.

(12) தற்குறிப்பேற்றம்.

தற்குறிப்பேற்றமாவது இயற்கையாய் நிகழும் நிகழ்ச்சிக்கு ஒருவன் வேறொரு காரணங் கற்பித்துக் கூறல்.

எ - டு: வண்டு பாட, மலர் தேனளித்தது.

(13) ஒழித்துக்காட்டணி

ஒழித்துக்காட்டணியாவது, ஒரு பொருளைப் புகழும் போது, தீமைக்கும் நன்மைக்கும் பொதுவான குணத்தை நன்மைக்கே யுரியதாகக் கூறுவது.

எ - டு: ரிடத நாட்டில் வில்லே கோணியிருக்கும்,

(14) வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

ஒரு செய்தியை அல்லது நிகழ்ச்சியைக்கூறி, அதன் இறுதியில், அதிலிருந்து படித்துக்கொள்ளும் படிப்பிணையாகிய உண்மையை அல்லது நீதியைக் கூறுவது வேற்றுப்பொருள் வைப்பாம்.

எ டு: பண்டிதர் (Dr.) அரங்காச்சாரியாரால் அறுப்பு மருத்துவம் செய்யப்பெற்றவரும் இறந்துபோவ துண்டுவீதியை யார் வெல்ல முடியும்?

(15) முரண் அணி:

பொருள்களை முரண் (மாறுபாடு) படக் கூறுவது முரண் அணியாம். அது நான்கு வகைப்படும்.

i. எதிர்நிலை முரண்—(Oxymoron)

எ - டு: மெய்யான பொய்; இது அதினும் சிறிது பெரிது, கற்ற மூடன், ஆண்மையுள்ள பெண், வெளிப்படைக்களவு.

ii. ஒரு பொருள் முரண்—(Epigram)

எ - டு: அவன் ஆண்டில் இளைஞன், அறிவில் முதியன்; அன் டீனுங் குழவி அருள்; பேரில் கறுப்பன், நிறத்தில் சிவப் பன், கீர்த்தியில் வெளுப்பன்.

iii. பல்பொருள் முரண்—(Antithesis)

எ - டு: “காலையு மாலையுங் கைகூப்பிக் கால் தொழுதால்.”

iv. எதுகை முரண்—(Paronomasia)

எ - டு: ஆய்வள்ளல் கொடைமடம் படுவானேயன்றிப் படை மடம் படான்.

நூல்களைத் தேற்றும் (படித்தறியும்) புலவரும்வேறு; போற்றும் (படியாமற் பேணும்) புலவரும் வேறு.

(16) காட்சியணி—(Vision or Historic Present)

ஓர் இறந்தகால அல்லது எதிர்கால நிகழ்ச்சியை இன்று நிகழ்வதுபோலக் கூறுவது காட்சியணியாம்.

எ - டு: கெசெமனேத் தோட்டத்தில் இயேசு தம் மாணவரை (சீடர்களை) விட்டுத் தனித்திருந்து தம் தந்தையா ரிடம் வேண்டிதல் செய்கிறார்; மாணவர்கள் தூங்கு கிறார்கள்; இயேசு அவர்களைத் தட்டி எழுப்புகிறார்; ஒரு பெரும் பகைக் கூட்டம் வருகிறது; யூதாசு இயேசு வைக் காட்டிக் கொடுக்கிறான்; பகைவர் இயேசுவைப் பிடிக்கிறார்கள்; உடனே பேதுரு தலைமைப் பூசாரிய னின் வேலைக்காரன் காதைப் பட்டயத்தால் வெட்டு கிறான்.

(17) ஆட்படையணி—(Personification)

ஓர் அஃறிணைப் பொருளை உயர்திணையாகக் கூறுவது ஆட்படையணியாம்.

எ - டு : கதிரவன் மேலைக்கடலில் ஆழ்ந்தான்.

இறந்தோரையும் பிரிந்தோரையும், உயிரற்ற பொருள் களையும் கருத்துக்களையும் விளிப்பது, விளியணி (Apostrophe) யாம்.

எ - டு : “சாவே! உன் கூர் எக்கே? கீழுலகே! உன் வெற்றி எக்கே?”—புதிய ஏற்பாடு.

(18) பலபடப் புனைவணி

ஓர் ஆளை அல்லது பொருளைப் பல நிலை கூறிப் பாராட்டுதல் பலபடப் புனைவணியாம்.

எ - டு : சிறந்த மனைவி தன் கணவனுக்கு அறிவுரை கூறுவதில் அமைச்சியாயும், அன்பும் பொறையும் கற்பிப்பதில் ஆசிரியையாயும், உடல்நலம் பேணுவதில் அன்னையாயும், வீட்டுக் காரியத்தை நடத்துவதில் கருமத் தலைவியாயும், பணிவிடை செய்வதில் வேலைக்காரியாயும் இருப்பாள்.

(19) மால்பணி அல்லது மேன்மேலுயர்ச்சி—(Climax)

பொருள்களைப் படிப்படியாய் ஒன்றுக்கொன்று மேலாகக் கூறுவது மால்பணியாம். (மால்பு = ஏணி, Climax = ladder.)

எ - டு : இலக்கணமும் இலக்கியமும் சேர்ந்தது இயற்றமிழ்; அதனோடு பண்ணும் (இராகமும்) தாளமும் சேர்ந்தது இசைத் தமிழ்; அதனோடு அபிநயமும் ஆட்டமும் சேர்ந்தது நாடகத்தமிழ்.

(20) எதிர்மால்பணி அல்லது மேன்மேல்தாழ்ச்சி—
(Anticlimax or Bathos)

பொருள்களைப் படிப்படியாய் ஒன்றுக்கொன்று கீழாகக் கூறுவது எதிர் மால்பணியாம்.

எ - டு : ஒரு நன்மையைப் பெரியோர் சொல்லாமற் செய்வார்; சிறியோர் சொல்லிச் செய்வார்; கீழ்மக்கள் சொல்லியுஞ் செய்வார்.

(21) முன்னவணி—(Innendo or Insinnation)

ஒரு செய்தியை வெளிப்படையாய்க் கூறாது, குறிப்பாகக் கூறுவது முன்னவணியாம்.

எ - டு : ஆங்கிலத்தில் பட்டம் பெற்றவர்க்குத் தமிழ்ப்புலமை தானாய் அமைந்துவிடுகிறது.

(22) புணர்நிலையணி—(The Condensed Sentence)

புணர்நிலையணியாவது வேறுபட்ட பல பொருள்களை அல்லது செய்திகளை ஒரு பயனிலைகொண்டு முடித்தல்.

எ - டு : கதிரவன் மறைந்தபோது அடியார் கைகளும், தாமரை மலரங் குவிந்தன.
இவ்வணி இரட்டுறல் கலந்தும் வரும்.

எ - டு : அன்பரையிழந்தார் கண்ணும் அடியுண்ட தேன்கூடும் கண்ணீர் சிந்தும்.

கண்ணீர் = 1. கண் + நீர். 2. கள் + நீர்.

(23) வளை கூற்றணி—(Periphrasis or Circumlocution)

ஒரு பொருளை அல்லது செய்தியை நேரடியாய்க் கூறாமல் வட்டவழியில் சொற்பெருகக் கூறுவது வளை கூற்றணி.

எ - டு : கால்கழி கட்டில் = பாடை.

கும்பகருணனுடைய வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறான் = தூங்குகிறான்.

அரைவண்டியில் கால்மாட்டைப் பூட்டிப் போகிறான் = நடந்து போகிறான்.

முதற்குறைக் கமலம் (மலம்), செத்த குரங்கு (சாமங்கி) இருபதினாயிரங் கொட்டைப்பாக்காய் (அம்மணமாய்) இருந்தாள், என்பன போன்றவைசெய்யுட்கே யுரியன

(24) ஒலியணி—(On-om-a-to-poe-ia)

சொற்களின் ஒலியினால் பொருள் தோன்றக் கூறுவது ஒலியணியாம்.

எ - டு : உலகமெல்லாம் கிடுகிடு வென்று நடுங்கும்படி ஓர் இடி முழங்கிற்று.

V. கட்டுரையியல் (ESSAY-WRITING)

1. கடிதமெழுத்துல்

(Letter-Writing)

கடிதப் பகுதிகள் :—

i. இருப்பிடமும் தேதியும் :—

இருக்கையும் தேதியும் பொதுமுறை (சாதாரண)க் கடிதத்தில் வலப்புறம் மேலும், வேண்டுகோள் முறையீடுகளில் (விண்ணப்ப மனுக்களில்) இடப்புற அடியிலும் குறிக்கப்படல் வேண்டும்.

ii. முகவுரை :—

வேண்டுகோளிலும் (விண்ணப்பத்திலும்) முறையீட்டிலும் (மனுவிலும்) தலைப்பில் இன்னரிடமிருந்து இன்னருக்கு என்று, முகவரி (address) யுடன் அல்லது அஃதின்மீ எழுதுவது முகவுரையாகும். இது பொதுமுறை (சாதாரண)க் கடிதத்திற்கு வேண்டுவதன்று.

iii. விளி (Address or Salutation) :—

கடிதம் பெறுவாரைச் செய்தியறிவிக்குமுன் விளிப்பது விளியாகும்.

எ - டு :	ஒருமை	உயர்வுப்பன்மை	பன்மை
	நண்ப,	நண்பரீர்,	நண்பர்காள்
	ஐய,	ஐயரீர்,	ஐயன்மீர்.

அன்பு குறித்தற்கு அருமை, அன்பார்ந்த என்னும் அடைகளையும், வணக்கங் குறித்தற்குக் கனம், கனம் பொருந்திய என்னும் அடைகளையும் விளிப்பெயர்க்கு முன் சேர்த்தல் வேண்டும்.

கனம் பொருந்திய ஐயா, என்று விளி முறையிலும் கனம் பொருந்திய ஐயாவுக்கு எழுதுவது என்று முகவுரை முறையிலும், கடிதங்களை இருவகையாய்த் தொடங்கலாம்.

iv. செய்தி (Body of the Letter) :—

அறிவிக்கப்படவேண்டிய செய்தி, அளவிற்கும் பொருளுக்குந் தக்கபடி, ஒரு பாகியாய் அல்லது பல பாகிகளாய் இருக்கலாம்.

v. முடிப்பு (Subscription) :—

செய்தியின் கீழ் வலப்புறத்தில், தங்களின் தாழ்மையுள்ள, தங்களின் வணக்கமுள்ள, தங்களின் கீழ்ப்படிதலுள்ள, தங்களின் உண்மையுள்ள, தங்களின் அன்பான என்னும் தொடர்களில் ஏற்ற தொன்று எழுதப்படலாம். இனத்தார்க் கெழுதியதாயின், எழுதுவார் தம் இனமுறையையுங் குறிக்கலாம். கீழோர்க் கெழுதியதாயின், வெறுமையாய் இங்ஙனம் என்று குறித்தால் போதும்.

vi. கையெழுத்து (Signature) :—

முடிப்பின்கீழ்க் கையெழுத்திருத்தல் வேண்டும்.

vii. முகவரி (விலாசம்) (Direction or Superscription) :—

கடிதத்தின் மறுபுறத்திலாவது, கடிதக் கூட்டின் அல்லது உறையின் (Cover) மேற்புறத்திலாவது, கடிதம் பெறுவாரின் முழுமுகவரியும் எழுதப்படல் வேண்டும்.

நண்பர்க்கும் ஒத்தார்க்கும், திருவாளர் என்றும், பெரியோர்க்குத் திருமான் (ஸ்ரீமான்), கனம், மாகனம், என்றும் அவரவர் நிலைக்கேற்ற அடை கொடுத்துப் பெயரெழுதல் வேண்டும்.

பெண்டிர்க்குத் திருவாட்டி (Mrs.) குமரி (Miss.) என்னும் அடைகளிலொன்று எழுதப்படலாம்.

இருபாலார்க்கும் உயர்வு கருதும்போது, பெயர்க்குப்பின் அவர்கள் என்று குறிப்பிடல் வேண்டும். சிறியர்வே கருதின் அவர் என்று குறிப்பிடலாம்.

முகவரி ஆங்கிலமுறையில் ஆட்பெயர், அலுவல், கதவெண், தெரு, அஞ்சல், (தபால்) நிலையம், கூற்றகம் (தாலுகா), கோட்டகம் (சில்லா) மாகாணம், தேசம் என்னும் முறையிலும், தமிழ் முறையில் இதன் தலைகீழாகவும் இருக்கலாம். இவற்றுள் முன்னது மிக வசதிப்படலாம்.

2. கட்டுரை

(Essay)

i. கட்டுரை விதிகள் (Rules of Composition) :—

மாணவரின் வகுப்புக் கட்டுரை, தலைப்பில் பொருள் குறிக்கப்பெற்றும், இடப்பக்கம் வரந்தை (Margin) யில் மேலே கட்டுரை யெண்ணுந் தேதியுங் குறிக்கப்பெற்றும், பெரிதுஞ் சிறிதமன்றி வழக்கமா யெழுதும் எழுத்தளவில், பொருட்கோவை படப் பாகியமைப்புடன், உயர் தரப் பாடசாலை மாணவரதாயின், காற்றூட் பக்கத்தில் மூன்று பக்கமும், கல்லூரிமாணவரதாயின், ஆறு பக்கமும் பேரெல்லையாக வைத்து, எழுத்துப் பிழை சொற் பிழை பொருட் பிழைகளின்றித் தெளிவாயும் துப்புரவாயு மெழுதப்படல் வேண்டும். கட்டுரைக் குறிப்புப் புத்தகங்களில் என்றும் வலப்புறமே எழுதி, இடப்புறமெல்லாம் பிழை திருத்த வெற்றிடமாய் விடல் வேண்டும். கட்டுரையில், வாக்கிய வறுப்பாக ஆங்கிலவுரை வரல் கூடாது. அவ்வுரையை மொழிபெயர்த்தெழுதி, ஆங்கிலத்தை வேண்டுமாயின், பிறைக்கோட்டில் அமைக்கலாம். வரி முதலில் மெய்யெழுத்து வரக்கூடாது. (குறிப்புப்புத்தகம் Notebook.)

கட்டுரைக் குறிப்புச் சட்டகத்தை இடப்புறம் மேலே எழுதிக்கொள்ளலாம்.

ii. கட்டுரைப் பொருளமைப்பு :—

கட்டுரைப் பொருள் பொதுவாய், (1) முகவுரை அல்லது தோற்றுவாய், (2) வரையறை (Definition)

(3) வகை, (4) கருவி, (5) செய்யும்முறை, (6) பயன், (7) எடுத்துக்காட்டுக் கதை, (8) முடிவு என எண்பகுதியதாகும்.

ஒருவரின் வாழ்க்கை வரலாறாயின், (1) பிறப்பு வளர்ப்பு, (2) கல்வி, (3) அலுவல், (4) இல்லறம், (5) அருஞ்செயலும் பொதுநலத் தொண்டும், (6) குணம் அல்லது ஒழுக்கம், (7) முடிவு என்னும் ஏழு பகுதியதாகும்.

ஒரு விழாவாயின் (1) தோற்றமும் நோக்கமும், (2) காலமும் இடமும், (3) நடைபெறு முறை, (4) பயன், (5) முடிவு என ஐந்து பகுதியதாகும்.

இவற்றுட் பொருட்கேற்பன கொண்டு, இடையிடை தொடர்மொழி, உவமை, பழமொழி, மேற்கோள் என்பன ஏற்ற பெற்றி யமைத்தெழுதல் நலம்.

ஒரு பொருளைப்பற்றிப் பல கருத்துக்கள் அமைத்துக்கொண்டு, அல்லது ஒரு கதையைப் பல நிகழ்ச்சிகளாக வகுத்துக்கொண்டு, அவற்றை முறைப்படுத்தி, ஒவ்வொன்றையும் பற்றி ஒவ்வொரு பாகி யெழுதவேண்டும்.

ஒருவரைப்பற்றிக் கட்டுரை வரையும்போது, அவரைக் குறித்த சுட்டுப்பெயரை முதலில் 'அவர்' என்று உயர்வுப்பன்மையில் தொடங்கினால், இறுதிவரை 'அவர்' என்றே யெழுதல் வேண்டும். 'அவன்,' 'அவள்' என்று ஒருமைப்பாலில் தொடங்கினால், இறுதிவரை அங்ஙனமே யிருத்தல்வேண்டும். உயர்ந்தோரையெல்லாம் உயர்வுப் பன்மையிலேயே கூறல் வேண்டும்,

ஒருவர் வளர்ந்து பெரியவரானபின் திரும்பவும் குழந்தையாதல் கூடாமையின், ஒருவரைப்பற்றி வரையும் போது இளம்பருவத்தைக் கூறும் பகுதியில் ஒருமைப்பாலிலும், வளர்ந்த பருவத்தைக் கூறும் பகுதியில் உயர்வுப் பன்மையிலுமாக வேறுபட வரைவது பொருந்தாது.

வரலாறுகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும்பற்றி வரையும் போது, சிறு புன் செய்திகளைக் கூறுதல் கூடாது.

3. போலிகை (மாதிரி)க் கட்டுரை

நாகரிகம்

*“நாகரிகம் என்னுஞ் சொல் நகரகம் என்னும் சொல் வினின்று பிறந்தது. நகரகம் என்பது முறையே நகரிகம், நாகரிகம் எனத் திரிந்தது. ஆங்கிலத்திலும் நாகரிகம் பற்றிய வினை நகரப்பெயரினின்று பிறந்ததே. [Civilise from Civitas (Latin) city.]

* நாகரிகம் என்னுஞ் சொல் நாகர் என்னும் பெயரினின்று பிறந்ததென்றும், நாக ரென்பார் பண்டைக் காலத்தில் நாகரிகத்திற் சிறந்திருந்தன ரென்றும், ‘ஆயிரத் தெண்ணூறுட்டை முற்றமிழர்’ (The Tamils 1800 Years Ago) என்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது. நாகர் என்பார் பண்டைக் காலத்தில் நாகநா டெனப்பட்டகீழ்த் திசை நாடுகளில் வாழ்ந்துவந்த ஒரு மக்கள் வகுப்பார். நாகவணக்க முடைமையின், அவர் நாகரெனப்பட்டார். நாகருடைய நாடு நாக நாடு. நாகரில் நாகரிகரும் அநாகரிகருமான இருவகுப்பார் இருந்துள்ளமையும், அவருள் நாகரிகரும் எவ்விதத்தும் தமிழரினும் உயர்ந்தவரல்லர் என்பதும் மணிமேகலையிலிருந் தறியப்படும். ஆதலால், நாகரிகம் என்னுஞ் சொல் நாகர் என்னும் பெயரடிப் பிறந்ததன்று.

நாகரிகம் என்பது திருந்திய வாழ்க்கை எனப்பொருள் படும். திருந்திய வாழ்க்கை உலகத்தில் முதன்முதல் நகரத்தில் தோன்றியமையின் நாகரிகமெனப்பட்டது. இக் காலத்தும் நாகரிகமில்லாதானைப் பட்டிக்காட்டானென்றும், நாட்டுப்புறத்தா னென்றும் பழித்தல் காண்க. நகரமல்லாதது நாடும் பட்டியும்.

* நாகரிகம் என்னுஞ் சொல்லைத் திருவள்ளுவர்,

“பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்”

*இக் குறியிட்ட பாகிகள் உயர்தரப்பாடசாலை மாணவர்க்கு வேண்டாதவை.

என்னும் குறளில், கண்ணோட்டம் என்னும் பொருளில் வழங்கியுள்ளார். இது பரிமேலழகர் உரையால் விளங்கும். கம்பரும் இச்சொல்லை இதே பொருளில் ஆண்டுள்ளார். கண்ணோட்டம் திருந்திய குணங்களில் ஒன்றாதலின் நாகரிகமெனப் பட்டதென்க.

அறிவும், அதன் வழிப்பட்ட ஒழுக்கமுஞ் சேர்ந்து திருந்திய வாழ்க்கையாகும். ஒழுக்கமின்றி அறிவுமட்டுமிருப்பின், அது நாகரிகமாகாது; அநாகரிகத்தின்பாற்படுவதே யாகும். ஒழுக்கமில்லாத கற்றோன் கற்ற மூடன் என இழித்திடவேபடுவான்.

அறிவேன்பது ஒழுக்கத்திற்குக் காரணமாகிய இயற்கையும் செயற்கையுமாகிய இருவகையாயிருப்பது; அவற்றுள், இயற்கையாவது குடிப்பிறப்பாலும் தெய்வத்தாலும் அமைவது; செயற்கையாவது கல்வியாலும் நல்வினத்தாலும் உண்டாவது.

ஒழுக்க மென்பது அகம் புற மென்னும் இருவகைத் தூய்மை. அவற்றுள், அகத்தூய்மையாவது மனம் வாய்மெய் என்னும் முக்கரணங்களும் தூயவாயிருத்தல்; புறத்தூய்மையாவது உடம்பு, உடை, உணவு, காற்று, உறையுள் முதலியன தூயவாயிருத்தல்.

* பரிமேலழகர் திருக்குறளுரைப் பாயிரத்தில், ஒழுக்கத்தைப்பற்றி “ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று, அவ்வவற்றிற் கோதிய அறங்களின் வழுவா தொழுதுதல்” என்று கூறியுள்ளார். இஃது எல்லார்க்கும் பொதுவான உயர்தர வொழுக்கமன்று. இதை அவ்வுரையாசிரியரே மீண்டும்,

“அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடையெயின், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி, இல்லறந் துறவறமென இருவகைநிலையாற் கூறப்பட்டது” என்று நூலா

சிரியர் கருத்திற் கேற்பக் குறித்துள்ளார். ஆதலால், ஒழுக்க மென்பது எல்லார்க்கும் பொதுவான முக்கரணத் தூய்மையேயன்றிக் குலந்தொறும் வேறுபட்ட வருணச் சிரம தருமமன்று.

இல்லறத்தில் அகத்தூய்மையும், புறத்தூய்மையும் ஒரு நிகரவா யெண்ணப்படும்; துறவறத்தில், அகத்தூய்மை புறத்தூய்மையினும் பன்மடங்கு சிறந்ததா யெண்ணப்படும்.

ஒருவன் எத்துணை எளியவனாயிருப்பினும், தன்னை யும் தன் பொருள்களையும், உள்ளும் புறம்பும் தூயவாய் வைத்துக்கொள்வதே நாகரிகமாகும். கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டுவதும், கூழானாலும் குளித்துக் குடிப்பதும், குடிலானாலும் கூட்டிக் குடியிருப்பதும் உயர்தர நாகரிகமே. அழகியனவும் விலையுயர்ந்தனவுமான உடைகளால் உடம்பைப் பொதிவதும், விலையும் சுவையு மிக்க உண்டிகளைப் பன்முறை யுண்பதும், மேனிலையும் அகலீடமு முள்ள மாளிகைகளில் வாழ்வதும், வசதியும் விலையுயர்ந்தனவுமான ஊர்திகளிற் செல்லுவதும், இயந்திரத் தாலும் ஏவலாளராலும் வினைசெய்வதும், இன்னும் இவை போன்ற பிறவும், அறிஞரும் அறிவினிகளுமான செல்வர்க்கே யுரிய ஆடம்பர வாழ்க்கையன்றி, நாகரிக வொழுக்கமாகா. இவற்றை நாகரிகமென் றெண்ணுவது மேலைப் புது நாகரிகம் பற்றிய திரிபுணர்ச்சியாகும்.

மேலைக்கல்வி கற்று, மேனாட்டுடை யணிபவரெல்லாம் நாகரிகத்திற் சிறந்தவரென் றெண்ணுவதும் அறியாமையே. கல்வி எம்மொழியினு மிருக்கலாம். உடை தட்ப வெப்ப நிலைபற்றித் தேசந்தோறும் வேறுபடுவதாகும். நாகரிகத்திற்கு இன்றி யமையாத வேளாண்மை (பிறரை யுபசரித்தல்), விருந்தோம்பல், தாழ்மை முதலிய சிறந்த குணங்களை, மேலை நாகரிக மறியாத நாட்டுமக்களிடையே மிகுதியாய்க் காண்கின்றோம்.

ஆகையால், நாகரிகமென்பது, செல்வர் வறியர் என்னும் இரு சாரார்க்கும் பொதுவான, துப்புரவும் ஒழுக்கமும் பற்றியதே யன்றி, செல்வார்க்கும் மேலையொழுக்கத்தார்க்குமே யுரிய பொருளாகி அழகும் பெருஞ்செலவும் பற்றிய தன்று.

திருந்திய உழவு, நுண்கைத் தொழில், நீர்வணிகம், போக்கு வரவுக்குரிய வாயில் வசதி, ஓவிய உணர்ச்சி, மொழி வளர்ச்சி, கலைப்பெருக்கம், திருந்திய அரசு, குலப்பிரிவின்மை முதலியன நாகரிகத்தின் சிறந்த அடையாளங்களாம்.

மக்களை மற்றவுயிரி(பிராணி)களினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவது நாகரிகமேயாதலின், தம்மை உயர்திணை யென்று கூறிக்கொள்வாரெல்லாம் நாகரிகமுடையராயிருத்தல் இன்றியமையாததாகும்.

4. கட்டுரை வகை

(Classification of Essays)

கட்டுரைகள் ஒன்றன் வரலாறுரைப்பதும், ஒன்றை வரணிப்பதும், ஒன்றைக் கருதியுரைப்பதும் பற்றி வரலாறு, வரணனை, கருதியல் என மூவகைப்படும்.

(1) வரலாறு (Narrative Essay):—

வரலாற்றுக் கட்டுரை (1) கதை, (2) நாட்டு வரலாறு (History), (3) வாழ்க்கை வரலாறு (Biography), (4) நிகழ்ச்சி (Event), (5) உரையாட்டு அல்லது தருக்கம், (6) வழிப்போக்கு என ஆறு வகைப்படும்.

அவற்றுள் கதை, பழங்கதை புதுக்கதை என இருவகைப்படும். பழங்கதை படிக்கூற்று, சுருக்கம், விரிப்பு, திரிப்பு என நான்கு முறையாய் எழுதற்கேற்கும்; புதுக்கதை உண்மை நிகழ்ச்சிகளினின்று புனைந்ததும், புதுவதாகக் கட்டியதுமென இருவகைப்படும்.

(2) வரணனை (Descriptive Essay):—

வரணனைக் கட்டுரை, (i) பொருள், (ii) இடம், (iii) காலம், (iv) சினை, (v) குணம், (vi) தொழில், (vii) காட்சி, (viii) நிகழ்ச்சி என எண் வகைப்படும்.

(3) கருதியல் அல்லது சிந்தனை (Reflective Essay):—

கருதியல் கட்டுரை (i) அறிவுரை, (ii) விளக்கம் (Exposition), (iii) சீர்திருத்தம், (iv) கண்டனம் அல்லது மறுப்பு, (v) நகைமொழி (Wits and Humour), (vi) பாணிப்பு (Imagination) என அறு வகைப்படும்.

நிகழ்ச்சி இரண்டனுள், முன்னது உள்ளவாறுரைப்பது; பின்னது புனைந்துரைப்பது.

5. கட்டுரைப் பொருள்கள்

(Subjects for Composition)

(1) புலவர்—தொல்காப்பியர், திருவள்ளுவர், இளங்கோவடிகள், ஓளவை, கம்பர், புகழேந்தி, காளமேகம், மறைமலையடிகள் முதலியோர்.

(2) அரசர்—கரிகாலன், சேரன் செங்குட்டுவன் முதலியோர்.

(3) சிற்றரசர்—பாரி, விசுவநாத நாயக்கர் முதலியோர்.

(4) சமயத்தலைவர்—புத்தர், இயேசுக்கிறித்து, மகமது முதலியோர்.

(5) சமயத்தொண்டர் — நால்வர், இராமானுசர், விவேகானந்தர் முதலியோர்.

(6) பெருமக்கள்—பச்சையப்ப முதலியார், முத்துசாமி ஐயர் முதலியோர்.

(7) சீர்திருத்தியர் — இராசாராம் மோகனராய், காந்தியார் முதலியோர்.

(8) அடியார்—கண்ணப்பர், பட்டினத்தார் முதலியோர்.

(9) கலைஞர்—எடிசன், சந்திரபோசு முதலியோர்.

(10) கற்புடை மகளிர்—வாசுகி, கண்ணகி, திலகவதியார் முதலியோர்.

(11) உயிரிகள் (பிராணிகள்) — யானை, குதிரை, நாய், பட்டுப்பூச்சி முதலியன.

(12) இடம்—துறைநகர், புகைவண்டி நிலையம், முதுநகர், மலைவளம், பொருட்காட்சி (Exhibition) விலங்கினச்சாலை (Zoo), சுரங்கம், தங்கசாலை, பல்பொருட்களம் (Museum) முதலியன.

(13) காலம்—இளவேனில், மழைநாள் முதலியன.

(14) நிகழ்ச்சி—புயல், வெள்ளம், நிலநடுக்கம் (பூகம்பம்), நிலச்சரிவு (Land slide), எரிமலை, கடல்கோள், போர், பஞ்சம், புறப்போக்கு (Excursion) முதலியன.

(15) வரலாறு—அகராதி, அச்சுவித்தை, வானூர்தி, கடிக்காரம், காசு (நாணயம்), செய்தித்தாள் (பத்திரிகை), முக்கழகம் முதலியன.

(16) கொண்டாட்டம்—பண்டிகை (பொங்கல், தீபாவளி) திருவிழா, (மகாமகம்), விளையாட்டு, பட்டமளிப்பு விழா (Convocation) முதலியன.

(17) சீர்திருத்தம்—குழுகியம் (சமுதாயம்), மதம், சிற்றூர் (சிராமம்), திருமணம் முதலியன.

(18) தருக்கம்.

எ - டு: சிக்கனக்காரன், செலவாளி—இவருள் எவன் நாட்டுக்கு நன்மை செய்பவன்?

ஆங்கிலம், இந்தி - இவற்றுள் எது இந்தியப் பொது மொழியாதற்கு ஏற்றது?

- (19) வாழ்க்கை வகை.
 (20) ஆட்சி முறை.
 (21) பல்வகைப் பொருள்கள் :—

அருள், அறிவடையும் வழிகள், அற்ப அறிவு அல்லற்கிடம், அற்பம் அற்பமன்று, அன்பு, ஆசிரிய வணக்கம், ஆராயாமைச் செய்தல், இசையின்பம், இந்திய திருமணச் சீர்திருத்தம், இந்திர (வேந்தன்) விழா, இற்றைக் கல்வியிருக்கவேண்டிய முறை, உடற்பயிற்சி, உணவுபற்றிக் கவனிக்கவேண்டியவை, மாற்றவளர்ச்சி (Evolution), உருவுகண்டெள்ளாமை. உலக ஒற்றுமையை வளர்க்கும் வழிகள், உலகப் புதுமைகள், உலகம் ஒரு கூட்டுறவுக் கழகம், உழைப்பின் சிறப்பு, எந்திரத்தின் நன்மை தீமை, எய்ப்பில் வைப்பு (Provision for the future), எல்லார்க்கும் ஒவ்வொன் றெளிது, ஒருவர் துன்பம் மற்றொருவர்க்கின்பம், ஒலிம்பிய விளையாட்டு, வானொலி, ஒழுக்கம், ஒற்றுமை உரம், ஒழிவு நேரத்தைப் பயன்படுத்தல், கடன்படல், கல்வி, கற்றோர் கடமைகள், கற்பு, காலத்தின் மாறுதல், காலந்தவறுமை, குமரிநாடு, (Lemuria), குறி பார்த்தல், கூர்நுதிக் கோபுரம் (Pyramids), கெடுவான் கேடு நினைப்பான், வறுமையால் ஒழுக்கம் மாறும் வகைகள், செந்தமிழ்ச் சிறப்பு, தமிழிலக்கணத்தின் மெய்ப்பொருள் அமைதி, தமிழிலக்கியம், தமிழின் தொன்மை, தமிழை வளர்க்கு முறை; தமிழ்நாட்டிற் கழகக்காலக் குழுக்கிய நிலை, சமயோசிதமதி, தனக்குழைப்பவன் பிறர்க்கும் உழைக்கிறான், தாய் நாட்டுப் பற்று, தாய்மொழிப்பற்று, தீண்டாமைவிலக்கு, நூல்நிலையம், நடுவுநிலை, நட்பு, நலவழி (சுகாதாரம்), நன்றி மறவாமை, நற்பழக்கங்கள், நாட்டின் பொருளாதாரம், நிலையாமை, பண்டைத் தமிழாசியல், பண்டைத் தமிழ்க்கலைகள், பண்டைத் தமிழ்த் தெய்வங்கள்,

பண்டைத் தமிழர் நாகரிகம், பண்டைத் தமிழர் வாணிகம், பன்மைப்போர்முறை, பற்றாட்டு (Hobby), பாராளுமன்றம், பிறப்பால் சிறப்பில்லை, புதுப் புனைவுகள், புலான்மறுத்தல், பெற்றோர்ப் பேணல், மதப்பொறுதி (Religious tolerance) மாந்தன் மற்ற வுயிர்கட்டுப்பட்டுள்ள கடன்கள், மனிதன் மற்ற வுயிர்களினின்று கற்றுக்கொள்பவை, மின்சாரம், முயற்சி, வழிப் போக்கின் (பயணத்தின்) பயன், வறுமையிற் செம்மை, வாய்மை, வாழ்வை நீட்டிக்கும் வழிகள், வேலையின்மையை விலக்கும் வழிகள், அறிவியல் (விஞ்ஞான) கலைவளர்ச்சி, விலங்கினத்திற்கிடர் செய்யாமை, வீட்டமைப்பு, வட்டக் காட்சி (Circus).

6. கட்டுரைக் குறிப்புச் சட்டகங்கள்

(Hints and Outline for Essays)

i. சிக்கனத்தின் நன்மை (The benefits of thrift):—

வரையறை—அளவுகடந்த சிக்கனத்தால் ஒருவருக்கும் பயனின்மை-செல்வமிருக்கும்போது பிறரது பிழைப்புக் கெடுமாறு செல்வைச் சுருக்குதல் சிக்கனமின்மை—சிக்கனத்தின் நன்மைகள்: (1) ஒருவனது செல்வம் அவன் நாட்டிலேயே யிருந்து, அந்நாட்டின் கல்வி, அறம், போர் முதலியவற்றிற்குப் பயன்படல், (2) பிறருக்குத் தவல், (3) வருந்தா வாழ்க்கை, (4) மதிப்பு—சிக்கனம் ஒருவகைத் தன்னடக்கமாதலின், மறுமையில் நற்கதிக்கும் வழியாதல்—முடிவு.

குறிப்பு:—வரையறை என்பது வரலா ரொழிந்த எல்லாக் கட்டுரைகட்கும், முடிவு என்பது எல்லாக் கட்டுரைகட்கும் பொதுவாகும்.

ii. ஒரு தெருத் துன்ப நேர்ச்சி (A street accident):—

ஓரிடத்திலிருந்து ஓர் இயங்கி (Motor) புறப்படல்—அது கடுவேகமாய்ச் செல்லல்—ஒரு தெரு மூலையில்

மறைவாக மற்றொரு வண்டி (வேகமாய்) வரல்—இரண்டும் மோதல்—இரு வண்டிகட்கும் சேதம்—தூரப்பார் (Driver) உள்ளிட்ட சிலருக்குப் படுகாயம்—காயப்பட்டவர்க்குக் கட்டு மருத்துவம்—நகரக் காவலர் உசாவல் (விசாரணை)—தூரப்பாருக்குத் தண்டனை—மாநகர்களில் துன்பநேர்ச்சி இயல்பாயினும் தக்க முற்காப்பினால் அதை மட்டுப்படுத்தல்—முடிவு.

குறிப்பு:—இயங்கி (Motor), மிதி வண்டி (Cycle). இயங்கி, மிதி வண்டி, குதிரை வண்டி முதலாக வண்டிகள் பல வகைய. அவற்றுள் எந்த இரண்டேனும் பலவேனும் மோதிக்கொள்ளலாம். சில வேளைகளில் ஓர் இயங்கி தானே ஒன்றில் மோதிக்கொள்ளலாம்; அல்லது ஒரு பள்ளத்தில் விழலாம். மாணவர் ஒரு துன்ப நேர்ச்சியைத் தாமாகவே புனைந்தெழுதுவதைவிட, உண்மையாய் நேர்ந்ததொன்றை யெழுதுவது மிகச் சிறந்ததாகும்.

iii. உடல் நலம் (சுகம்) பேணல் (The care of health):—

வரையறை—உடல் நலத்தின் முக்கியம்—அதைப் பேணும் முறைகள்: (1) உடம்பு, உணவு, காற்று, உடை, உறையுள் முதலியவற்றைத் துப்புரவாய் வைத்துக் கொள்ளல், (2) ஒத்த உணவைப் பசித்தபின் உண்டல், (3) உடற் பயிற்சி, (4) உண்டல், உடற்பயிற்சி முதலியவற்றில் வேலை தவறாமே, (5) எதிலும் ஓர் அளவாயிருத்தல், (6) காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்ப ஊண் உடை முதலியவற்றை மாற்றிக்கொள்ளல், (7) நோயை முன் தடுத்தலும் முனையிற் களைதலும், (8) எப்போதும் மன அமைதியோடும் மகிழ்ச்சியோடும் இருத்தல்—பயன்: (1) நன்றாய் வேலை செய்தல், (2) பிறருக் குதவல், (3) இன்பம் துகர்தல், (4) நீடு வாழ்தல்—முடிவு.

iv. நட்பு (Friendship):—

வரையறை—தேவை—நட்பாராய்தல்—நட்பு வகை: (1) பனை தென்னை கமுகு போன்ற தலை இடை கடை நட்பு, (2) வளர்பிறை தேய்பிறை போன்ற பெரியோர்

சிறியோர் நட்பு. (4) மெய்நட்பு, பொய்நட்பு (பகைவரது), (5) தற்காலிக நட்பு, நீடுநட்பு, (6) பிரிவாற்று நட்பு, பிரிவாற்று உயிர் நட்பு, (7) கண்டு நட்கும் நட்பு, காணாமலும் நட்கும் உணர்ச்சி நட்பு—நட்பிடை யொழுக்கம்: கூடிப்பிரியாமை, பிழை பொறுத்தல், பொறுக்க முடியாவிடின் தூற்றாது நீங்கல்—நட்பின் பயன்:—ஒருவரை யொருவர் நல்வழிப்படுத்தலும் ஒருவருக்கொருவர் உதவலும்—எடுத்துக்காட்டுக் கதை:—கபிலரும் பாரியும், சீநக்கரும் பொய்யா மொழியாரும், கோப்பெருஞ் சோழனும் பிசிராந்தையாரும் (இவற்றுள் ஒன்று.)—முடிவு.

v. பள்ளிக்கூட விடுமுறையைக் கழிக்கும் தலைசிறந்த வழிகள் (The best ways of spending a school vacation):—

விடுமுறையின் வரையறை—விடுமுறை கழிக்கும் வழிகள்: (1) இளைப்பாறல், (2) பெரியோர்க்குதவல், (3) கைத் தொழில் அல்லது பிற கலை கற்றல், (4) பொதுநலத் தொண்டு, (5) புறப்போக்கு, (6) பற்றாட்டு, (7) பொருளீட்டல்—முடிவு.

vi. நகர நலவழி (சுகாதாரம்) (Sanitation of a town):—

நகராண்மைக் கழக (Municipality) வேலைகள் வீட்டமைப்பு விதிகள்—தெரு, வீடு, குடிநீர் முதலியவற்றின் துப்புரவு—இலவச மருத்துவமும் நோய் முற்காப்பும்—பூங்கா (Park) அமைத்தல்—நல்வழி (சுகாதார) வாரக் கொண்டாட்டம்: பொருட்காட்சி, படக்காட்சி, சொற்பொழிவு, துண்டறிவிப்பு முதலியவற்றின் வாயிலாய் நலவழியறிவு புகட்டல், சீமோரைத் துப்புரவாயிருக்குமாறு ஊக்கல்—அரசியலார் தீயபொருள் விற்பனையைத் தடுத்தல்—முடிவு.

vii. காலத்தின் அருமை (The value of time):—

காலத்தின் வரையறை--காலத்தினருமை யுணரப் படும் சமயங்கள்--வாழ்நாள் வரையறை முன்னறியப் படாமை--ஒவ்வொரு பருவத்திலும் அததிற் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்தல்--தகுந்த காலத்திலும் வரிசை முறையிலும் காரியங்களைச் செய்தல்--கால அட்டவணை அமைத்துக்கொண்டு வினை செய்தல்--ஒவ்வொரு நொடியையும் பயன்படுத்தல்--குறி நூலையும் பிறப்புக் கணிப்பையும் நம்பிக் காலத்தை இழவாமை--வாழ்நாட் காலம் ஒரு பேராயிருத்தல்--வாழ்நாளை நீட்டிக்கும் வழிகள்--காலத்தை வீண் போக்குவதின் தீமை--இறப்பின் உறுதியும் வாழ்நாள் எல்லை கடவாமையும்--முடிவு.

viii. நாட்டு வாழ்க்கை (Rural life):—

இடம்பற்றிய வாழ்க்கை: (1) காட்டு வாழ்க்கை, (2) நாட்டு வாழ்க்கை, (3) நகர வாழ்க்கை--நாட்டு வாழ்க்கை வரையறை--அதன் வசதிகள்: (1) மக்கள் நெருக்கமின்மை, (2) நற்காற்று, (3) இயற்கைக் காட்சி, (4) ஒற்றுமை, (5) ஒட்டோலக்கம் (ஆடம்பரம்) இன்மை, (6) செலவுக் குறைவு, (7) சால்வும் (திருப்தியும்) அமைதியும், (8) வேளாண்மை நிகழ்ச்சி, (9) பண்டையொழுக்க வழுக்கம்--எல்லாரும் நாட்டு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள முடியாமை--அதன் குறைகள்: சில பொருள் கிடையாமை, பாதுகாப்புக் குறைவு, மக்கட் பேதைமை. நலவழிக்கேடு, கற்றார்க்கு வேலையின்மை, அஞ்சல் தாழ்ப்பு, செயற்கைக் காட்சியும் கற்றோருறவு மின்மை--ஒய்ந்தவர்க்கு நாட்டு வாழ்க்கை--கெடும்போது சீர்திருத்தல்--முடிவு.

ix. விளையாட்டின் முதன்மை (The importance of games and sports):—

விளையாட்டின் வரையறை--உடலுழைப்பும் மன உழைப்பும்--உடலுழைப்பின் முக்கியம்--மாணக்கர்க்கு

உடற்பயிற்சியின் இன்றியமையாமை — வினையாட்டின் வகைகள்—வினையாட்டின் பயன்கள்: உடல்நலம், வலிமை, விடாமுயற்சி, ஒற்றுமை, இன்பம், புகழ், பிழைப்பு—முடிவு.

x. செல்வத்தைச் சரியாய்ச் செலவிடல் (The right use of wealth) :—

செல்வத்தின் வரையறை—அதன் இன்றியமையாமை—அதைத் தேடல்—அதைப் பகிர்தல்: தெய்வம், அரசன், விருந்து, இனம், இரப்போன், தான்—வருவாயுள் அரைப் பகுதியைத் தனக்கும் காற் பகுதியைப் பிறர்க்கும் செலவிட்டு, மீதிக்காற்பகுதியை மீத்துவைத்தல்—வருவாய்க்கு மிஞ்சியும் வீணாகவும் செலவுசெய்யாமை—தன் அளவுக்கு மிஞ்சியும் தன் குடும்பத்தைக் கவனியாதும் அறஞ் செய்யாமை-வருவாய் வரத்தக்க வழியில் மீதத்தை இட்டு வைத்தல்—பேரவாக் கொண்டு முதலையிழவாமை—அளவுக்கு மிஞ்சிச் சிக்கனமாயிராமை. இன்றியமையாதவற்றிற்கு வேண்டிய அளவு செலவிடல்—பிறங்கடை (வாரிஸ்) இல்லாவிடின் பொதுநலத் தொண்டிற்கு உடைமையை யெழுதி வைத்தல்—முடிவு.

xi. ஒரு வேலையைத் தேரிந்துகொள்ளல் (The choice of a profession) :—

வேலையின் வரையறை—அதன் இன்றியமையாமை—ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு அல்லது சிற்சில வேலைக்கே திறமையமைந்திருத்தல்—இளமையில் வேலைப் பயிற்சி—பெற்றோர் தம் மக்களின் விருப்பு, திறமை இயல்பு என்னும் இவற்றுக் கேற்றவாறு அவரைப் பயிற்றுவித்தல்—பல்வேறு வேலைக்குப் பயின்றிருப்பதின் நன்மை—வேலை தெரிந்துகொள்ளாமற் கல்வி பயில்வதின் கேடு—விருப்பத் திற்கும் திறமைக்கும் ஏற்காத கல்விப் பயிற்சியின் கேடு—பொதுக் கல்வியும் தெரிந்துகொண்டே வேலைக்குச் சிறப்புப் பயிற்சி—முடிவு,

xii. பள்ளிக்கூடப் புறப்போக்கின் முதன்மை (The importance of school excursions) :—

புறப்போக்கின் வரையறை--போகத்தக்க இடங்கள்-போக்கின் வசதிகள்; செலவுக் குறைவு—பாதுகாப்பு, அரிய இடங் காணல், உணவு உறையுள் வசதி—போக்கின் நன்மைகள் : கூட்டுறவு, ஒற்றுமை, உடல்நலம், காட்சியின்பம், அறிவு, சிறந்தவரையும் சிறந்தவற்றையும் காண்டல்—போக்கின் முக்கியம்: சரித்திரம், திணை நூல், அறிவியற் கலை முதலியவற்றிற் கற்ற பொருள்களைக் கண்கூடாகக் கண்டு தெளிதல்—முடிவு.

xiii. திரைப்படக் காட்சியின் பயன் (The effects of attending cinema shows) :—

திரைப்படக் காட்சியின் வரையறை-அதன் வகைகள், —அதன் நன்மைகள் : அறிவு வளர்ச்சி, இன்பம், கூட்டுறவு, பிழைப்பு—அதன் தீமைகள் : தூக்கம், பார்வை, ஒழுக்கம், பொருள், உடல்நலம் என்னும் இவற்றின் கேடு—முடிவு.

xiv. போரின் தீமைகள் (The evils of war) :—

போரின் வரையறை—அதன் தீமைகள் : உயிர், உறுப்பு, பொருள் முதலியவற்றின் இழப்பு—தொழிற் கேடு—சில குடும்பங்கள் துணையின்றி வருந்தல்—ஒரு நாடு கடன்படல் அல்லது அடிமைப்படல்—பொருள் விலை மிகை—புது வரி—அமைதிக் குலைவு—பெருவாரி நோய்—முடிவு.

குறிப்பு :—போரால் நன்மைகளுமுண்டு. அவை தற்காப்பு, கரந்தை (இழந்ததை மீட்டல்,) நயன் (நீதி) வழங்கல், பொருட்பேறு, மறச்சிறப்பு, வேலையளிப்பு, ஒற்றுமை முதலியன.

xv. இந்தியாவிற்கு ஒரு பொதுமொழி தேவையா? (Is a common language necessary for India?) :—

இந்தியாவின் பரப்பு—இந்தியாவிற்கு ஒரு பொது மொழி யிருப்பதன் வசதி—இன்று ஆங்கிலம் பொது

மொழியா யிருத்தல்-தந்நாட்டு (சுதேச)ப் பொதுமொழிக் குத் தடை : (1) நாடு, நாகரிகம், மதம், குமுகம் (சமுகம்), மொழி முதலியவற்றின் பன்மை, (2) ஒரு மொழி பொது வாயின் அது பிறமொழியாரை வருத்தல், (3) இந்திய மைய ஆட்சி பன்மொழியில் நடைபெற இயலல்,— இவற்றை நிலையில் ஒரு புதுப் பொதுமொழி வேண்டாமை—முடிவு.

xvi. உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர் குமுகாயத் தொண்டு செய்க்கடிய பற்பல வழிகள் (Different ways in which High School pupils can do social service.) :—

முகவுரை - தொண்டு செய்யும் வழிகள் : (1) ஏழை மாணவர்க்கு இலவசக் கல்வி பயிற்றல், (2) பொதுநல வினைக்குப் பொருள் சேர்த்தல், (3) துன்ப நிகழ்ச்சிகளில் உதவல், (4) கூட்டங்களில் அமைதி காத்தல், (5) ஒருவர் பிறரை ஏமாற்றுவதைத் தடுத்தல், (6) அன்முறை (அநியாயம்) களை அரசியலார்க்கு அறிவித்தல், (7) அரசியல் அதிகாரிகளுடன் ஒத்துழைத்தல்—முடிவு.

xvii. அன்றூட வாழ்க்கையிற் கலைமுறை யறிவின் பயன் (Importance of scientific knowledge in every-day life) :—

முகவுரை-கலைமுறையறி வின் பயன் : (1) உடல்நலம் பேணல், (2) முதன் மருத்துவம் (First Aid), (3) ஒரு வினையை வெல்வழி (உபாயம்)யாய்ச் செய்தல், (4) செலவைச் சுருக்கல், (5) தொழில் செய்தல், (6) பொறிகளை (machines)ச் செப்பனிடல், (7) துன்பத்தில் தப்புதல், (8) பிறருக் கறிவு புகட்டல்—முடிவு.

xviii. வாழ்க்கையிற் கட்டொழுங்கின் பயன் (Value of discipline in life) :—

கட்டொழுங்கின் வரையறை—அதற்குரிய குணங்கள் : பொறுமை, அடக்கம், பணிவு முதலியன—அது

வெளிப்படும் வழிகள் : (1) காலந்தவறாமை, (2) தலைவர்க்குக் கீழ்ப்படிதல், (3) ஒன்றை அளவாய் நுகர்தல், (4) வரவுக்கு மிஞ்சிச் செலவு செய்யாமை, (5) செய்வன திருந்தச் செய்தல், (6) பிறர் நலம் பேணல், (7) துன்பம் பொறுத்தல்—அதன் பயன் : நிலை யுயர்தல், நீடு வாழ்தல், மதிப்பு, மறுமையில் நற்கதி—முடிவு.

xix. ஒலிபரப்பின் நன்மைகள் (Benefits of broadcasting):—

முகவுரை - ஐக்கீசசந்திரபோசின் முயற்சி—மார்க்கோனியின் புனைவு-ஒலிபரப்பின் நன்மைகள் : (1) செய்தி யறிவு, (2) விளம்பரம். (3) இன்னிசையும் சொற்பொழிவும் கேட்டல், (4) வினை விரைவு, (5) கப்பற் சேதம் தடுத்தல்—முடிவு.

xx. ஒன்றிய நாட்டமைப்பு (The United Nations Organisation 'UNO') :—

(1) பன்னாட்டுக் கழகக்குலைவு - ஐக்கிய நாட்டமைப்புத் தோற்றம் (1946). (2) அறுபது நாடுகள் - பதினே ருறுப்புக்கள் - நிலையான வறுப்புக்கள் (5) - தேர்ந்தெடுக்கப்பெறும் உறுப்புக்கள் 6. (3) சட்டதிட்டங்கள். (4) இதுவரை செய்துள்ள நன்மை. (5) முடிவு.

xxi. (நோபெல் பரிசு (The Nobel Prize):—

ஸ்வீடனில் ஆல்ப்ரெட் பெர்ன்ஹாட் நோபெல் (1883-1896) - அவர் ரஷ்யாவில் பொருளிட்டி மீளல் - அவரது இறுதிமுறி (Will) - பரிசு மதிப்பு 8000 பவுன் பரிசு விதிகள்—பரிசுகளும் பரிசிலரைத் துணியும் கழகங்களும் : (1) (2) பூதநூல் வேதிநூற் பரிசுகட்கு ஸ்வீடன் அரசு அறிவியற் கழகம், (3) மருத்துவ நூற்பரிசுக்கு ஸ்தாக்கோம் மருத்துவக் கழகம், (4) இலக்கிய நூற் பரிசுக்கு ஸ்வீடன் அரசு இலக்கியக் கழகம், (5) உலக அமைதிப் பரிசுக்கு நார்வே நாட்டுப் பாராளு மன்றம்—பரிசுத் தொகை—பரிசளிப்பு விழா—இந்தியாவின் பரிசு பெற்ற

வர்: தாகூர், செகதீச சந்திர போஸ்—பரிசின் பயன்—
முடிவு.

xxii. செங்குறுக்கைக் கழகம் (The Red Cross Society):—

3-ம் நெப்போலியன் ஆஸ்திரியாவுடன் செய்த போர் (1859) - ஹென்றி டியூனண்டு புண்பட்டவர்க்குச் செய்த உதவி—1864-ல் ஜெனிவாவில் செங்குறுக்கைக் கழக நிறுவனம்—விதிகளும் நோக்கமும்—கிளைகளும் அவற்றின் சின்னங்களும்: துருக்கியர் எகிப்தியர் செம்பிறைக் கழகம், பெனிசியர் செம்பரிதிக் கழகம்—கழகம் இதுவரை செய்துள்ள தொண்டுகள்—சிறு செங்குறுக்கைக் கழகம்—அதன் அமைப்பும் விதிகளும்—கழகத்தின் நன்மைகள்—முடிவு.

xxiii. மதுவிலக்கு (Prohibition):—

மதுவின் வரையறவு—அதன் வகைகள்—அதன் தீமைகள்—திருவள்ளூர் கூற்று-அமெரிக்க மதுவிலக்கு-காங்கிரசு ஆட்சி மதுவிலக்குச் சட்டம் - அதன் நன்மை தீமைகள்—முடிவு.

xxiv. நூல் நிலையத்தின் நன்மைகள் :

(1) வரையறை - (2) நூல்நிலைய வகைகள் - சொந்த நூல்நிலையம், பொது நூல்நிலையம், சுற்றிவரு நூல்நிலையம், சேமிப்பு நூல்நிலையம். (3) நூல்நிலைய விதியொழுங்குகள், (4) பயன்பாடு. (5) முடிவு.

xxv. தட்பவெப்ப நிலையால் மக்களிடையே வேறுபடுவன (The effects of climate on Man):—

முகவுரை—தட்பவெப்ப நிலையால் வேறுபடுவன :
(1) உணவு, (2) உடை, (3) தொழில், (4) நிறம், (5) வடி

வம், (6) மொழி, (7) கருத்து, (8) மதம், (9) பழக்க வழக்கம், (10) முடிவு.

xxvi. இந்திய விதேலையால் இந்தியர்க்கு ஏற்பட்டுள்ள நன்மைகள் :—

(1) பதவிப்பேறு, (2) பொருளாட்சிப் பெருக்கம், (3) வணிகவளர்ச்சி, (4) உலக மதிப்பு.

xxvii. சிற்றூர் (கிராம) அல்லது நாட்டுப்புறச் சீர்திருத்தம் (Rural re-construction) :—

இந்தியாவில் 7 இலக்கம் (லக்ஷம்) சிற்றூர்கள், நூற்றுமேனியில் நகர மக்கள் 11 பேர்; சிற்றூர் மக்கள் 89 பேர்—சீர்திருத்த வழிகள் :—(1) கல்வி : (இந்தியருள் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர் 100-க்கு 8 பேர்) கட்டாய முதன் முறைக் கல்வியும் இராப் பாடசாலையும், (2) நல வழி : (இந்தியரின் சராசரி வாழ்நாள் 36.7 ஆண்டு) படக்காட்சி, பொருட்காட்சி, சொற்பொழிவுகளால் நல வழி யறிவு புகட்டல், (3) கடன் நீக்கம் : (உழவரின் சராசரிக் கடன் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் 31 உருபா ; சென்னை மாகாணத்தில் 50 உருபா) கூட்டுறவுக் கழகம், வரிக் குறைப்பு, (4) திருந்திய தொழின் முறை, (5) தொழிற் பெருக்கம் : குடிசைக் கைத்தொழிலும் புள் விலங்குப் பண்ணைகளும், (6) பொது அறிவு : வானொலியும் சொற்பொழிவும்—முடிவு.

xxviii. கூட்டுறவுக் கழகம்—(Co-operative Societies) :—

கூட்டுறவு வழிகள் : தொழில், விற்பனை, கொடுக்கல் வாங்கல் - கூட்டுறவுக் கழக வகை : (1) பதிவு செய்தது, (2) பதிவு செய்யாதது - கூட்டுறவுக் கழகத் தோற்றம் (19-ஆம் நூற்றாண்டில் செர்மனியில்) - இந்தியாவில், 1904-ம் ஆண்டுக் கூட்டுறவு நாணயச் சட்டம், 1912-ம்

ஆண்டு இந்தியக் கூட்டுறவுச் சட்டம் - பதிவு செய்த கழக வகை: (1) நகரக் கழகம், (2) சிற்றூர்க் கழகம் - கழக அமைப்பு: பேரவை, செயலாளர், இயக்குநர் (Director) தலைவர், காசாளர் (Cashier) கணக்கர், (பதிவாளரால் பதிவு)—கூட்டுறவு முதல் சேரும் வழிகள் - உறுப்பினர் கடன் வாங்கும் முறை—கழக வருவாய்ப் பகிர்வு—கழகத்தின் பயன்கள்—முடிவு.

xxix. செய்தித்தாளின் பயன் (The advantages of news-papers):—

16-ம் நூற்றாண்டில் வெனிஸ் நகரத்தில் செய்தித்தாள் தோற்றம் - இங்கிலாந்தில் 17-ம் நூற்றாண்டில் செய்தித்தாள்—இந்தியாவில் இந்திய விளம்பரப் பட்டியல் (India Gazette)—இராசாராம் மோகன்ராய் செய்தித்தாள் தொண்டு—செய்தித்தாள் வகைகள்—அவற்றின் பயன்கள்—முடிவு.

xxx. தற்காலப் போர்முறை (Modern methods of warfare):—

முகவுரை - வானப்படை (Air Force) - வானூர்தி வகை: பொருவான் (Fighter), நெருப்புமிழி (Spitfire), குண்டுமுகில் (Bomber) முதலியன; குண்டு பொழி முறை: (1) உயர் மட்டக் குண்டுப் பொழிவு (High Level Bombing) (2) தாழ்மட்டக் குண்டுப் பொழிவு (Low Level Bombing); (3) சரிவு நிலைக் குண்டுப் பொழிவு (Glide Bombing) (4) பருந்து வீழ்ச்சி அல்லது கீழ்ப்பாய்ச்சற் குண்டுப் பொழிவு (Dive Bombing); குண்டு வகை: எரிகுண்டு, வெடிகுண்டு, தொட்டால் வெடிப்பான், பிந்தி வெடிப்பான், துளை த்துருவி முதலியன; குதிகுடைப்படை (Parachute army), நாவாய்ப்படை (Navy):—கடற்போர்க்கருவிகள்: போர்க் கப்பல் (Battle ship,) அழிப்பான் (Destroyer), நீர் மூழ்கி (Submarine),

இயங்கிப் படகு (Motor boat), காந்தச் சுரங்கம் (Magnetic mine), சுரங்கவாரி (Mine Sweeper), நீர்க்கணை (Torpedo) முதலியன. நிலப்படை :—நீட்டு வீச்சுப் பிரங்கி (Long range gun), பொறிப் பிரங்கி (Machine gun), வானெதிர்ப்புப் பிரங்கி (Anti - aircraft gun), தாங்கி (Tank), பொருநர் (Soldiers), அணுகுண்டு, நீரியக் குண்டு, கண்டமேலேவி (I. C. B. M.)

xxxii. காசுமீரத்தொல்லை :—

(1) இந்திய விடுதலையும் பாக்கித்தான் தோற்றமும் (1947).

(2) காசுமீர முகமதியர் பெரும்பான்மையும் பாக்கித்தான் கிளர்ச்சியும்.

(3) ஒன்றிய நாட்டமைப்புத் தலையீடு.

(4) சமரசப் பேச்சுக்களும் அவற்றின் முறிவும்.

(5) முடிவு.

xxxiii. செய்தித்தாளின் செல்வாக்கு :—

(1) பேச்சுப்போன்றே எழுத்தும் மக்கட்கு உணர்ச்சி யூட்டுதல், (2) சிறந்த எழுத்தாளரின் திறமை, (3) சிறந்த செய்தித்தாள் நாடு முழுதும் பரவல், (4) சில செய்தித்தாள் ஆசிரியர் அரசரானமை-எடுத்துக்காட்டு, (5) முடிவு.

xxxiii. உண்பொருள் விளைவுப்பெருக்க இயக்கம் (Grow More Food Campaign) :—

(1) இற்றைப் போர்.

(2) ஆட்பெருக்கம்—அயல்நாட்டுப் படைகள் வந்திருத்தலும், கடாரம் (பர்மா) சென்ற இந்தியர் மீளுதலும்.

(3) உணவுக் குறைவு - ஆட்பெருக்கம். கடாரத்து நெல் வரத்தின்மை, விளைபுலங்கள் பாசறையிடமாதல்,

பொருட் போக்குவரத்து வசதிக் குறை, படை மறவர் பொருள்விலை யேற்றல்.

(4) விளைவைப் பெருக்கல்—புறம்போக்கு நிலத்தைப் பண்படுத்தல், பயிரிடா விளைபுலத்திற் பயிரிடல், பல பூ (போகம்) விளைவித்தல், உணவுப்பொருளை மட்டும் பயிரிடல், உணவுப்பொருள் விளைவுப் பெருக்க இயக்கத் தார் சொற்பொழிவுகள்.

(5) முடிவு.

xxxiv. பங்கீடு (Rationing):—

(1) சென்றபோர், (2) ஆட்பெருக்கம், (3) உணவுக் குறை, (4) பங்கீடு - பங்கீட்டுமுறை, பங்கீட்டின் நன்மை தீமை, (5) பங்கீடு ஏற்பட்ட இடங்கள், (6) முடிவு.

xxxv. இலவச வாசகசாலையின் பயன் :—

(1) அறிவின் இன்றியமையாமை, (2) அறிவூட்டும் கருவிகளுள் செய்தித்தாளும் திங்கள் இதழும் ஒருவகையா யமைதல், (3) பெரும்பாலரின் வறுமையும் இலவச வாசக சாலைத் தேவையும், (4) தனிப்பட்டவரும் கழகங்களும் நடத்திவரும் இலவச வாசகசாலைகள், (5) பயன், (6) முடிவு.

xxxvi. தமிழிசை இயக்கம்:—

(1) முத்தமிழ் (இயல் இசை நாடகம்)- கி. மு. 2500, இசைத் தமிழ்த் தேர்ச்சி : சுரம், பண், தாளம், பாட்டு, கருவி, இசைத்தமிழ் நூல்கள்.

(2) இசைத் தமிழ் மறைவு. (கடைச் சங்கத்திற்குப் பின்) குலப்பிரிவினையும் பிறப்பா லுயர்வு தாழ்வும், பாணர் இசைத் தொழில் இழத்தல், சமண பவுத்தங்கள் இசைத் தமிழை வெறுத்தல், ஆரியர் இசைத்தமிழை வடமொழி யில் மொழி பெயர்த்தலும் வடசொற்களை இசைத் தமிழிற்

புகுத்தலும், வடமொழிக்கு உயர்வும் தென்மொழிக்குத் தாழ்வும் கற்பிக்கப்பட்டமை, தமிழரசர் வலிகுன்றியமையும், தெலுங்க அரசரும் கன்னட அரசரும் தமிழ் நாட்டை ஆண்டமையும், மகமதிய மன்னர் தென்னைடைக் கர்நாட்டக் என்று அழைத்தல், புரந்தரதாசர் கன்னட கீர்த்தனையும் தியாகராச ஐயர் தெலுங்குக் கீர்த்தனையும், இசைத்தமிழ் கர்நாடக சங்கீதம் என்று பெயர் பெறலும் தமிழ்ப்பாட்டு அருகலும் இசைத்தமிழ் நூலழிவும்.

(3) இசைத் தமிழ்ப்புதுக்கம்—அரசர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் 'தமிழிசை இயக்கம்' 1940-இல் பணம் ஒதுக்கல், தமிழிசை யெதிர்ப்பு, தனித்தமிழ் இசையரங்கு, புதுத்தமிழ்க் கீர்த்தனைகட்குப் பரிசும் அவற்றின் வெளியீடும், சென்னைத் தமிழிசைச் சங்கம், சென்னைத் தமிழிசை மாநாடு.

முடிவு-தமிழிசை இயக்கம் வலுத்தலும், எதிர்ப்புக்குன்றி யொழிதலும்.

xxxvii. உலக அமைதி அல்லது போரை ஒழிப்பதேப்படி?

(1) உலகத்துப் பொது ஆட்சி நிறுவல், (2) தேசிய வெறி விலக்கு, (3) பன்னாட்டுறவு, (4) மக்களெல்லாரும் ஒரினம் என்னும் உணர்ச்சியைப் பரப்பல், (5) மிகைப்பிறப்புத்தடை.

xxxviii. இந்திய வொற்றுமைக்கான வழிகள் :—

(1) வலிமையுள்ள மையம், (2) மொழிவாரி மண்டலப் பிரிவு, (3) போதிய மண்டல வுரிமை, (4) குலவேறுபாட்டு மொழிப்பு, (5) மதப்பொறுதி, (6) எளியவர்முன்னேற்றம்.

xxxix. இலவசக் கட்டாயத் துவக்கக் கல்வி :—

(1) நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு எழுத்தறிவின் அடிப்படை, (2) இங்கிலாந்தில் 1875-இல் ஏற்படுத்திய கட்டாயக் கல்வி.

யக் கல்விச் சட்டம், (3) பிறநாடுகளில் பொதுமக்கள் அறியாமையைப் போக்கிய வழிகள், (4) இந்தியாவில் எழுத்தறியாதவர் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றுவராயிருத்தல் (5) அரசியலாரும் பெருஞ் செல்வரும் செய்ய வேண்டிய கடமை, (6) முடிவு.

XL. அறிவியலால் நன்மையா? தீமையா? :—

(1) விஞ்ஞானம் பழங்காலத்தே தோன்றிப்படிப்படியாய் வளர்ந்து வருதல், (2) விஞ்ஞானத்தால் பெருநன்மையும் சிறு தீமையுமிருத்தல், (3) அணுக்குண்டாலும்நன்மை ஏற்படுதல், (4) இக்காலத்திற்கு விஞ்ஞானத்தின் இன்றியமையாமை, (5) ஆய்வுக் குறைவினால் விஞ்ஞானத்தின் தீமை பெரிதாகவும் நன்மை சிறிதாகவும் தோன்றல், (6) முடிவு—எக்கருவியிலும் நன்மையும் தீமையுமிருத்தல்—மனத்தைக் குறைகூறுது கருவியைக் குறைகூறும் பேதைமை, அமைதி—அமைதியின்மை.

XLI. குடும்பக் கட்டுப்பாடு (Family Planing)

- (1) ஞாலப்பரப்பும் அதன் விளைபொருட்களும் ஓர் அளவிட்டிருத்தல்.
- (2) மக்கட்டொகை அளவிற்குமிஞ்சலும் உணவுத் தட்டும்.
- (3) பிறப்புத்தடை தீவினையன்று.
- (4) வருவாய்க்கேற்பக்குடும்பத்தை மட்டுப்படுத்தல்.
- (5) அரசியலார் கடமையும் பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்பும்.
- (6) மக்கட்டொகை மிகையின் தீமைகள்.
- (7) முடிவு.

7. பெருவழக்கான பிழைகளும் திருத்தமும் (Common errors corrected)

i. எழுத்து:

பிழை

திருத்தம்

அ துவை	... அதை
அன்றைய தினம்	... அன்றைத்தினம்
ஏனையத் தேசம்	... ஏனத்தேசம்
தாய் தகப்பன்கள்	... தாய் தகப்பன்மார்
நாங்கு, நான்ங்கு	... நாங்கு
நீர்கள்	... நீங்கள்
பூண்வது	... பூணூவது, பூண்பது
மகன்கள்	... ஆண் மக்கள், புதல்வர்
மக்கள்கள், மகள்கள்	... மக்கள், பெண்மக்கள், புதல்வியர்
மா துவை	... மாதை
ஓந்து	... ஓ, ஐந்து
அவன் ஊருக்குப்	... அவன்.....போ
போகயில்	... கையில்
அவன் பள்ளிக்கூடத்	... அவன் பள்ளிக்கூடத்திற்குப்
திர்க்குப் போனான்	... போனான்

ii. சாட்டு:

அங்கே பலர் வந்ததால்	... அங்கே பலர் வந்ததால், அந்த
இந்த இடம் நல்லதாயிருந்தது	... இடம் நல்லதாயிருந்தது

iii புணர்ச்சி:

அவன் சொன்னது ஆவது	... அவன் சொன்னதாவது
ஆன் உடன்	... ஆனவுடன்

iv முறை:

அளவு உணவுக்கு உண்டு	... உணவுக்கு அளவுண்டு
அவன் எனக்கு ஓர் இடமும்...	... அவன் எனக்கு உட்கார ஓர்
உட்கார கொடுக்கவில்லை...	... இடமும் கொடுக்கவில்லை.
4 மணி சுமாருக்கு	... சுமார் 4 மணிக்கு

v சொல்லளவு:

அடிக்கடி சாப்பாடு சாப்பி	... அடிக்கடி சாப்பிடக்கூடாது.
டக்கூடாது	
ஒரு மலையொன்றிருக்கிறது	... ஒரு மலை யிருக்கிறது. (அல்லது)
கிறது	... மலையொன்றிருக்கிறது.

விடுமுறை நாள் விட்ட ... விடுமுறை விட்டபோது.

போது

விடுமுறையென்றால் வேலை ... விடுமுறையென்றால் வேலை யில்
யில்லாத நாளுக்கு விடு லாத நாள். (அல்லது) வேலை
முறையென்று பெயர் யில்லாத நாளுக்கு விடுமுறை
யென்று பெயர்.

கணக்கில்லாத பல கதைகள் ... கணக்கில்லாத கதைகள், (அல்
லது) பல கதைகள்.

இதை அதிகமாக விடுமுறை... இதை அதிகமாக விடுமுறையில்
யில்தான் முக்கியமாய்ச் தான் செய்வார்கள்.
செய்வார்கள்.

சில கிளிகள் அல்லது சில ... சிலகிளிகள் அல்லது குருவிகள்
குருவிகள்.

சந்தோஷப்படும்படி செய்ய... சந்தோஷப்படுத்த.

வாணிகமாவது அல்லது ... வாணிகமாவது கைத்தொழிலா
கைத்தொழிலாவது. வது, (அல்லது) வாணிகம்
அல்லது கைத்தொழில்.

இங்கு வந்து வாணிகன் ... இங்கு வாணிகன்செய்ய வந்திருக்
செய்ய வந்திருக்கிறோம் கிறோம்.

பெரியவனாக ஆன ... பெரியவனான

ஆங்கில அரசன் கையின் ... ஆங்கில அரசன் கீழ்
கீழ்

இப்பாரத நாட்டில் பிறந் ... இந்தியர்.
தவர்

vi சொல்:

அதிகக் களைத்து ... அதிகக் களைத்து.

நட்புச் சேர்கின்றனர் ... நட்புச் செய்கின்றனர்.

இவ்வூரில் மருத்துவர் ... இவ்வூரில் மருத்துவர் இல்லை.

இறைக்குப் பள்ளிக் ... இன்றைக்குப் பள்ளிக்கூடம்.
கூடம் கிடையாது இல்லை.

அவ்வூரில் சிறிய வாணி ... அவ்வூரில் சிறிது வாணிகம்
கம் நடந்தது நடந்தது.

எந்த இடத்திலிருந்து ... எந்த இடத்திலிருந்து செய்தியோ
செய்தியோ பாட்டோ பாட்டோ வேண்டுமோ அந்த
வேண்டுமானால் அந்த இடத்திற்கு.

இடத்திற்கு

யாதொரு காரியம் செய் ... யாதொரு காரியம் செய்தாலும்
தால் (அல்லது) ஏதாவதொரு காரி
யம் செய்தால்.

- பெரும் யானை ... பேரியானை, பெரிய யானை.
 மள்ளுவன் சொன்ன ... மள்ளுவன் சொன்னதாவது
 தாவது
 “நான் வருவேன்” என்றான் ... “நான் வருவேன்” என்பது
 (அல்லது) மள்ளுவன் “நான்
 வருவேன்” என்றான்.
- சிறிது நாள் ... சில நாள்.
 உற்சாகமாகக் காணிக்கை ... ஊக்கமாகக் காணிக்கை கொடுக்
 வாங்கப்படும் ... கப்பட வேண்டும்.
 அபிசீனியர் ஒரு முரடர் ... அபிசீனியர் ஒரு முரட்டு வகுப்பார்.
 அந்த வேலையை அவனுக்குக் ... அந்த வேலையை அவனுக்குக்
 கொடுத்ததற்குக் காரணம், அவ
 னும், அவனுடைய அய
 லார் அவனையே விரும்
 பியதால். ... கொடுத்ததற்குக் காரணம், அவ
 னுடைய அயலார் அவனையே
 விரும்பினதே. (அல்லது) அவ
 னுடைய அயலார் அவனையே
 விரும்பியதால் அந்த வேலையை
 அவனுக்குக் கொடுத்தார்கள்.
- சூரியனும் இராமனும் சூரிய... சூரியனும் இராமனும் ஒரு குலத்
 குலத்தவர். ... தார். (அல்லது) இராமன்
 சூரிய குலத்தான்.
- மாடு மேயுண்டது ... மாடு மேய்க்கப்பட்டது.
 நாகரிகம் வரவர மேன்மை... நாகரிகம் வரவர வளர்கிறது.
 யடைகிறது.

vii வேற்றுமை:

- அவை நால்வகைப்படும் ... அவை கரி, பரி, தேர், காலாள்
 அவை கரி, பரி, தேர், என நால்வகைப்படும்.
 காலாள் எனப்படும்.
 ஒருவர்க்கொருவர் ... ஒருவரோடொருவர் சண்டையிட்
 சண்டை செய்தார்கள். ... டார்கள்.
 வேலையில்லா நேரத்திற்கு ... வேலையில்லாத வேளை (அல்லது
 விடுமுறை யெனப்படும். ... நாள்) விடுமுறை யெனப்படும்.
 அவர்கள் விளங்கிக்கொண் ... அவர்களுக்கு விளங்கிக் கொண்
 டார்கள். ... டது.
 7-ம் வயிலிருந்து பள்ளிக் ... 7-ஆம் வயிலிருந்து பள்ளிக்கூடம் துவங்
 கூடம் துவங்கிற்று. ... கிற்று.
 அவர்களை நட்புச் செய்ய ... அவர்களுடன் நட்புச்செய்ய
 வேண்டும். ... வேண்டும்.
 உன்னை எனக்குத் தெரியும்... உன்னைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும்
 (அல்லது) உன்னை நானறிவேன்.

- நம்முடைய மகிழ்ச்சி ... நமக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகும்.
யுண்டாகும்.
- பல பொருட்களைச் சேர்ப்பு ... பல பொருட்களைச் சேர்ப்பதினால்
பதினால் நன்மை பயக் ... நன்மை யுண்டாகும் (அல்லது)
கும். ... பல பொருட்களைச் சேர்ப்பது
நன்மை பயக்கும்.
- இச்சூழ்ச்சியத்தை மார்க் ... இச்சூழ்ச்சியத்தை மார்க்கோனி
கோனியால் கண்டு ... கண்டுபிடித்தார். (அல்லது) இச்
பிடிக்கப்பட்டது. ... சூழ்ச்சியம் மார்க்கோனியால்
கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.
- நாம் எல்லாரையும். ... நம்மெல்லாரையும்.
நாம் எல்லாருக்கும். ... நம்மெல்லாருக்கும்.
கல்லின்மேல் மூட்டை ... கல்லின்மேல் மூட்டையை
வைத்தான். ... வைத்தான்.

viii இசைவு:

- ஒவ்வொரு பையன்களுக் ... ஒவ்வொரு பையனுக்கும்.
கும்
- மக்கள் வாழ்கிறார் ... மக்கள் வாழ்கிறார்கள்.
கிண்ணங்கள் தங்கங்களாக ... கிண்ணங்கள் தங்கமாக மாறின.
மாறினது.
- பாடசாலையுங் குளமுங் ... பாடசாலையும் குளமும் அமைத்
கட்டினான். ... தான்.
- இங்கே புத்தகங்கள் கிடை ... இங்கே புத்தகங்கள் இல்லை.
யாது.
- நாங்களும் எங்கள் ஆசிரிய ... நாங்களும் எங்கள் ஆசிரியரும்
ரும் களிப்புற்றனர். ... களிப்புற்றோம்.

ix இணைப்பு:

- அழகான தோட்டங்கள் ... அழகான தோட்டங்களையும் மற்ற
இன்னும் மற்றவை ... வற்றையும் பார்க்கலாம்.
களைப் பார்க்கலாம்.
- எல்லாக் கடைகள் சாத்தப் ... எல்லாக் கடைகளும் சாத்தப்
படும். ... படும்.
- மன்னித்து விடுவதாகவும் ... மன்னித்து விடுவதாக அல்லது
அல்லது தண்டனை விதிப் ... தண்டனை விதிப்பதாகச் சொன்
பதாகவுஞ் சொன்னான். ... னான்.
- அவன் அரசனும் வள்ளலு ... அவன் அரசனும் வள்ளலாயும்
மிருந்தான். ... இருந்தான்.

x ஒருபோகு :

தாசுமாய் மட்டுமன்று பசியா... தாசுமாய் மட்டுமன்று பசியாய்
யிருந்தான். மிருந்தான்.

அவர்கள் வேலைசெய்தோ ... அவர்கள் வேலைசெய்தோ அல்லது
அல்லது படித்து வரு படித்தோ வருமிடம். (அல்லது)
மிடம். அவர்கள் வேலைசெய்து அல்லது
படித்து வருமிடம்.

வில்ங்குகளையும் பறவை ... வில்ங்குகளையும் பறவைகளையும்
களைப் பற்றியும் தெரிந்து பற்றித் தெரிந்துகொண்டான்.
கொண்டான்.

அம்பின் ஒரு பகுதி சிவப்பும்... அம்பின் ஒரு பகுதி சிவப்பும்
மற்றொரு பகுதி பச்சை மற்றொரு பகுதி பச்சையுமாக
யாக இருந்தது. இருந்தது. (அல்லது)... சிவப்பா
யும்..... பச்சையாயும்.....

xi சொற்றொடரமைப்பு :

அவன் தன்னைச் சந்தோஷ... அவன் தன்னை மகிழ்ச்சியுள்ளவ
முள்ளவளுக்குவதற்கு னுக்குவதற்கு, மற்ற மக்களிடம்
மற்ற சனங்களிடம் சாது அடக்கமாய்ப் பல கதைகள்
வாயும், அநேக கதைகள் சொல்வதும், அவர்கள் அதைக்
சொல்வதும், அவர்கள் கேட்டுச் சிரிப்பதும் உண்டு.
இதைக் கேட்டுச் சிரிப்ப அவன் ஒவ்வொருவரையும்
தும், ஒவ்வொரு சனத் போய்ப்பார்ப்பான். மேலும்
தையும், போய்ப் பார்ப ஒரு வியக்கத்தக்க செய்தி என்ன
பதும் மேலும் ஒரு அதி வென்றால், அவன் மக்களை
சயமான வேலை சனங் ஒற்றுமையாக்கினதாகும்.

அவனிடம் ஒரு விநோத... அவனிடம் ஒரு வேடிக்கைக் குண
முண்டு. தன்னை மறந்து முண்டு. அது தன்னை மறந்து
விடுவான். அவன் மற்ற விட்டு மற்றவர்களை மகிழ்விப்
வர்களைச் சந்தோஷப் பதுதான்.
படுத்த வேண்டுமென்

அவன் ஒரு கணவு கண்ட... அவன் தன் அறையில் ஓர் உருவம்
தாசுவும் அது என்ன வந்ததுபோல் கணவு கண்ட
வென்றால், அவன் அறை தாசுச் சொன்னான்.
யில் ஓர் உருவம் வந்த
தாசுவும் சொன்னான்.

சுத்தம் சோறு போடும் என்... “சுத்தம் சோறுபோடும்” என்பது
பது போல் சுத்தமா பழமொழியாதலால் துப்புரவா
யிருக்க வேண்டும். (அல்லது)
துப்புரவாயிருக்க வேண்டும்.
“சுத்தம் சோறுபோடும்” என்
பது பழமொழி.

நீ யார் என்றும் இக்குதிரை... அவன் யாரென்றும். அக்குதிரை
யின் நோக்கம் என்ன யைச் செய்ததின் நோக்க
வென்றும் அறிவிக்கச் மென்ன வென்றும் அறிவிக்கச்
சொல். சொல்.

xii பொருள் :

நோபெல் பரிசை அறியாத... உலகிற் படித்தவரெல்லோரும்
வர் உலகில் ஒருவரு நோபெல் பரிசை யறிவர்.
மில்லை. ஆயினும் படியா
தவர்க்கு அதைப்பற்றி
ஒன்றும் தெரியாது.

போரைப்பற்றி ஒலி பரப்பி... ஒலி பரப்பியால் போர்ச் செய்தி
னார்கள். யைப் பரப்பினார்கள்.

இப்பாரத நாட்டிற் பிறந்த... மக்கள் அனைவர்க்கும் ஓய்வு
அனைவருக்கும் ஓய்வு அவ இன்றியமையாதது.
சியம்.

xiii வழக்கு :

பரீட்சையில் முதலாக ... தேர்வில் முதலாகத் தேறினான்.
வந்தான்.

எமனுக்கு விருந்தானான் ... கூற்றுவனுக்கு இரையானான்.

வேலையை எடுத்துக்கொள் ... வேலையை ஒப்புக்கொள்.

வேலைகளை ஸ்தாபித்தார். ... வேலைகளை ஏற்படுத்தினார்.

குளம் கட்டினான். ... குளம் வெட்டினான்.

வாலிப ஆண், வாலிப ஒரு ... இளைஞன்.

வன்.

இவ்வூரில் இளநீர் கிடைக்க ... இவ்வூரில் இளநீர் கிடைக்கிற
மாட்டேன் என்கிறது. தில்லை.

மெலிந்த ஆடை, ... மெல்லிய ஆடை.

[Faint paragraph of text]

[Faint paragraph of text]

[Faint paragraph of text]

[Faint paragraph of text]

பின்னிணைப்பு

1. கட்டுரை திருத்தும் முறை

ஆசிரியர், சிவப்பெழுதுகோலால் அல்லது சிவப்பு மையில், மாணவர் கட்டுரைப் பிழைகளைக் கீழ்வருமாறு குறித்தல் நலம்.

மாணவர் தாமாகவோ ஆசிரியரைக் கேட்டோ பிழை தெரிந்து, குறிப்புப் புத்தகத்தின் இடப்பக்கத்தில் ஒவ்வொரு பிழையையும் நேர் நேர் ஒவ்வொரு முறை திருத்தல் வேண்டும். மாணவர் எப்போதும் கருப்பு அல்லது கருநீல மையிலேயே கட்டுரை வரையவும் பிழை திருத்தவும் வேண்டும்.

i. பிழை குறிக்குமாறு:—

(1) கட்டுரையில் தலைப்பு, தேதி, பயிற்சியெண் என்பவை குறிக்கப் பெறாவிட்டால், அதனதன் பெயரை எழுதி சுற்றில் வினாக்குறி யிடுக.

எ - டு : தலைப்பு?

(2) ஓர் எழுத்து மிகையாயிருந்தால் அதை ஒரு சிறு சாய்கோட்டாலும், ஒரு சொல் அல்லது சொற்றொடர் மிகையாயிருந்தால் அம்மிகை முழுவதையும் ஒரு கிடை (Horizontal)க் கோட்டாலும், உருவ அடித்து விடல் நலம்; பல வரிகள் மிகையாயிருப்பின், அவற்றை வரிவரியாய் அடித்து விடலாம்; ஒரு பாகி முழுதும் மிகையாயிருப்பின் அதன் குறுக்கே ஒரு மூலைவிட்ட (transverse)க் கோடிழுத்தல் நலம். இவை மிகைக்குறி.

எ - டு : வெட்க்கம்.

நல்வினையாவது அல்லது தீவினையாவது.

ஓர் எழுத்தேனும் சொல்லேனும் சொற்றொடரேனும் தவறாயிருப்பின், அத்தவற்றுப் பகுதிக்குக் கீழ்க்கோடிடல்

நலம். பல வரி தவறியிருப்பின், அவற்றின் ஓரமாய் வரந்தையில் ஒரு நட்டு (vertical)க் கோடு இடலாம். இவை தவற்றுக்குறி.

எ - று : பெறிய.

அவன் தன்னைச் சந்தோஷமுள்ளவ னுக்குதற்கு மற்ற ஜனங்களிடம் சாதுவாயும், அநேகக் கதைகள் சொல்வதும், அவர்கள் இதைக் கேட்டுச் சிறிப்பதும், மேலும் ஓர் அதிசயமான வேலை ஜனங்களை ஒற்றுமை யாக்குகிறான்.

சொற்பிழையின்றிப் பொருட்பிழையிருப்பின், அதை ஒரு வளை கோட்டால் அல்லது நெளிகோட்டாற் குறிக்க னாம்.

(3) ஓர் எழுத்தேனும் சொல்லேனும் சொற்றொட ரேனும் ஓர் இடத்தில் விடப்பட்டிருப்பின், அவ்விடத்தில் ஒரு குவி குறியிடல் நலம். இது செருகற் குறி.

பு

எ - று : ஊருக்கு போனான்.

ஊ

(4) ஓர் எழுத்தேனும் சொல்லேனும் சொற்றொட ரேனும் இடமறியிருப்பின், அதனைச் சூழ ஒரு வட்ட அல்லது நீள்வட்ட அல்லது நீள்நாற்கர (சதுர)க் கோடிழைத்து, அதனின்றும் ஓர் அம்புக் குறியோ கோடோ அதன் சரியான இடத்திற்கு நீட்டிவிடல் நலம். இது இட மாற்றுக் குறி.

எ - று : உளறினான் அவன் குடித்திருந்தான்; அதனால்தான்

ஊ

ஒரு கட்டுரை குறிக்கப்பட்டதல்லாத வேறொரு பொருள் மேலதாயின், அக்கட்டுரை நெடுக ஒரு சூலை கீட்டக் கோடிழுத்துவிட்டு, பொருள் வேறு என்று எழுதி விடலாம்.

ஆசிரியர் பிழை குறித்தலேயன்றி அவற்றைத் திருத்துதல் நன்றன்று; திருத்தின், மாணவர் கவனியாது பார்த்தெழுதமட்டும் செய்வர்.

ஒவ்வொரு கட்டுரையையும், பொருளுக்கு மூன்றும் இலக்கணத்திற்கு இரண்டும், எழுத்தழகு, துப்புரவு (neatness), பாகியமைப்பு, நிறுத்தக்குறியீடு, நடை என்பவற்றிற்கு ஒவ்வொன்றுமாக, மொத்தம் 10 மதிப்பெண் (mark) ணைப் பேரெல்லை (maximum) யாக வைத்துக் கொண்டு திருத்துதல் நலம்.

முழுவன் எழுதப்பட்ட ஒரு கட்டுரை, எவ்வளவு பிழை மலீந்திருப்பினும் 1½ மதிப்பெண்ணிற்குக் குறையாது பெறலாம்.

ஆசிரியர், மாணவர் கட்டுரைகளைப்பற்றித் தம் கருத்தைக் குறிப்பிடும்போது, தாழ்வு (poor), மிகத் தாழ்வு (very poor,) கேடானது (bad), மிகக் கேடானது, நன்மை யடுத்தது (fair), நன்று (good), மிக நன்று, சிறந்தது, தலை சிறந்தது (excellent) என்பவற்றுள் ஒன்றை எழுதலாம்.

2. வட்சொல்—தென்சொல்

அங்கம்—உறுப்பு, கூறு; அங்கவஸ்திரம்—மேலாடை, அத்தியாவசியம்—இன்றியமையாதது, அசங்கியம்—அரு வருப்பு, அசாத்தியம்—கூடாமை, முடியாமை; அத்தியக்ஷர்—கண்காணியார், அதிசயம்—வியப்பு, வியக்கத்தக்கது; அதிர்ஷ்டம்—ஆகூழ், அந்தரங்கம்—மறைமுகம், அநேக—பல, அப்பியாசம்—பயிற்சி, அபராதம்—குற்றம்; தண்டம், அபிஷேகம்—திருமுழுக்கு, அபிவிருத்தி—பெரு வளர்ச்சி, அபூர்வம்—அருமை, அமாவாசை—தாரூவா, அர்ச்சனை—தொழுகை, அர்த்தம்—பொருள், அர்த்த புஷ்டி—பொருட் கொழுமை, அவசரம்—விரைவு, பா பரப்பு; அவசியம்—தேவை, வேண்டியது; அவயவம்—

உறுப்பு, அவஸ்தை—பாடு, அற்புதம்—மருட்கை, இறும்புது; அன்னசத்திரம்—சோற்றுமடம், அன்னவஸ்திரம்—ஊனுடை, அன்னிய—அயல், அனுவசியம்—தேவையின்மை, வேண்டாதது; அனுக்கிரகம்—அருளப்பாடு, அருள்; அனுபவி—நுகர், துய், பட்டறி; அனுபவம்—பட்டறிவு, துய்ப்பு, பயிற்சி; அனுஷ்டி—கைக்கொள், அக்ஷி—கண்ணி, அக்ஞாதவாசம்—மறைந்த வாழ்க்கை, கரந்துறைவு; அக்ஷயன்—கேடிலி, அஸ்திபாரம்—அடிப்படை, ஆக்கினை—ஆணை, கட்டளை; ஆகாரம்—உணவு, ஆச்சரியம்—வியப்பு, ஆசாரம்—ஒழுக்கம், ஆசீர்வாதம்—வாழ்த்து. ஆதரி—தாங்கு, சார்ந்துரை, அரவணை; ஆபத்து—துன்பம், ஆபரணம்—நகை, அணி; ஆமோதி—வழிமொழி, ஆரண்யம்—காடு, ஆரம்பம்—துவக்கம், தொடக்கம்; ஆரோக்கியம்—நலம், ஆலோசி—எண்ணு, சூழ்; ஆயுள்—வாழ்நாளர், ஆனந்தம்—களிப்பு, ஆஸ்தி—செல்வம், ஆக்ஷேபி—தடு, இந்திரன்—வேந்தன், புரந்தரன், சேனேன்; இராப்போஜனம்—இராவுணவு, திருப்பந்தி; இருதயம்—நெஞ்சம், நெஞ்சாங்குலை; இஷ்டம்—விருப்பம், ஈஸ்வரன்—இறைவன், உத்தேசம்—மதிப்பு, உத்தியோகம்—அலுவல், உபத்திரவம்—வேதனை, உபகாரம்—நன்றி, உபசாரம்—வேளாண்மை, உபசார வழக்கு—சார்ச்சி வழக்கு, உபயக்ஷேமம்—இருபால் நலம், உபயானு சம்மதமாய்—இருமையால் நேர்ந்து, உபவாசம்—உண்ணுநோன்பு, உபாத்தியாயர்—ஆசிரியர், உச்சாகம்—ஊக்கம், உஷ்ணம்—வெப்பம், ஏகாதிபத்தியம்—ஒற்றையாட்சி, ஐசுவரியம்—உடைமை, ஒருசந்தி—ஒருவேளை.

கங்கணம்—வளையல், காப்பு; கங்கண விஸர்ஜனம்—காப்புக்களைத் தல், கபிலை—குரால், கர்த்தா—தலைவன், எழுவாய், செய்வோன்; கருணை—அருள், கர்வம்—செருக்கு, கவி—பா, செய்யுள்; கனகசபை—பொன்னம்பலம், கனிஷ்ட—இளைய, கஷ்டம்—வருத்தம், பாடு, கடினம்; கஷாயம்—கருக்கு, காவியம்—பாவியம், தொடர் நிலைச் செய்யுள்; கானசபா—இசைக் குழாம், காஷாயம்—காவி,

கிரமம்—ஒழுங்கு, கிரகம்—கோள், கிரகி—உட்கொள், கிரயம்—விலை, கிராமம்—சிறுநூர், நாட்டுப்புறம்; கிரியை—செய்கை, கிரீடம்—முடிக்கலம்; கிருகப்பிரவேசம்—புது வீடு புகல், கிருபை—அருள், கிருஷ்ணபக்ஷம்—இருட் பக்கம், தேய்பிறை—கிருஷ்ணிகம்—உழவு; கோஷ்டி—குழாம், கோத்திரம், சரவடி, கொடிவழி.

சக்கரவர்த்தி—பேரரசன், சக்தி—ஆற்றல், வலிமை; சகலமும்—எல்லாம், சகஜம்—வழக்கம், சகுனம்—குறி, புள்; சகோதரன்—உடன்பிறந்தான், சங்கடம்—வருத்தம், பாடு, சங்கம்—கழகம், சங்கரி—அழி, சங்கீதம்—இன் னிசை, சங்கோசம்—கூச்சம், சத்தம்—ஓசை, சத்தியம்—உண்மை; சத்துரு—பகைவன், சதுரம்—நாற்கம், நாற் கோணம்; சதுர்—நடம், சந்ததி—எச்சம், சந்தி—எதிர் கொள், காண், தலைக்கூடு; சந்தியாவந்தனம்—அந்திவழி பாடு, சந்திப்பு—கூடல் (Junction), சந்திரன்—மதி, சந்தேகம்—ஐயம், சந்தோஷம்—மகிழ்ச்சி, சந்நிதி—முன் னிலை, சந்நியாசி—துறவி, சபை—அவை, சம்பந்தம்—தொடர், சம்பாஷணை—உரையாட்டு, சம்பூரணம்—முழு நிறைவு, சமாச்சாரம்—செய்தி, சமீபம்—அண்மை, சமூகம்—மன்பதை, குழுக்கம்; சமுசாரம்—குடும்பம், சமுசாரி—குடும்பி, குடியானவன்; சமுச்சயம்—அயிர்ப்பு, சமுத்திரம்—வாரி, பெருங் கடல், சமுதாயம்—குழுகாயம், சர்வமானியம்—முற்றாட்டு, சரணம்—அடைக்கலம், சரஸ்வதி—கலைமகள், சரீரம்—உடம்பு, சன்மார்க்கம்—நல்வழி, சாகரம்—கடல், சாதம்—சோறு, சாதாரணம்—பொது வகை, சாஸ்திரம்—கலை, நூல்; சாஸ்வதம்—நிலைப்பு, சாஸனம்—பட்டயம், சாக்ஷி—கண்டோன், கரி; சிங்கம்—அரிமா, சிங்காசனம்—அரியணை, அரசுகட்டில்; சிநேகம்—நட்பு, சிரஞ்சீவி—நீடுவாழி, சிருஷ்டி—படைப்பு, சிலா சாஸனம்—கல்வெட்டு, சீக்கிரம்—சுருக்காய், சீதம்—குளிர்ச்சி, சுக்கிலபக்ஷம்—ஒளிப்பக்கம், வளர்பிறை; சுகம்—உடல்நலம், இன்பம்; சுத்தம்—துப்புரவு, சுதந்தரம்—தன்னுரிமை, உரிமை; சுதி (சுருதி)—கேள்வி, அலகு;

சுபம்—மங்கலம், சுபாவம்—இயல்பு, சுய—தன், சுயமாய்—தானாய், சுயராஜ்யம்—தன்னாட்சி, தன்னரசு; சுயாதீனம்—தன்வயம், சுவர்க்கம்—உம்பருலகு, சுவாசம்—மூச்சு, உயிர்ப்பு; சுவாமி—ஆண்டான், கடவுள், சூத்திரம்—நூற்பா, சுவாமிகள்—அடிகள், சேவகன்—ஊழியன், காவலாளன், இளையன்; சூத்திரன்—தொழும்பன், சேவை—தொண்டு, ஊழியம்; சேஷ்டை—குறும்பு, சொப்பனம்—கனவு, சோதி—ஆய், சௌகரியம்—ஏந்து, சலக்கரணை; சௌபாக்கியவதி—நிறைசெல்வி.

ஞாபகம்—நினைப்பு, ஞானம்—காட்சி, ஓதி, அறிவு, தத்திதாந்தம்—திரிபாகு பெயர், தந்திரம்—நூல், வலச்காரம்; தயவு—இரக்கம், தரித்திரம்—வறுமை, தருமம்—அறம்; தனம்—பணம், தக்ஷணை—கொடை, தாட்சண்யம்—கண்ணோட்டம்; தாசி—அடியாள், தாமதம்—தவக்கம், தாயமாட்டம், தாழ்ப்பு; தாமிரசாஸனம்—செப்புப் பட்டயம்; தானியம்—கூலம், தாக்ஷணாத்ய கலாநிதி—தென்கலைச் செல்வர், தியாகம்—ஈகம்; தியாகி—ஈகி, திரவியம்—பொருள், திருப்தி—பொந்திகை; திவசம்—இறந்த நாள், தினம்—நாள், துக்கம்—துயரம்; தூர் அதிர்ஷ்டம்—போகூழ், துரோகம்—இரண்டகம், கீழறை; துஷ்டன்—தீயவன், தூரம்—சேய்மை, தேகம்—உடல், தைலம்—எண்ணெய், தோஷம்—குற்றம்.

நதி—ஆறு, நமஸ்காரம்—வணக்கம், நஷ்டம்—இழப்பு, நவம்—புதுமை, நக்ஷத்திரம்—வெள்ளி, நாண்மீன்; நாசம்—அழிவு, நாணயம்—காசு, நாவம்—ஒலி, நாமகரணம்—பெயர்நீடு, நிஜம்—மெய், நிச்சயம்—தேற்றம்; நித்திரை—நூக்கம்; நிந்தி—இகழ், ஏளனம் செய்; நியதி—யாப்புறவு, நியமி—அமர்த்து; நியாயம்—முறை, நீதி—நயன், நேர்மை.

பக்தன்—அடியான், தேவடியான்; பக்தவத்ஸலன்—அடியார்க்கருளி; பக்தி, பத்தி—தேவடிமை—திருப்பற்று;

பகிரங்கம்—வெளிப்படை; பசு—ஆன், ஆவு, பெற்றம்; பஞ்சாங்கம்—ஐந்திரம், பஞ்சேந்திரியம்—ஐம்புலன், பத்திரம்—தாள், இதழ், ஏடு; பத்திரிகை—தாளிகை; பத்தினி—கற்பினி; பதார்த்தம்—பண்டம், கறிவகை; பதிவிரதை—குலமகள், கற்புடையாள்; பந்து—இனம்; பர—பிற, பரம்பரை—தலைமுறை; பரிகாசம்—நகையாடல், பகடிபண்ணல்; பரிசயம்—பழக்கம்; பரியந்தம்—வரை; பக்ஷி—பறவை, புள்; பாத்திரம்—ஏனம், தகுதி; பார்வதி—மலைமகள், பாவம்—தீவினை; பானம்—குடிப்பு, குடிநீர்; பாஷாணஸ்தாபனம்—கல்நாட்டல்; பாஷை—மொழி; பிச்சைக்காரன்—இரப்போன்; பிசாசு—பேய்; பிரகாசம்—ஒளி, பிரகாரம்—படி, பிரசங்கம்—சொற்பொழிவு; பிரசவம்—பிள்ளைப்பேறு; பிரச்சாரம்—பரப்புரை; பிரபல—பெயர்பெற்ற; பிரசாதம்—திருச்சோறு, அருட்கொடை; பிரசித்தம்—வெளிப்படை; பிரசரம்—வெளியீடு; பிரதமம்—முதல்; பிரத்தியக்ஷம்—கண்கூடு; பிரதக்ஷிணம்—வலஞ்செய்தல்; பிரதிக்கை—மேற்கோள், சூளுறவு; பிரதி—படி; பிரபந்தம்—பனுவல்; பிரமாணம்—அளவை; பிரயாசம்—முயற்சி; பிரயாணம்—வழிப்போக்கு; பிரயோகம்—எடுத்தாட்சி, வழக்கு; பிரயோசனம்—பயன்; பிரவேசி—புகு; பிரஜை—குடிகள்; பிராகாரம்—சுற்றுமதில்; பிராணன்—உயிர்; பிராணி—உயிரி, பிராயச்சித்தம்—கழுவாய்; பிரியம்—விருப்பம்; பிரேரேபி—முன்மொழி; பிரேதம்—பிணம், சவம்; பிகைஷ—ஐயம், புண்ணியக்ஷேத்திரம்—திருக்களம், புண்ணியம்—நல்வினை, அறப்பயன்; புத்தி—மதி, புத்திமதி—மதியுரை, புத்திரன்—மகன், புராதனம்—பழமை, புருஷன்—ஆடவன், கணவன்; புஷ்டி—தடிப்பு, சதைவளம்; புஷ்பம்—பூ, புஷ்பவதியாதல்—முதுக்குறைதல், பூப்படைதல், சமைதல்; பூமி—ஞாலம், நிலம்; பூர்வஜென்மம்—பழம்பிறவி, பூர்வீகம்—முற்காலம், பூரணசந்திரன்—முழுமதி, பூஜை—பூசை, வழிபாடு, போதி—கற்பி, போஜனம்—சாப்பாடு, போஷி—ஊட்டு, பெளரணை—முழுநிலா, நிறைமதி, வெள்ளுவா, மதியம்.

மஹாமஹோபாத்தியாயர் — பெரும் பேராசிரியர், மத்தி — நடு, மத்தியானம் — நண்பகல், உருமம், உச்சி வேளை; மயானம்—சடுகாடு, மரியாதை—மதிப்பு, மாத்ரு பூமி—தாய் நாடு, மாமிசம்—இறைச்சி, ஊன்; மார்க்கம்—வழி, மிருகம்—விலங்கு, முக்தி—விடுதலை, துறக்கம்; முகஸ்துதி—முகமன், மூர்க்கன்—முரடன், மைத்துனன்—அளியன், அத்தான், கொழுந்தன்; மோசம் — கேடு, மோகூழ்—வீடு.

யதார்த்தம் — உண்மை, யமன் — கூற்றுவன், யசுமான்—தலைவன், ஆண்டான்; யாகம்—வேள்வி, யாத் திரை — வழிப்போக்கு, யுத்தம் — போர், யோக்கியம் — தகுதி, யோசி—எண், யௌவனம்—இளமை.

ரகசியம் — மறைபொருள், குட்டு, கழுக்கம்; ரசம் — சாறு, சுவை, ரணம் — புண், ரத்தினம் — மணி, ரதம் — தேர், ரகை—காப்பு, ரஸாயனம்—சாற்றியம், கெமியம்; ராசி—ஓரை, ராஜன்—அரசன், ரிஷி—முனிவன், ருசி—சுவை, ரோமம்—மயிர்.

லட்டு—இனிப்புருண்டை, லஜ்ஜை—வெட்கம், லக்ஷ்மி — திருமகள், லாபம்—ஊதியம், லீலை—திருவிளையாடல். லோபம் — இவறல், கஞ்சம்; லோபி — இவறி, கஞ்சன், பிசிரி.

வசனம்— உரைநடை, வந்தனம்—வணக்கம், வமிசம் —கால்வழி, மரபு; வயசு—அகவை, பருவம்; வர்க்கம் — இனம், வர்த்தகம்—வணிகம், வருஷம்—ஆண்டு, வஸ்து—பொருள், பண்டம்; வாகனம்—ஊர்தி, அணிகம்; வாசனை —மணம், வாத்தியம்—இயம், வாழ்த்தியம்; வாயு—வளி, வார்த்தை—சொல், விகடம்—பகடி, விகாரம்—திரிபு, விசுவாசம்—நம்பிக்கை, நம்பகம்; விசனம்—வாட்டம், விஷயம் —பொருள், விசாரி—வினவு, உசாவு; விசாலம்—சாலம், அகலம்; விசேஷம் — சிறப்பு, விஞ்ஞானம் — அறிவியல்,

வித்தியாசம்—வேறுபாடு, வித்துவான்—புலவன், விநோதம்—புதுமை, வியபிசாரம்—அலவை, விபத்து—இடுக்கண், வியவகாரம்—வழக்கு, வியர்த்தம்—வீண், வியவசாயம்—பயிர்த்தொழில், வியாதி—நோய், வியாபாரம்—பண்டமாற்று, விற்பனை; விருத்தாப்பியம்—சூழத்தன்மை, மூப்பு; விரதம்—நோன்பு, விருத்தி—ஆக்கம், வளர்ச்சி; விரோதம்—பகை; விவாகம்—திருமணம், விஸ்தீரணம்—பரப்பு; விஷம்—நஞ்சு. வீரன்—வயவன், மழவன்; வேசி—விலைமகள், வேதம்—மறை, வைசியன்—வணிகன், வைத்தியம்—பண்டுவம், மருத்துவம்.

ஜ்வரம்—காய்ச்சல்; ஜயம்—வெற்றி, ஜலதோஷம்—நீர்க்கோவை, தடுமம்; ஜன்மம்—பிறவி, ஜன்னி—இசிவு, இழுப்பு; ஜனம்—நரல், நருள்; ஜனசங்கியை—குடிமதிப்பு, ஜனன மரணம்—பிறப்பிறப்பு, ஜாக்கிரதை—விழிப்பு, ஜாதகம்—பிறப்பியல், ஜாதி—குலம், ஜீரணம்—செரிமானம், ஜீரணோத்தாரணம்—பழுதுபார்ப்பு, ஜீவன்—உயிர், ஜீவனம்—பிழைப்பு, ஜீவியம்—வாழ்க்கை, ஜேஷ்ட—மூத்த, ஜோதி—சுடர், ஜோதிடன்—கணியன்.

ஸ்தாபனம்—நிறுவனம், ஸ்திதி—நிலை, நிலைமை; ஸ்திரீ—பெண், பெண்டு; ஸ்துதி—போற்று, புகழ்; ஸ்தோத்திரி—பராவு, வழத்து; ஸ்நானம்—குளிப்பு, ஸ்வீகாரம்—தத்தெடுப்பு, தத்து.

க்ஷணம்—நொடி, க்ஷீணம்—மங்கல், க்ஷேமம்—ஏமம், பாதுகாப்பு; தலைக்ஷ்வரம்—மழிப்பு, முகக்ஷ்வரம்—முகவழிப்பு.

ஸ்ரீ - திரு.

அபாயம்—துன்பம், அஞர்; அவலக்ஷணம்—அழகின்மை, அக்ஷரம்—எழுத்து, ஐதீகம்—கருநீடு, காலக்ஷேபம்—காலப்போக்கு, இசைக்காலப்போக்கு; சிகிச்சை

— பண்டுவம்; சிரேஷ்டம் — மேன்மை, நிபுணன் — திற
வோன், பஜனை — தேவிசை, திருப்பாட்டு, பரீக்ஷை —
தேர்வு, மலஜலோ பாதைக்குப் போதல்—ஒன்றுக் கிரண்
டுக்கிருத்தல், சிறுநீர் மலங்கழித்தல்; யாசகம்—இரப்பு,
விசாரம்—கவலை, வியாகுலம்—ரொம்பலம்.

இங்கு முதன்மையான வடசொல் நேர் தென்சொல்
மட்டும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன; ஏனையவற்றைத் தமிழாசிரியர்
வாய்க் கேட்டறிக.

ஒரு வடசொற்றொடரை மொழிபெயர்க்கும்போது,
இடத்திற்கும் வழக்கிற்கும் ஏற்பச் சொற் கொள்ள
வேண்டும்.

எ - று : சாஷ்டாங்கம் - எண்ணுறுப்பு, சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் -
நெடுஞ்சாண்கிடை வணக்கம்.

ஒரு வடசொற் குரிய பொருளில் அதற்கு நேர் தென்
சொல்லையும் வழங்கலாம், இசையுமிடத்து.

எ - று : சத்தியம் பண் - உண்மை பண், (ஆணையீடு.)

தேசியப் பேரவை யியக்கத்தில் வந்த வடசொற்கள் :—

சத்தியாக்கிரகம் — பாடுகிடத்தல்; சுதந்திரப் பிர
திக்கை — உரிமைச்சுள், பாரதமாதா — நாவலந்தாய்;
மகாத்மா—பெரியார்; வந்தே மாதரம்!—தாய் நாடே
போற்றி! ராஷ்டிரபாஷா—நாட்டு மொழி, ஜே!—வெற்றி!
வென்!

3. இந்துத்தானிச்சொல்—தமிழ்ச்சொல்

(இந்தியும் உருதுவும் கலந்தது இந்துத்தானி)

அகஸ்மாத் தாய்-தற்செயலாய், அசல்-முதல், மூலம், அச்சு; அந்தஸ்து-நிலைமை, அமுல்-வலுவு, ஆட்சி; அயன்-அரசுநிலம்; அனாமத் - பெயரிலி, ஆஜர் - வரவு, இஸ்திரீப் பெட்டி - தேய்ப்புப் பெட்டி, இனாம் - கைநீட்டம்; நன் கொடை; உண்டியல் - காசோலை, காணிக்கைப் பெட்டி, உறுமால்-குட்டை, ஐவேஜ்-உடைமை, உஷார்-விழிப்பு.

கச்சேரி-கோட்டம், வழக்கு மன்றம், அரசுக்கு (சங்கீதக் கச்சேரி-இன்னிசையரங்கு); கசாயக்கடை-கறிக்கடை, கசாயக்காரன் - கறிக்கடைக்காரன், பாசவன்; கமான் - வளைவு, கலாய் - ஈயம், கவாத் - சலகு; கறூர் - ஒரு சொல், கறூர் விலை-ஒருசொல் விலை, கஜாநா - கருவூலம், கஸ்பா - நகர், கஸரத் - உடற்பயிற்சி, காலி - போக்கிரி, வெறுமை; கில்லடி - விளையாட்டுக்காரன், கிஸ்தி - பகுதி, கிஸ்தான் - கோணித்துணி, சணலி; குமாஸ்தா - கணக்கன், குர்சி - நாற்காலி, குஸ்தி - மல், குஷியாய் - கொண்டாட்டமாய், கிளர்ச்சியாய்: கேலி - விளையாட்டு, நகையாடல்; கைதி - சிறையாளி, கோஷா - முக்காட்டுப் பெண், முகமுடி (முகத்தை மூடியவள்.)

சந்தா - கையொப்பம், சபாஷ் - நன்று, சவாரி - ஊர்வு, சவால் - அறைகூவல், சாமான் - பண்டம், சரக்கு, பொருள், உருப்படி; சிபார்சு - பரிந்துரை, சிப்பந்தி - சிற்றலுவலர், சிப்பாய்-பொருநன், சிரஸ்ததார் - தலைமைக் கணக்கன், சொக்காய் - சட்டை, சொகுசு - மேனத்து, சோதா - சோம்பேறி.

டாணா - பாடிகாவல், ஊர்காவல்: டோரா - கூடாரம் படமாடம்; டோலி - ஏணை.

தகவல் - செய்தி, விடை; தகரார் - தடை, சச்சரவு; தண்டரல் - உழனியாட்டு, தமாஷ்—வேடிக்கை, தயார் -

அணியம், தர்க்காஸ்து - புறம்போக்கு, தர்பார் - ஓலக்கம், தரப்பு - பக்கம், தஸ்தவேஜ் - ஆவணம், சான்றேடு; தாக்கல் - பதிகை, தாசில்தார் - வரியாளர், தாலுகா - கூற்றகம், தாவா - வழக்கு, திவான் பஹதூர் - அமைச்ச ஆண்டகை, தினுசு - வகை, துப்பட்டி - இரட்டு.

நகல் - படியல், நகரா - முரசு, நகாஸ் - நுணுக்கம், நயப்பாடு; நாஷ்டா - சிற்றுண்டி.

பங்கா - காற்றுவிசி, பஞ்சாயத் - ஊராட்சி, ஐவர் குழு, பந்தோபஸ்து - பாதுகாப்பு, படுதா - திரை, பர்தா - முகமூடி, மூடாக்கு; பர்வா - குற்றம், தாழ்வு; பல்லக்கு - சிவிகை, பலான - இன்ன, பல்டி - கரணம், அல்லாப் பாண்டி; பவுஞ்சு - படை, பவுஷ் - செல்வம், செருக்கு; பாக்கி - நிலுவை, பாரா - காவல், பிராது - வழக்கு, பேட்டி - காண்பு, பேஷ் - நன்று, பைசல் - தீர்ப்பு, பைசா-சல்லி, காலணை; பைதா - வண்டிக்கால், பைல்வான் - மல்லன்.

மகஜர் - பொது முறையீடு, மசோதா - வரைமுறி, மராமத் - பழுதுபார்ப்பு, மனு - முறை வேண்டுகோள்; மஜூதி - பள்ளிவாசல், மஹால் - அரண்மனை, மாமூல் - வழக்கம், மாஜி-பழைய, காலஞ்சென்ற, மேனாள், முன்னை; மாகூல் - வினையுள், மிட்டாதார் - வேள், நாடாளி; மிட்டாய் - தித்திப்பு, மிராஸ்தார் - பண்ணையார், முகாம் - தங்கல், பாசறை; முச்சரிக்கை - இணங்கெழுத்து, முசாபரி - வழிப்போக்கர், முரபா - முரப்பு, ஊறல்; முலாம் - பொற் பூச்சு, முன்சிப் - ஊராளி, முறையாளி; முன்ஷி - பண்டிதர், மொழியாசிரியர்; முஸ்தீப் - அணியம், மும்முரம், மேஸ்திரி - கண்காணி, மேற்பார்வையார்; ரத்து - தள்வு, ரஸ்தா - சாலை, ரஜா - விடுமுறை, ராசி - நேர்முகம், நேர்த்தம்; ராஜினாமா - வேலை விடுகை, ருஜு - மெய்ப்பு, ரொக்கம் - மொத்தப் பணம் - கையிருப்பு, லங்கோடு - கவான்துணி, லத்தி - குணில், லாகா - திணைக்களம், லர்யக் - தகுதி, லாயம் - மந்திரம், லேவாதேவி - கொடுக்கல் வாங்

கல், லோட்டா - குவளை, வக்கீல் - வழக்கறிஞர், வக்காலத்து - வழக்காட்டு, வஜா - வரிக்குறைப்பு, வஸூல் - தண்டல், வஸ்தாது - அண்ணாதி; வாபீஸ் - மீட்சி, வாய்தா - கெடுவு, வார்சு - பிறங்கடை, ஜட்கா - குதிரை வண்டி, ஜதை - இணை, ஜப்தி - பறிமுதல், ஜமீன் - வேளகம், ஜமீன்தார் - கிழார், வேள்; ஜரிகை - மின்னிழை, ஜல்தி - சுருக்காய், ஜவாப் - பொறுப்பு - மறுமொழி; ஜவான் - இளை யன், ஜாகிர்தார் - மானியத்தார், ஜாகை - இடம், தங்கிடம்; ஜாட்டி - தாற்றுக்கோல், ஜாப்தா - பட்டி, ஜாமீன் - பிணை, ஜாரி - சாரி, ஜால்ரா - கொச்சம், ஜாலர் - சிங்கி, ஜாலக் - திறமை, ஜாஸ்தி-மிகுதி, ஜிகிண - குருநாகத்தகடு, ஜிப்பா - குடித்துணி, ஜில்லா - கோட்டகம், ஜீரா - பாகு, ஜீனி - சேணம், ஜெண்டா - கொடி, ஜேப் - சட்டைப்பை, ஜோர் - நேர்த்தி, ஸர்க்கார்-அரசியலார், ஸலாம் - கையெடுப்பு, ஒருவகை வணக்கம்; ஷர்பத் - தேறல், மட்டுகம்; ஷரத்து - நிலைப்பாடு, ஷரா - குறிப்பு, ஷராப்பு-நகைக்கடை, ஷொக்-பகட்டு, ஹுக்கா-சங்கான், ஹோதா - தகுதி, நிலைமை.

குறிப்பு:—இங்குக் கூறப்பட்ட தமிழ்ச் சொற்கள் வழக்கியற் பொருள் பற்றியவை.

4. ஆங்கிலச் சொல்—தமிழ்ச்சொல்

Absent—(அழகன்) வரவில்லை	Boarding school— [விடுதிப்பள்ளி]
Academy—கலைக் கழகம்	Book-keeping—கணக்கு [வைப்பு]
Academic Council—கலை மன்றம்	Botany—பயிர் நூல்
Admission—சேர்ப்பு	Brush—தூரிகை
Aerodrome—வானூர்தி நிலையம்	Camera—படம்பற்றி
Aeroplane—வானூர்தி	Camp—தங்கல், பாசுறை, [தளம்]
Mono-plane—ஒற்றைச் [சிறை வானூர்தி]	Certificate—தகுதித்தாள்
Bi-plane—இரட்டைச் [சிறை ,,]	Certify—தகவுரை
Sea-plane—கடல் [,,]	Challenge—அறைகூவு
Zeppelin—வானக்கப்பல்	Chalk—சுழைச்-சுண்ணம்
Arch Bishop—அரசுக்கண் [காணியார்]	Champion—வல்லான், [அண்ணாவி]
Art—கம்மியம், கம், கலை.	Chemistry—வேதிநூல், [கெமியம், சாற்றியம்]
Artist—கம்மியன், [ஓவியக்காரன்]	Cheque—காசோலை
Artisan—கம்மாள்	Cinema—திரைப்படம்
Astronomy—வானநூல் [கோள்நூல், உடுநூல்]	Circle—வட்டம், வட்டகை, [வட்டாரம்]
Attendance—வரவுப் பதிவு, [உடனிருக்கை]	Civil case—உரிமை வழக்கு
Attendance Register— வரவுப் பதிவுப் புத்தகம்	Criminal case—குற்ற வழக்கு
Badminton—பூம்பந்து	Coach—வையம்
Band—கூட்டியம்	Coat—மேற்சட்டை, மேற்பூசு
Bank—தவணைக்கடை, [வட்டிக்கடை, காசுக்கடை]	Collect—தண்டு
Bar-at-law—சட்டப்பாரர், [பார் வழக்கறிஞர்]	Collector—தண்டலாளர்
Basket ball—கூடைப்பந்து	Communism—பொது [வுடைமை]
Bat—மட்டை	Competition—இசலாட்டு, [போட்டி]
Bench—அறுகாவி, விசி	Compound—வளாகம், பறம்பு.
Blotting paper—மையொற்றி	Constitution—சட்ட அமைதி
	Cork—அடைப்பான், தக்கை.
	Court—கோட்டம், மன்றம், [அரங்கு]

- Corporation—இணைப்பாயம்,
[மாநகராண்மை]
- Course—கடவை
- Cricket—மண்டி லப்பந்து
- Criticism—வக்கணை, அங்கதம்,
[திறனாய்வு]
- Cub-pack—குருளையர் குழு
- Cup—கிண்ணம்
- Cycle—மிதிவண்டி
- Cyclo-style—கல்லச்சடி (வி)
pen—கல்லச் செழுது
[கோல், உருளையெழுத்தாணி]
- Dictate—தன் மூப்பாளன்
- Democracy—குடியரசு
- Dictate—சொல்லியெழுதுவி,
[தன் மூப்பாணையிடு]
- Dictation—சொல்லி
[யெழுதுவிப்பு]
- Dictator—தன் மூப்பாளியர்
- Dictatorship—தன்
[மூப்பாட்சி]
- Direct—ஆற்றுப்படுத்து,
[இயக்கு]
- Director—இயக்குநர்
- District—கோட்டகம்,
[மாவட்டம்]
- District Board—நாட்டாண்
[மைக் கழகம்]
- Divison—பிரிவு, வட்டம்.
- Doctor—பண்டிதர், பண்டுவர்
- Drawing—ஒவியம், வரைவு
- Duster—துடைப்பான்
- Earl—வேள்
Countess—வேளினி
- Electric train—மின் தொடர்
[வண்டி]
- Engine—குழ்ச்சியம்
- Engineer—குழ்ச்சிய விணைஞர்,
- Entrance Examination—
[புகவுத் தேர்வு]
- Entrance Ticket—புகவுச் சீட்டு
- Evacuate—பதியெழுதை
- Evacuee—விவளியேறி
- Evening Bazaar—
[அல்லங்காடி]
- Execute—முடிவேற்று
- Executive-Committee—
[முடிவேற்றக்குழு]
- Executive-Council—கருமச்
[சுற்றம்]
- Execution—முடிவேற்றம்
- Experiment—ஆய்வு
- Federation—கூட்டரசு
- Fine Art—கவின் கலை
- Finals—இறுதி
- Foot-ball—காற்பந்து
- Form—படிவம்
- Fountain pen—ஊற்றுத்
[தூவல்]
- Game—விளையாட்டு, வேட்டை
- Gate—புறவாயில்
- Geography—திணை நூல்,
[நூல் நூல்]
- Goods train—சரக்குப்
[புகை வண்டி]
- Governor-General—தலைமை
[ஆளநர்]
- Gramophone—ஒலினி
- Grand Howl—பேரூளை
- Graph—கொட்டறைக்
[கணக்கு]
- ,, paper—கொட்டறைத்
[தாள்]
- Heats—வெள்ளோட்டம்
- Hockey—வளரி
- Hostel—விடுதி
- Hostel boy—விடுதி மாணவன்
- Honourable—மதிதகு
Rt. Hon—மிக மதிதகு
- Hunger Strike—தவப்பழி

- Inspect**—உண்ணோடு
Inspection—உண்ணோட்டம்
Inspector—உண்ணோட்டகர்
Instrument box—கருவிச் [செப்பு
Interval—இடையீடு
Judge—தீர்ப்பாளர், நடுவர், [காரணிகள்
Jump—தாண்டு
Long Jump—நீளத்தாண்டு
High Jump—உயரத்தாண்டு
Pole Vault—கழைத் [தாண்டு
Laboratory—ஆய்வுக் களம்
Lawyer—சட்டப்புவவர், [வழக்கறிஞர்
Leaving Certificate—விலகல் [தகுதித்தாள்
Leisure—ஒழிவு
Life Insurance—உயிரீடு [வைப்பு
 ” ” Co—உயிரீடு [வைப்பகம்
Light House—கலங்கரை [விளக்கம்
Logic—தருக்க நூல், ஏரணம்
Long Term—நெடுந் தவணை
Short Term—குறுந் தவணை
Loud speaker—உரத்தொலிப் [பான்
Machine—பொறியம்
Magic Lantern—ஒளிப் படம்
Manage—மேலாள், சமாளி
Market—அங்காடி
Marcquis—எல்லை வேள்
Marchioness—எல்லை வேளினி
Mark—மதிப்பெண்
Match—சமனாட்டு, பந்தயம்
Mathematics—கணிதம்
Metropolitan—தலைமைக் [கண்காணியார்
Mission—விடையூழியம்
Missionary—விடையூழியர்
Monorchy—கோவரசு
Motor—இயங்கி
Municipality—நகராண்மை
Note-book—குறிப்புப் [புத்தகம்
Rough Note-book—கரட் [டுக் குறிப்புப் புத்தகம்
Fair Note-book—செவ் [வைக் குறிப்புப் புத்தகம்
Novel—புதினம்
Natural Science—இயற்கை [நூல்
Nurse—செவிலி, பேணி
Observer—கவனிப்பாளர்
Office—அலுவலகம்
Officer—அலுவலாளர், [அலுவலர்
Oil painting—நெய் [வண்ணப்பூச்சு
Overcoat—புறமேற்சட்டை
Packet—பைக்கட்டு
Parade—மெய்க்காட்டு
Parcel—பொட்டலம், [பொதிகை
V. P. Parcel—கட்டிப்பெறு [பொதிகை
Parliament—பாராளுமன்ற
Passenger train—ஆட்புகை [வண்டி
Passenger—வழிப்போகி,
Fast Passenger—வேக [வழிப்போகி
Passport—கிள்ளங்கு
Pass a resolution—தீர்மானத் [தை நிறைவேற்று
Patron—ஊட்டகர்
Pen—தூவல்
Pencil—எழுதுகோல்
Period—பிரிவேளை

- Photo**—ஒளிப்படம்
Photographer—படப்பிடிப்
 [பாளர்]
Philology—மொழி நூல்
Philosophy—மெய்ப்பொருளி
 [யல், பட்டாங்கு நூல்]
Physiology—உடல் நூல்
Physics—பூத நூல்
Pilot—வலவன்
Ping-pong—மேசைப் பந்து
Play—ஆட்டு, விளையாட்டு
Playground—ஆட்டம்
Point—புள்ளி
Police—ஊர் காவல்
Policeman—ஊர் காவலன்
Post Office—அஞ்சலகம்
 „ **Card**—அஞ்சலட்டை
 „ **Reply Card**—மறு
 [மொழியட்டை]
Practical—செயன் முறையான,
 [பயிலியல்பான, பயன்பாடுள்ள]
Present—(அழகன்) வரவு
Primary Education—முதன்
 [முறைக் கல்வி]
Secondary Education—
 [வழிமுறைக் கல்வி]
Principal—முதல்வர்
Principle—நெறிமுறை
Professor—பேராசிரியர்,
 [வியன் புலவர்]
Progress Report—தேர்ச்சி
 [யறிக்கை]
Promotion—உயர்த்தம்
 [வகுப்புயர்த்தம்]
Propose—முன்னிடு,
 [முன்மொழி]
Psychology—மெய்ப்பாட்டி
 [யல், உளநூல்]
Quarter—கால் வட்டம்
Radio—வானொலி
Recess—இடைவேளை
Referee—பொதுவர், நடுவர்
Refuge—புகல்
Rufugee—புகவி
Regional language—
 [வட்டார மொழி]
Revisional Order—அதிகார
 [மேலெழுத்து]
Registrar—பதிவாளர்
Registrar's Office—ஆவணக்
 [களரி]
Rehearsal—ஒத்திகை
Relay—கடத்தி
Republic—மக்களாட்சி
Resource—வருவாய், யாணர்
Result—விளைவு
Retire—ஓய்
Rikshaw—நரவண்டி
Rover—திரிசாரணன்
Rubber—தேய்ப்பான்,
 [தேய்வை]
Savings—மீத்தம்
Savings Bank—மீத்த
 [வைப்பகம்]
Secretary—செயலாளர்
Science—அறிவியல்
Scout troop—சாரணப் படை
Second—வழிமொழி
Selection—தெரிந்தெடுப்பு,
 [தெரிப்பு]
Self-determination—தன்
 [நின்றையம்]
Senate House—மூப்பராயம்
Shield—கேடகம்
Shirt—உட்சட்டை
Short hand—சுருக்கெழுத்து
Shot put—குண்டெறிவு
Sir—வயவர் (Kt)
Socialism—கட்டுடைமை
Soldier—பொருநன்
Solicitor—மன்றாடியார்
Sound box—ஒலிக்கரண்டகம்

Sovereign Democratic

Republic—கோன்மைக்

[குடியரசு மக்களாட்சி

Speak against—வெட்டிப்பேசு

Speak for—ஒட்டிப்பேசு

Sports—பந்தய விளையாட்டு

Staff—பணிக்குழு, தண்டு

Station—நிலையம், கெடி

Stool—மொட்டை நாற்காவி

Substitute—பகரம்

Subscription—கையொப்பம்

Supervise—மேற்பார்

Supervisor—மேற்பார்வை

[யாளர்

Supplementary speaker—

[சார்புரைஞர்

Surgeon—அறுப்பு மருத்துவர்

Surgery—அறுவை

Syndicate—ஆட்சிக்குழு

Talkies—பேசும் படம்

Taluk—கூற்றகம்

Team—கட்சி, கண்ணை

Telegram—தொலைவரி,

[கம்பிச்செய்தி

Telegraph—தொலைவரியஞ்சல்

Telephone—தொலை பேசி

Telescope—தொலையாடி

Television—தொலைக்காட்சி

Tent—கூடாரம், படமாடம்

Tennis—மட்டைப்பந்து

Ring Tennis—வளையப்பந்து

Tonic—ஓவியல்

Training school—ஆசிரியப்

[பயிற்சிச் சாலை

Tram—மின்சார வண்டி

Treasure—கருஆலம்

Treasurer—கருஆலத்தார்

Treasury—கருஆலகம்

Trophy—வெற்றிச் சின்னம்

Bureau—நிலைப்பேழை

Tournament—பெரும் பந்தய

[விளையாட்டு

Type—தட்டச்சடி (வி.)

Typist—தட்டச்சாளர்

Type Writing—தட்டச்சு

Type-writer—தட்டச்சுப்

[பொறி

Union—ஒன்றியம்

Uniform—ஓரியல்

Uniformity—ஓரியன்மை

Universe—பேருலகம்

University—பல்கலைக்கழகம்

Ventilator—ஓளியதர்

Vice-Roy—துணையரையர்

Volley ball—கைப்பந்து

Volume—மடலம்

Vote—குடவோலை

Voter—குடவோலையாளர்

Wall black board—கருஞ்

[சுவர்ப் பலகை

Ward—குடும்பு, பாக்கம், சேரி

Weather—வானிலை

Wireless—கம்பியிலி

Wireless Telegraph—கம்பி

[யில்லாத் தொலைவஞ்சல்

Writer—எழுத்தாளர்

Zoology—விலங்கு நூல்

போர்த்துகீசியச் சொல்: அலமாரி-மரமாடம், சாவி-
திறவுகோல், ஜன்னல் - பலகணி, புனல் (funnel) - வைத்
தூற்றி.

குறிப்பு:—புதிதாக ஓர் அயற்சொல்லை மொழிபெயர்த்தெழுதும்
போது அம் மொழிபெயர்ப்பு பிறருக்கு விளங்கா

தாயின், அவ்வயற் சொல்லை அருகில் வலப்புறத்தில் பிறைக்கோட்டில் எழுதவேண்டும்.

ஆஸ்பத்திரி, ஈரங்கி (hearing), ஓயில் (Will), குசினி (itchen), கோரம் (quorum), சீக்கு பிராமிசரி நோட்டு சால்லளிப்புமுறி), ரசீது (பற்றுச்சீட்டு), ராங்கி (rank) ந்தல் ஷாப், தராசு (terrace) முதலிய எழுத்துப் பயர்ப்புச் சொற்களை மாணவர் விலக்கல் வேண்டும்.

பரங்கி (Frank), பாதிரி (Father) முதலிய மொழி பெயர்க்க முடியாதனவும், பெயர்ப்பின் பொருளிழப்பனவுமான சொற்கள் எழுத்துப் பெயர்க்கப்படும்.

சர் (Sir), மாதிரி (model) முதலிய சொற்கள் எத்துணை வழக்கன்றினும் மெள்ள மெள்ள விலக்கற்பாலனவே.

அயல் நாட்டுப் பெயர்களை எழுதும்போது வழக்கன, அல்லது மூலவொலியொத்த வடிவிலேயே எழுதவேண்டும்.

பீழை
எங்கிலந்து

தீருத்தம்
இங்கிலாந்து

Good morning! Good Evening! முதலிய ஆங்கில வணக்க முறைகளில், வாய்ச்சொல் வாழ்த்து அல்லது நல்லெண்ணத்தையும், கையெடுப்பு வணக்கத்தையும் குறிப்பனவாகும். தமிழர் வணக்கமுறையில் வாய்ச்சொல்லும் வணக்கத்தையே குறிக்கும். ஆகையால், காலை வணக்கம் மாலை வணக்கம் என்று சொல்லாமல், வணக்கம் என்று மட்டும் சொல்லவேண்டும்.

நன்றியறிவை வெளியிடும்போது நன்றி (Thanks) என்று சொல்லலாம்.

கணக்குக் குறிகள் :

+ plus - கூட்டு.

- minus - குறைவு

= equal - சமம்.

× into - உறழ்வு.

÷ divided by - வகுப்பு.